IX
D.
29

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
IX
D
29
NAPOLI

JOANNIS LAURENTII LUCCHESINII
Lucenſis è Societate JESV.

DE NOTORIETATE IN ANTIQVA ECCLESIA PRÆSTANTIÆ PONTIFICIS MAXIMI SUPRA GENERALIA CONCILIA, ET INFALLIBILITATIS IN DECLARANDA FIDE,
Etiam ante Synodorum, vel Eccleſiæ Conſenſum

TRACTATUS DUO

Eruti ex Polemica Hiſtoria Concilii Chalcedonenſis ſcripta ab eodem Auctore.

CONSECRATI

SANCTISSIMO D. N.

INNOCENTIO XII.
PONTIFICI MAXIMO.

Cum Indice Rerum locupletiſſimo.

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III" NAPOLI

ROMÆ, M.DC.XCIV.

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ.

Superiorum Permiſſu.

Dom. prof. neap. soc. Jesu

SANCTISSIMO D. N.

INNOCENTIO XII. PONTIFICI MAXIMO.

DUo iſti, quos excudo, Tractatus fructus quodammodo ſunt decerpti ex Arbore Tibi, Pater Sanctiſſime, conſecrata, ex Polemica ſcilicet Concilii Chalcedonenſis Hiſtoria, quam., favente Divino Numine, conſequetur pugnans Narratio cæterarum Orienta-

 lium

lium Synodorum iiſdem prope Divinis auſpiciis decoranda. In me receperam, aliud vertente hoc anno ejuſdem Hiſtoriæ Volumen Sanctos ad pedes deferre; ſed vetitus ab aliis ingruentibus curis hoc ſaltem Opuſculum repræſento, quod Pontificiæ Triumphum Auctoritatis exhibet in eadem Sacroſancta, & Orientalium omnium numeroſiſſima, Synodo Chalcedonenſi. Earum nulla, quæ in Occidente conflatæ ſunt, plura mihi, & validiora Veritatum, quas propugno, Argumenta ſuppeditaret. Ex iis, quæ in medium profero, patebit, ſtolidè malignam eſſe Schiſmaticorum, & Hæreticorum Calumniam affirmantium, in ultimis Græcorum Conciliis aliquid fuiſſe indultum Apoſtolicæ Sedi, eò quòd, cum in ruinam vergeret Græcorum Imperium, fulciri cuperet Latinorum præſidio; in Occidentalibus autem Synodis facili negotio potuiſſe Romanos Antiſtites plus ſibi, quàm illis Vetuſtum Ævum conceſſerit, arrogare. Nihil abſur-

ſurdius unquam effutivit Impietas, quia in poſteriorum nulla Romanæ Cathedræ Dignitas magis eluxit, quàm in Chalcedonenſi, quæ florente multò magis, quàm Latinum; Græcorum Imperio, & à Patribus ferè omnibus Græcis celebrata eſt. Abſolutâ Vir Maximus alterius Hiſtoriâ Concilii, à quo nuper aucta Sanctitas, & Religio fulgorem intendit Cathedræ Petri, eamdem magis illuſtrari dixit à Principe tunc in ea conſidente, cujus præconiis eximio ſuo coronidem Operi impoſuit. Id ipſum tentare non audeo poſt meam exaratam Hiſtoriam, antequam palmaria hæc ex illa inferam Corollaria, quia inopem me facit ipſamet copia. Quemadmodum igitur in obſequentiſſima Narrationis Polemicæ Nuncupatione ea tantùm attigi ex cæleſtibus Donis in Te congeſtis, Beatiſſime Pater, quæ ſuſcepto tunc à me labori penitus conſerta erant, & quodammodo ipſi Argumento ſcriptionis innata: ita nunc amantiſſimum Græcorum Antiſti-

tum

tum cultum erga Regale Tuum Sacerdotium expendens, illas tantùm propè Divinas Dotes delibo, quæ,votis omnibus à me quæſitam ,Græcorum ſpondent fælicitatem. Nihil ad illos in obſequium Vaticani ſuaviter rapiendos efficacius eſt, quàm manifeſta Sanctimonia Succeſſorum Petri, & eorumdem Paternus in ipſos Amor. Vtrumque hoc illicium nunc ſortiuntur, dum Fama vulgat Virtutis Heroicæ Prodigia totius admirationem Orbis excitantia. Delápſum è Cælo aliqui putaverunt mirabilem illum Sacerdotem, cui nulla fuiſſe dicitur Genealogia. De quo unquam hoc licuit illuſtrius ſuſpicari, quàm de illo, qui conjunctos ſanguine Principes nullâ penitus ſacræ particulâ gazæ reſpergens Inopes tantùm munificentiſſimus Pater adoptavit in filios: atque hos frequenti alloquio, ac perpetuâ Tutelâ dignatur? Ab Apoſtolorum olim Corypheis humana omnia exutis, Petro,Paulo, Ioanne, Andrea, exculti Græci quàm

pro-

proni erunt ad Venerationem Pontificis Maximi, cuius Munus non ex illibatæ tantùm ſecuritate Doctrinæ, ſed ex Imitatione quoque Apoſtolicæ Sanctitatis jure appellatum vident Apoſtolatum in Chalcedonenſi Concilio? Tot, ac tam præclara ſunt, quæ pro aſſerenda Æquitate, emendandis Tribunalibus, publici rationibus Ærarii vindicandis, uni Virtuti, ac Sapientiæ, relinquendo aperto aditu ad Honores, prohibendâ in poſterum nimiâ erga ſuos indulgentiâ decreviſti, ut ſingula ex innumeris Heroicis geſtis, atque decretis, comparare poſſent ſingulis Sacrorum Principibus, adeoque omnia plurimis, Nominis Immortalitatem. Minimè neceſſaria eſt inſignis quædam, ac prope Divina Virtus in Antiſtite Summo ad omnes ejus ad cultum alliciendos, cum Petri Dignitas, ut Magnus inquit Leo, etiam in indigno Hærede non deficiat. Sed, ſive magna Fælicitas maximè dilectis Cælo Principibus indulgeatur: ſive maximos, ut ait Plato, ſui amo-

res

res pariat ſubjecta oculis Virtus, profectò celeberrima Græcorum ad Apoſtolicam Sedem Confugia, & Communes ad Romanum Patrem Gentis illius Acceſsus potiſſimùm contigerunt, cum præcipuâ quadam inſolitæ Virtutis gloriâ inclyti Pontifices imperabant. Ita provocavit ad Iulium damnatus à Synodis Athanaſius: ſtaturum ſe Damaſi Definitionibus, dixit Baſilius: eodemque regnante Sanctiſſimo Pontifice Romanæ præconia texuit Eccleſiæ Nazianzenus; ad Innocentii Primi confugit Chryſoſtomus Patrocinium. Ut verò prætercam Antiquas, quæ tot erga Chriſti Vicarium Græci obſequii Trophæa ſtatuerunt, Synodos ſub Silveſtro, Damaſo, Cæleſtino, Leone, celebratas, præclariſſima fuit Græcorum ad Romanæ Fidei conſortium Reverſio in Lateranenſi Concilio ſub Innocentio Tertio, in Lugdunenſibus ſub Innocentio Quarto, Decimoque Gregorio, impellentibus præterea Chriſtianos Reges, ac Cæſares in Turcarum exitium,

& egre-

& egregiè proinde de Græcia meritis, in Florentino demum ſub Eugenio Quarto: qui omnes contemptu terrenarum rerum, & Cæleſtium amore Supremi Sacræ Reipublicæ Moderatores inclaruerunt. Quid memorem cæteras Innocentiorum dotes eamdem ſpem augentes miſerrimi Schiſmatis evertendi? Sive, præter jam recenſitos, inſignem in oppugnando altero Schiſmate Petri Leonis conſtantiam Secundi: ſive Octavi labores pro ſanciendo Chriſtianorum Principum in Barbaros Fœdere, qui fælicius Conſiliis, Auro, Lacrymis Vndecimi reſponderunt: ac Decimi ardorem animi novis in Erroribus opprimendis? Si ludit in Orbe terrarum Sapientia, nec rarò Nominum Auſpicia completa vidimus, contemnenda nequaquam videntur illa, quibus Sanctiſſimi Principis Nomen, & Mores debitam eidem Fauſtitatem ominantur. At ejuſdem Paterna in Græcos propenſio mirificè fiduciam, aliunde jam excitatam, incendit. Si-

cut aliis omnibus Pontificii motibus animi, ita huic quoque piæ in Græcorum ſalutem inductioni fuit cæleſtis Origo. Quidni enim nil, præter Cælum, ſpirans Sanctiſſimus hominum Parens amet præclarè olim de Catholica Religione meritam Gentem, dilectam Superis, Cælumque tot primæ Magnitudinis ſideribus locupletantem, firmantem in Conciliis Arcana Fidei, tracturam nunc ſecum Provincias, & Regna innumera, quæ vel illius Ritum ſequuntur, vel ſi aliis, præter conſuetos Orientalium Schiſmaticorum Errores, ut Abyſsini, Neſtorii, aut aliorum Hæreſibus inficiuntur, Præſules certè accipiunt ab Alexandrino, ideoque illius reſipiſcentis veſtigiis inſiſterent, & communis Græciæ ad Unitatem Fidei Reverſio Tertiam addictorum Chriſto Domino mortalium Partem ad Romani Paſtoris Ovile revocaret. Hæc expendens Pater Beatiſſimus, miro prolatandæ ſtudio Religionis exæſtuans, paterna Græcos Charitate complecti-

ctitur: in eorum plurima ſavorem decrevit: molitus alia fuit: ab illo quempiam diſcedere Ritu prohibuit: jura Collegii pro ipſorum filiis erecti, & Optimi beneficia Fundatoris dum fovet, eadem multipliciter inſtaurat. Huic ille uni Nationi Templum à fundamentis extruxit, in quo Sacra Græcorum Ritu perpetuò celebrarentur, ut in hac Arce Fidei Conſortium utriuſque, Occidentalis, & Orientalis, Eccleſiæ ſemper fulgeret. Dum in hoc illuſtri Templo plurimos Innocentio Duodecimo, Supremo Principi Antiſtitum, Patri Maximo, ac Beatiſſimo Papæ, orari Annos quotidie audio ſub Sacri Finem, hic enim mos receptus Græcis eſt, incredibili gaudio geſtio; omnes quippe in hac una diuturni, ac Seculum prætergreſſuri, Ævi Tui, Pater Sanctiſsime, Fauſtitate fortunas Eccleſiæ Univerſæ, atque ipſi præſertim Græciæ concedendas, video flagitari. Primos Imperii Tui Annos frequentiſſima Venetiis, in Ruſſia, in Peloponneſo,

alibi, ad Romanam Fidem Græci Ritus hominum acceſsio inſignivit. In Ungaria verò, Dalmatia, Servia, Raſcia, Schiſma ejurantium ea vis fuit, ut una tantùm Diœceſis, immenſa quidem, & Moncacio ad Eſſeci Pontem protenſa, pluſquam Trecentos cum univerſo ſingulorum grege numeret Parochos exoſos Photium, Epheſium, omneſque ſuperbiſſimæ, ac nefariæ Separationis Auctores. Plurima hæc Centena Animorum Millia eſſe cenſeo Præludia cæterorum, qui, omnem numerum ſuperantes, Tuos procumbent ad pedes, Beatiſſime Pater, in ſolenni omnium ad Catholicæ ſinum Eccleſiæ Reditu, ad quem obtinendum hoc quoque Opuſculum conferre nonnihil fortaſse poterit, ſi eidem cum tenuiſsimo Auctore benedicat Sanctitas Tua.

LE-

LECTORI.

Q*Væ mihi Chalcedonenſis Hiſtoria Concilii, erigentis Davidicam mille munitam clypeis Turrim in præſidium Vaticani, obtulerat Argumenta Pontificiæ Generalibus Synodis Antecellentiæ, & in declaranda Fide Infallibilitatis ſparſeram per univerſum Narrationis corpus, prout anſam dabat ipſa Narratio, & aliis immiſcueram, quibus cæteræ confirmabantur Veritates à* Catholicorum *nullo negatæ. Immenſæ Hiſtoria illa magnitudinis Aula videbatur pictis diverſi generis Tabulis referta, quibus in claſſes diſponendis nullus fuerat impenſus labor; eæ quippe ex Hiſtoriæ legibus erigendæ conſequenter erant, quæ ſe ultro ingerebant. Plurimis nunc in Aula derelictis eas tantùm ſeligo, in plura Conclavia peculiari quaſque ſerie diſtribuendas, quæ ad multiplices pertinent Probationum ſpecies vindicantes eamdem Pontificiam Præſtantiam, & in ſancienda Fide neceſſariam Immunitatem Erroris. Plurimas videlicet quodammodo inſtruimus Pinacothecas, quarum ſingulæ nexos aliquâ inter ſe causâ Heroas repræſentent. Quis vetât, cum ſingulæ noſtri juris eſſent hæ Tabulæ, ab uno eas in alium locum transferre?* Sua *unuſquiſque compilare* Opera *ſine ullo dedecore poteſt, aliena cum maximo depopularetur.*

At

At qui fieri poteſt, ut adeo exaggeratus ſit Numerus Argumentorum, quibus duæ tantùm ex plurimis in Hiſtoria ſtatutis Veritatibus aſſeruntur, ac ferè exæquet illum, ad quem univerſa eadem Hiſtoria protenditur? Cum in Aula relinquamus Argumenta illa, quibus evincitur Auctoritas Pontificis Maximi ſupra ſingulos Præſules Orientalis quoque Eccleſiæ, ſupraque Univerſam ipſam Orientalem Eccleſiam, ſupra omnes demum Cultores Chriſti ſcorſum ab aliis acceptos: quo pacto Argumenta reliqua, conficientia Præſtantiam ſupra Eccleſiam in Generalibus Synodis congregatam, & Privilegium Apoſtolicæ Cathedræ nunquam errandi in explananda Fide, ferè totidem ſunt, quot vindicantia partim has à quibuſdam in dubium vocatas, partim alias ſupra recenſitas Veritates ab Orthodoxis omnibus ultro ſuſceptas? Hoc contingit, quia duas illas frequentius eruimus ex Hiſtoria, & quia ſæpe ex eodem Narrationis, aut loquentiũ Textu ſimul utramque ratiocinando conficimus. Proinde Argumenta, quæ in Hiſtoria ſæpe conjuncta ſunt, & ſub uno tantùm Numero gemina comprehenduntur; cum hìc ad ſua Capita revocentur, diverſimode flexa nunc ad unam, mox ad aliam Veritatem comprobandam, duplicant numerum ſingulorum.

Adeo nativa, & inſita erit Interpretatio Conciliaris, aut Epiſtolaris Textus, ut ejuſdem vim ſit illico Lector aſſecuturus. Dum perpetua ratiocinatione latentes piſcabor Veritates, curtum ſermone rotato ferè ſemper Enthymema torquebo, verborum, quæ neceſſaria minimè ſint, oſor acerrimus: hanc enim curis mortalium Scriptores omnes, ac tenues præcipuè, reverentiam debent. Et certè, quod

ver-

verbis pepercerim, conſtabit ex Indice Rerum Notabilium oſtendente, plurimas, graviſſimaſque in breviſſimo Opuſculo contineri. Quod verò pleræque hucuſque ab aliis non fuerint expenſæ, patebit conferenti noſtrum cum Indicibus cæterorum, qui de Antiquis, aut Recentibus Conciliis Tractatus, aut Hiſtorias ediderunt.

Nec tamen brevis eſſe laborans, obſcurus, faventibus Superis, & clariſſima optimæ Cauſæ luce, fiam. Cæterùm, quæ in hiſce Tractatibus plerumque ſolùm indicantur Ratiocinationes, eas fuſius expoſitas Lector frequenter inveniet in ipſa Polemica Hiſtoria, cujus Paginæ, & Marginales Numeri ſemper notantur: ex qua pariter deprehendet anſam, quæ ſe obtulit Leoni Magno, Concilii Patribus, vel aliis, quos loquentes inducimus, ad præſumendas, vel affirmandas Veritates, quas in unum gemina Tractatione congerimus.

Prius afferemus Argumenta Intrinſeca, quæ ſcilicet, præter multiplicium Teſtium Affirmationes, aut Præſuppoſita (expedit enim vulgò receptis vocibus aliquando uti) innituntur Rationibus efficientibus id, quod in ſingulòrum Capitum Inſcriptione prænotabimus. Deinde verò Extrinſeca, quæ videlicet ſolùm fundantur in ipſa Teſtificantium Auctoritate. Ex omnibus certè in manifeſtiſſima luce ſtatuetur id, quod demonſtrandum aſſumimus, fuiſſe ſcilicet in Vetuſta Eccleſia penitus Notoriam Præcellentiam Pontificis Maximi ſupra Synodos Generales, & ejuſdem, Articulos Fidei ex Petri Cathedra declarantis, omnimodam, etiam ante Conciliorum, vel Eccleſiæ Conſenſum, Infallibilitatem. Ex pluſquam Trecentis Ar-

gumentis, quibus unam, alteramve conficimus, in decem fortaſſe, aut paulò plura poterit aliquis cavillari: vim, quæ omnium complexioni evidentiſſima ineſt, eludet nemo. Quod verò neceſſe ſit, Notorias eſſe Recenti Eccleſiæ Veritates illas, quæ fuerunt Antiquæ, nullus ignorat.

Illud demum præfari libet, quod, niſi ſtatutum nobis eſſet, breviſſimo tramite diſputationis curſum urgere, duaſque illas tantummodo, quas demonſtrandas ſuſcepimus, tamquam in Antiqua Eccleſia Notorias, Veritates ex Aſſumptionibus noſtris eruere, facillimum negotium eſſet in alias exinde plurimas Argumentationem corrivare. Hoc in ipſo Opuſculo non præſtituri ſpecimen ſolummodo hìc damus unius, quam Græci Sectatorum Ritus infigi menti flagrantiſſimè optamus, magno futuram ſolatio Catbolicorum, pudori ſummo hærentium in Schiſmate. Ea porrò eſt, licuiſſe Supremo Antiſtiti inſerere Symbolo, aut permittere inſeri à Conciliis Proceſſionem Divini Spiritus etiam à Filio additâ illis verbis: Qui à Patre procedit: *particulâ* Filioque.

Somniant Schiſmatici, vetitam à Primo Sacro Concilio Epheſino fuiſſe qualemcumque Additionem, quod Decretum cum infregerint, inquiunt, Romani Pontifices, exciderint à Suprema in Sacris Chriſtiani Populi Præfectura, quæ, ſaltem quò ad Orientales, translata fuerit in Præſulem Conſtantinopolis. Hæc illi, ſubſcribentes inſaniæ Photii, qui antea ſummo proſequutus obſequio Romanum Eccleſiæ Hierarcham, tartarea contra illum erexit cornua, cum Sanctiſſimi patrocinium Ignatij ſuſcepit Apoſtolica Sedes contra eumdem Pho-

tium

tium ſuperbiſſimum alieni Patriarchatus invaſorem. Sed cum expendemus Epheſinum ipſum Concilium maniſeſtiſſimè demonſtrabimus; Decretum illud ad ſingulos tantùm minores Antiſtites, alioſque è Clero, aut Populo protendi, non ad Concilia, præſertim Univerſalia, multòque minus ad Univerſæ Rectorem Eccleſiæ. Huic eſſe ſubjectam ſe multipliciter illa quoque Synodus declaravit, perpetuòque ſuppoſuit, tamquam rem in Eccleſia notiſſimam, & pervulgatam. An ergo Superiori ſua auſa fuit leges præſcribere? Errare illum non poſſe in declaranda Fide frequenter dixit Synodus *eadem, perpetuòque præſumpſit, veluti pariter omnibus tunc Notorium Orthodoxis. Et Infallibili huic Magiſtro integerrimæ Religionis iura daret caventia, ne Proteſtationem indiceret Cæleſtium Arcanorum, quam ad penitus abolendos eiſdem repugnantes Errores duceret opportunam?* Suo *hæc loco, multiplici demonſtratione in medium producta ex ipſo Epheſino Concilio, manibus, ut dici ſolet, præbebimus contrectanda.*

Interim animadvertimus, quod ſi Chalcedonenſe Vigeſimo ferè poſt Epheſinum Anno celebratum antecellere ſibi, aliiſque omnibus Generalibus Synodis Pontificem *Maximum pluſquam centies præſumpſit, veluti probatione non indigens, & nulli ea tempeſtate Catholico ignotum, enimverò nullum Epheſi Præceptum impoſitum fuerat eidem Pontifici Maximo. Implicitè declaraſſet* Synodus *Epheſina ſe ipsâ minorem eſſe Romanum Antiſtitem, ſi ſuis illum voluiſſet vinculis innodare. Si hæc autem fuiſſet Cœtus Epheſini Sen-*

c ten-

tentia, num eadem latere potuiſſet Chalcedonenſem? Atque hic paulò poſt congeegatus accepiſset leges ab illo, cui potuiſset ipſe leges præſcribere, ut profectò potuiſſet, ſi hoc Ius fuiſſet in Epheſino?

Quid ad hæc reponent Schiſmatici? An Chalcedonenſibus Patribus occultam fuiſſe dicent vim Canonis Epheſini, ipſos quoque Romanos Epiſcopos illigantis? Itane verò? Melius poſt Quatuor Secula vim Canonis illius fuit aſſequutus Photius, poſt Sex Cerularius; poſt Decem Marcus Epheſius, Vexilliferi Rebellionis, quàm pluſquam Sexcenti Græci Antiſtites quarto vix expleto luſtro poſt Epheſinum Concilium?

At inquient, certè nec Epheſi, neque Chalcedone vox ulla Nicæno Symbolo fuit adjecta. Quid tum? Adjecta certè fuerat Nicææ Symbolo Apoſtolorum, Conſtantinopoli verò Nicæno, quia tunc Eccleſiæ temporibus expediebat. Id ipſum præſtari potuiſſet Epheſi, atqueChalcedone, ſi perinde tunc opportunum fuiſſet. Sibi certè ipſi compedes non injecerat Synodus Epheſina, neque aliis injecerat Generalibus Synodis non minori, quàm ipſa, pollentibus auctoritate, multòque minus Pontifici Maximo, quem centies ſibi antecellentem tam Epheſina, quàm Chalcedonenſis aut apertè dixit, aut manifeſtè ſuppoſuit.

Infallibilem præterea illa cenſuit Eccleſiæ Moderatorem, ut alio in Volumine demonſtrabimus: Infallibilem pariter eumdem profeſſa eſt Chalcedonenſis, ut ex Polemica illius Hiſtoria, atque ex hoc ipſo Opuſculo in meridiana luce ſtatuitur. Ergo vel ipſe

in-

inſerere poteſt Symbolo maiorem Dogmatum Explicationem, vel, ut illam inſerant, imperare Conciliis. Si enim errare nequit, dum declarat Fidei Dogmata, & ad ea credenda omnes obſtringit indicens Æterni Pœnam Exitii abnuentibus eadem animo firmiſſimè amplecti, multò minus obnoxius eſſe poteſt Errori, dum Articulum aliquem jubet in Symbolo pronunciari. Quis enim non intuetur, multò magis arduam eſſe primam, quàm ſecundam Iuſſionem, cum poſtquam aliquid ſancitum eſt, ut divinitus revelatum, ideoque omnino admittendum in animum, ſpectet ſolùm ad diſciplinam, & prudentiam Regiminis; quod decernatur, an frequens illius confeſſio facienda ſit, dum ore profitemur infixam animo Fidem?

Hæc delibaſſe ſufficiat, quæ poſt ſingula ferè mox afferenda Argumenta poſſent ineluctabiliter inculcari, quæque per ſe illico Lector candidus aſſequetur: idemque apertiſſimè videbit, noſtris Argumentationibus demonſtrari à fortiori alias quoque omnes Veritates, quæ de Pontificia Auctoritate in controverſiam cum Schiſmaticis, & Hæreticis cadere poſſunt. Si enim in Antiqua Eccleſia Notorium fuit, Pontificem Maximum eſſe Majorem Generalibus Conciliis, & Infallibilem in declaranda Fide, profectò æquè, imo magis, Notorium fuit, eidem ſubeſſe ſingulos è Chriſti grege ſeorſum ab aliis acceptos, eidemque ab omnibus in Sacris rebus obtemperandum eſſe.

THYRSUS GONZALEZ
PRÆPOSITUS GENERALIS
Societatis Iesu,

CUm Librum, cui Titulus eſt (*De Notorietate in Antiqua Eccleſia Præſtantiæ Pontificis Maximi ſupra Generalia Concilia, & Infallibilitatis in declaranda Fide Tractatus Duo*) à Patre Ioanne Laurentio Lucchefinio Noſtræ Societatis Sacerdote conſcriptum; aliquot ejuſdem Societatis Theologi recognoverint, & in lucem edi poſſe probaverint, facultatem facimus, vt Typis mandetur, ſi iis, ad quos pertinet, ita videbitur. Cujus rei gratiâ has literas manu noſtra ſubſcriptas, & Sigillo noſtro munitas dedimus. Romæ 2. Februarii 1694.

Thyrſus Gonzalez.

Hoc

HOc aureum Opuſculum, cui Titulus eſt: *Ioannis Laurentii Lucchesinii Lucenſis è Societate Ieſu de Notorietate in Antiqua Eccleſia Præſtantiæ Pontificis Maximi ſupra Generalia Concilia, & Infallibilitatis in declaranda Fide, etiam ante Synodorum, vel Eccleſiæ Conſenſum, Tractatus Duo, erati ex Polemica Hiſtoria Concilii Chalcedonenſis ſcripta ab eodem Auctore*: vidi ex Mandato Reverendiſſimi Patris Sacri Apoſtolici Palatii Magiſtri, nihilque prorſus occurrit, quod Fidei, aut bonis moribus adverſetur. Et quia ejuſdem Operis Meritm & Amplitudinem ſatis videor in ſua Origine explicifſe, nunc dicere ſufficit, quod ab eadem Officina hæc Lucubratio prodeat. Datum Romæ in noſtris Ædibus Montis Quirinalis Sancti Silveſtri 16. Auguſti 1694.

Don Cajetanus Paſſarellus Clericus Regularis Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis Qualiſicator.

Cen-

Cenſura ejuſdem Reverendiſsimi Patris Paſſarelli præfixa Hiſtoriæ Polemicæ Concilii Chalcedonenſis.

DE Mandato Reverendiſſimi Patris, & Magiſtri Fr. Thomæ Mariæ Ferrari Sacri Apoſtolici Palatii Magiſtri evolvi Librum, cui Titulus eſt: *Sacra Monarchia Sancti Leonis Magni Pontificis Maximi paſsim, & ubique fulgens in Polemica Hiſtoria Concilii Chalcedonenſis. &c.* compoſitum ab Admodum Reverendo Patre Ioanne Laurentio Lucchefinio è Societate Ieſu, qui Eccleſiaſticam Monarchiam in Romano Pontifice aſſertam exponit, contumaceſque Petri Suavis ſpiritus Veritatis expreſſæ malleo contundit. Non ſolùm nihil in illo offendi, quod morum diſciplinam, aut Fidei candorem læderet, imo potius Eloquentiæ amplitudinem, robur Doctrinæ, copiam Eruditionis, quæ omnia in tranſcurſu Sacri Concilii Chalcedonenſis ex Novis, & Validis Animadverſionibus ſedulò recollecta eo eleganti, ac facili ſtylo delineat, ut non minus Doctrinâ juvet, quàm ſtyli amænitate delectet. Cum igitur iſte Liber fidelium imbuendæ Pietati, Doctis, ac rudibus edocendis, Hæreticorum Erroribus jugulandis, Sediſque Apoſtolicæ Iuribus ſuſtinendis perutilis videatur, idcirco publica luce, atque laude dignum exiſtimo. In Ædibus Sancti Silveſtri Montis Quirinalis de Vrbe 8. Maii 1693.

Don Cajetanus Paſſarellus Sanctæ Romanæ, & Vniverſalis Inquiſitionis Qualificator Clericus Regularis.

Tria

TRia præcipuè ſuſpexi in Polemica Hiſtoria Concilii Chalcedonenſis ſcripta ab Admodum Reverendo Patre Ioanne Laurentio Luccheſinio Societatis Ieſu Theologo, quam juſſu Reverendiſſimi Patris Thomæ Mariæ Ferrari Sacri Palatii Apoſtolici Magiſtri attentè perlegi, videlicet Acumen, Soliditatem, & Copiam Argumentorum, quibus Sacra Pontificatus Maximi Monarchia ſolidiſſimè confirmatur, Schiſmatici, Hæretici, ac Petrus Suavis Polanus evertuntur. Adeo ſolerter omnia, quæ ad hunc finem pertinent, in unum congeruntur, & intima Concilii mens exploratnr, ut verè Nova, & Arcana hæc dici poſſit Hiſtoria, & magna ſit laus Auctori tribuenda, eò quòd ex patenti omnium piſcatui Conciliorum Oceàno tot ipſe primus Margaritas in lucem produxerit. Non ſolùm Catholicam Fidem, Sacros Canones, optimoſque mores nullo prorſus verbo lædit, ſed etiam Aureum hoc Opus plurimùm Eccleſiæ Divinæ cenſeo profuturum, ideoque Typis digniſſimum eſſe. Datum in Seminario noſtro Sancti Pauli apud Sanctum Pancratium de Vrbe die 7. Maij 1693.

Fr. Liberius à Ieſu Carmelita Diſcalceatus
in eodem Seminario Controverſiarum
Prælector.

Imprimatur.

Si videbitur Reverendiſſ. P. Magiſt. Sacri Palatij Apoſtolici.

Sperellus Epiſc. Interamnen. Viceſg.

Imprimatur.

Fr. Thomas Maria Ferrari Ordinis Prædic. Sac. Apoſt. Palatij Magiſter.

INDEX CAPITUM.

TRACTATUS PRIMUS.

De Antiqua Eccleſia Palam, & notoriè præſumente Præſtantiam Pontificis Maximi ſupra Generalia Concilia.

CAPUT PRIMUM.

Pontificia Concilijs Præſtantia nota omnibus erat tamquam orta ex Inſtitutione Divina.

CAPUT SECUNDUM.

Notorietas Pontificiæ Antecellentiæ ſupra Generalia Concilia patens à Titulis S. Leoni Papæ tributis.

CAPUT TERTIUM.

Multiplex Factum Concilij Chalcedonenſis obtemperantis S. Leoni oſtendit; notoriè præſumptum fuiſſe, quod idem Synodo ſuperior eſſet.

CAPUT QUARTUM.

Ius Pontificium transferendi, abrumpendi, comprobandi, vel reprobandi Concilia, demonſtrat, compertam fuiſse omnibus Pontificiam Præcellentiam.

A CA-

CAPUT QUINTUM.

Incommoda Eccleſiæ, quæ ſequerentur, niſi Pontifex Maximus Concilijs anteſtaret, arguunt, à nullo tunc in dubium revocatam fuiſſe Pontificiam ſupra Synodos Eminentiam.

CAPUT SEXTUM.

Multiplex Atteſtatio S. Leonis ſcribentis ad Synodum Secundam Epheſinam, & ad Chalcedonenſem, atque ab hac obſequentiſſimè culta, patefacit, admiſſam tunc ab omnibus fuiſſe Pontificiam Præſtantiam ſupra Concilia.

CAPUT SEPTIMUM.

Literæ eiuſdem S. Leonis ad Imperatores, & alios, evincunt Notorietatem tunc ab omnibus habitam Pontificiæ ſupra Synodos Generales Poteſtatis.

CAPUT OCTAVUM.

Atteſtatio Sanctorum, & Doctorum tunc viventium, Imperatorum, Iudicum Secularium Concilij, & Conſtantinopolitanorum Civium de eadem tunc apud omnes pervulgata Præſtantia Pontificis Maximi ſupra Concilia.

CAPUT NONUM.

De eadem Pontificia Superioritate Concilijs alia multiplex Atteſtatio plurium Epiſcoporum Concilij Chalcedonenſis, & Univerſæ Synodi (præter allatas, dum expendebantur Rationes Intrinſecæ) & Atteſtatio aliorum Sacrorum Conciliorum.

CAPUT DECIMUM.

De Præſtantia Pontificis Maximi ſupra Generalia Concilia, penitus notoriâ, Atteſtatio ipſorum Æmulorum, & Hoſtium Romanæ Cathedræ, videlicet Anatolij Præſulis Conſtantinopolitani, Iuvenalis Hieroſolymitani, Illyricorum Epiſcoporum Hæreticorum, Eutychetis Hæreſiarchæ, Dioſcori Eutychete ferè nequioris, ac Prædatoriæ Synodi Epheſinæ.

TRACTATUS SECUNDUS.

De Antiqua Eccleſia Palam, & notoriè præſumente Infallibilitatem Pontificis Maximi in declaranda Fide.

CAPUT PRIMUM.

Pontificia Infallibilitas omnibus nota, veluti orta ex Inſtitutione Divina.

CAPUT SECUNDUM.

Notorietas ejuſdem Pontificiæ Infallibilitatis patens à Titulis S. Leoni tributis.

CAPUT TERTIUM.

Multiplex Factum Concilii obtemperantis Sancto Leoni jubenti condemnationem Hæreſum oſtendit, notoriè præſumptum fuiſſe, quod idem Leo errare non poſſet in Fide explicanda.

CAPUT QUARTUM.

Alia Pronunciata, vel Facta Concilii obedientis Leoni, tamquam certo Veritatis Doctori, demonſtrant, præſuppoſitam fuiſſe veluti notoriam Pontificiam Infallibilitatem.

CAPUT QUINTUM.

Pontificia Infallibilitas patet ex Confirmatione, aut Improbatione Synodorum, etiam Generalium, prodeunte ab Apoſtolica Sede.

CAPUT SEXTUM.

Incommoda Eccleſiæ, quæ ſequerentur, niſi Pontifex Maximus Infallibilis eſſet in declaranda Fide, arguunt, à nullo tunc in dubium revocatam fuiſſe Pontificiam Infallibilitatem.

CAPUT SEPTIMUM.

Multiplex Atteſtatio Sancti Leonis ſcribentis ad Synodos, ad Imperatores, & alios, evincit Notorietatem tunc ab omnibus habitam Pontificiæ Infallibilitatis.

CAPUT OCTAVUM.

De Infallibilitate penitus notoria Pontificis Maximi declarantis Fidem Atteſtatio Sanctorum Virorum, Imperatorum, Iudicum Secularium, aliarumque præter Chalcedonenſem Synodorum.

CA-

CAPUT NONUM:

Atteſtatio ipſorum Æmulorum Romanæ Cathedræ, videlicet Anatolij Conſtantinopolitani, & Hoſtium quoque, ſcilicet Hæreticorum, & Hæreſiarchæ Eutychetis, ejuſque Signiferi Dioſcori, de Apoſtolica Cathedra Fidem explicantis certiſſima Veritate.

TRA-

TRACTATUS PRIMUS.

De Antiqua Eccleſia Palam, & notoriè præſumente Præſtantiam Pontificis Maximi ſupra Generalia Concilia.

CAP. I.

Hæc omnibus nota erat tamquam orta ex Inſtitutione Divina in S. Petro.

1 LEgati Pontificii in Chalcedonenſi Concilio ajunt: *Leo per Nos, & per præſentem S. Synodum, unà cum ter Beatiſsimo, & omni laude digno Beato Petro Apoſtolo, qui eſt Petra, & Crepido Catholicæ Eccleſiæ, & rectæ Fidei Fundamentum, nudavit eum,* ſcilicet Dioſcorum, *tam Epiſcopatus Dignitate, quàm etiam & ab omni Sacerdotali alienavit Miniſterio*. Ergo ſupponunt, ex Inſtitutione Divina in Petro fluere Auctoritatem Leonis. Sed ſi Petrus, & Leo eſt Petra, cui Catholica Eccleſia, adeoque Concilium, innititur, Petrus, & Leo eſt Superior Concilio: quia qui alteri dat ſoliditatem, & robur, præſtat illi, qui accipit. Præterea certè ideo Petrus, & Leo antecellit ſingulis cultoribus Chriſti ſeorſum ſumptis, quia eſt *Rectæ Fidei Fundamentum*. Ergo ob eamdem rationem antecellit omnibus ſimul acceptis

in Concilio. *Paginâ 190. numero marginali 165. 166. & 167.*

2. Certè Leo eſt Superior Legatis ſuis, quorum Miniſterio utitur. Sed perinde dicitur uti Miniſterio Concilii. Ergo etiam eſt Superior Concilio. *Pag. 190. num. 165. 166. & 167.*

3. Nemo Patrum reclamat contra hoc dictum. Ergo omnes fatentur vim Argumenti. *Ibid.*

4. Anatolius ipſe Conſtantinopolitanus Archiepiſcopus, alioqui ſtolida correptus æmulatione Romanæ gloriæ, proteſtatur, ſe aſſentiri omnibus illis, quæ magnifica de Petro, ac Leone Legati dixerant. Ergo hæc adeo notoria erant, ut à nullo negari poſſent. *Pagina 193. num. 167.*

5. Valentinianus Auguſtus fatetur, ſpectare ad Dignitatem Petri, *ut Leo locum habeat de Fide, & Sacerdotibus omnibus judicandi*, qui conflaverant Generalem Synodum Epheſinam Secundam. Ergo etiam Secularibus Principibus notoria erat Pontificia Antecellentia Conciliis orta ab Inſtitutione Divina in S. Petro. *Pagina 88. num. 62.*

6. Galla Placidia Imperatrix loquens de Romana Sede ait: *In qua primus ille, qui Cæleſtes Claves dignus fuit accipere, Principatum Epiſcopatus ordinavit.* Sed loquebatur de Epiſcopatu, qui Synodum Generalem conſtituerat. Ergo tunc notorium erat, Succeſſorem Petri eſſe ſupra omnem Epiſcopatum etiam in unum coactum. *Pag. 91. n. 67.*

7. Et mittendam dicit *Epiſcopatus Cauſam*, videlicet

licet omnium Epiſcoporum, qui fuerant in Univerſali Concilio, *ad Apoſtolicæ Sedis Iudicium, in qua Primus Apoſtolorum B. Petrus, qui etiam Claves Regni Cælorum ſuſcipiens Sacerdotij Principatum tenuit*. Ergo &c. *pag*. 94. *num*. 71.

8 Concilium Chalcedonenſe in Declaratione Fidei ait: *Epiſtolam magnæ, & Senioris Urbis Romæ Præſulis Beatiſsimi, & Sanctiſsimi Archiepiſcopi Leonis &c. Magni illius Petri Confeſsioni congruentem, & communem quamdam Columnam exiſtentem adverſus perversè ſentientes ad Confirmationem Rectorum Dogmatum congruenter aptavit*. Sed hæc dicens loquitur de ipſo Concilio, quod obediens Legatis Leonis, ut Superioris ſui, inſeruerat Definitioni ea, quæ præſcripſerat Leo. Ergo fatetur, hanc Leonis Superioritatem oriri ab Inſtitutione Chriſti Domini, qui in Præmium Confeſſionis D. Petri eidem ſpoponderat Principatum ſupra Univerſam Eccleſiam tum ſparſam, tum unitam in Conciliis. *pag*. 256. *num*. 225. 226. 227.

9 Idem Concilium, *A Petri Sedis Auctoritate*, velut à Superioris ſui, *ſibi robur accedere* profitetur. Ergo ſupponit, Superioritatem naſci ab Inſtitutione Divina Chriſti Domini in S. Petro. *pag*. 331. *num*. 306. 307.

10 Suæ Vineæ, ideſt Univerſæ Eccleſiæ Cuſtodiam commiſſam dicit Concilium S. Leoni à Salvatore, quia illam commiſit Petro, & Succeſſoribus; loquens enim de Dioſcoro ait: *Contra ipſum, cui Vineæ Cuſtodia à Salvatore commiſſa eſt, extendit inſaniam, ideſt contra Tuam Apoſtolicam Sanctitatem*. Ergo Leo eſt etiam

Cuſtos Concilii, quod certè eſt Chriſti Vinea. Cuſtos autem eſt Superior eo, quod cuſtodit. *pag.* 334. *n.* 312.

11 S. Leo ſcribens Leoni Imperatori affirmat, *Univerſalem Eccleſiam factam fuiſſe Petram per illius Principalis Petræ ædificationem, cum D. Petrus voce Domini dicentis audierit: Tu es Petrus, & ſuper hanc Petram &c.* Ergo ſupponit, Univerſam Eccleſiam, etiam congregatam in Conciliis, ſolidari in Petro, ut Superiore ſuo, conſtituto ab Inſtitutione Divina. *pag.* 366. *n.* 365.

12. Hinc pariter oriri affirmat, ut Concilium ſolummodo fuerit Inſtrumentum Pontificis Maximi, cum enim dixiſſet: *Quis eſt, niſi aut Antichriſtus, aut Diabolus, qui pulſare audeat inexpugnabilem Firmitatem Petri?* loquens deinde de Synodo Chalcedonenſi ait: *In qua nullo modo contingere potuit, ut à Nobis contra Nicænam Synodum ſentiretur, quod Hæretici mentiuntur.* Non dicit autem: *Non potuit contingere, ut ipſa Synodus Chalcedonenſis ſentiret contra Nicænam*: quia ſcilicet Synodus Chalcedonenſis, ut ſubjecta Leoni, & ejus Inſtrumentum, ſolùm publicaverat id, quod decreverat Leo. *pag.* 366. *num.* 365. 366. 367.

CAP. II.

Notorietas Pontificiæ Antecellentiæ ſupra Generalia Concilia patens à Titulis S. Leoni Papæ tributis.

13 ALlocutio Concilii Chalcedonenſis ad Marcianum Auguſtum ait de S. Leone: *Nobis impenetrabilem*

bilem in omni errore Propugnatorem Deus pro vidit, & *Romanæ Eccleſiæ Papam ad Victoriam præparavit*. Ergo vocat Leonem Magiſtrum ipſius Concilii, adeoque Concilio Superiorem: quo pacto eſt Magiſter Diſcipulis, non ſolùm ſparſis, ſed etiam ſimul conjunctis in Gymnaſio, cui reſpondet Concilium. *pag.* 325. *num.* 299. & 300.

14 *In Relatione Sanctæ Synodi ad Sanctiſsimum Papam Leonem*, de hoc dicitur: *Vocis B. Petri omnibus conſtitutus Interpres ejus Fidei Beatificationem ſuper omnes adducens*. Sed ſi Beatificationem B. Petri ſuper omnes Concilij Epiſcopos Leonis Epiſtolam adorantes adduxit, fuit Concilii Præceptor, adeoque eodem anterior. *pag.* 332. *num.* 308.

15. Rurſus dicitur Leo Servator Fidei: *Venientem uſque ad Nos ipſe ſervaſti*. Sed qui ſervat in Concilio Fidem, Superior eſt illis, in quibus eam ſervat. Ergo &c. *pag.* 332. *num.* 308.

16. Deinde Leo à Synodo dicitur *Inchoator*, & ex Græco Autographo, *Dux*, & *Auctor tanti boni*, ſcilicet explicatæ Fidei. Ergo iterum appellatur Magiſter, ideoque Superior Synodo. *pag.* 333. *num.* 309.

17. Patres conciliariter coacti dicunt ſe Membra Romani Capitis: *Quibus tu quidem, ſicut Membris Caput, præeras*. Ergo totum Concilium, quod ex Patribus conflabatur, dicunt eſſe Inferius Leone: eo pacto, quo in humano Corpore cæteræ partes Capiti ſubſunt, & eidem obtemperant. *pag.* 334. *n.* 310.

18. Iterum hoc Nomen Capitis Leoni tribuunt, cui

proinde rurſus Præſtantiam ſupra Concilium adjudicant: *Sicut Nos Capiti in bonis adjecimus conſonantiam.* *pag.* 339. *num.* 321.

19. Concilium profitetur, Leonem eſſe Auctorem Poteſtatis, quæ ipſi Concilio inerat: *Tanquam evellendi, & plantandi Poteſtatem ſumentes*. Ergo Leonem Superiorem Synodo apertè atteſtantur. *pag.* 336. *n.* 316.

20. Effectum explicatæ Fidei Concilium tribuit Leoni, ut Magiſtro, & Superiori ſuo: *Ut ſicut Fidei, ſic bonæ Ordinationis Vobis deputetur effectus*. *pagina* 339. *num.* 327.

21. Patres conſtituentes Concilium ſe dicunt Filios, Leonem verò Patrem ſuum: *Quidquid rectitudinis à Filiis fit, ad Patres recurrit &c. Summitas Tua Filiis, quod decet, adimpleat*. Ergo Leo erat ſupra Concilium, neque enim Pater ſolummodo præſtat Filiis invicem disjunctis, ſed etiam iiſdem in unum coactis. *pag.* 339. *num.* 322.

22. Atticus Nicopolitanus Epiſcopus vocat Leonem Patrem: *Noſtri Sanctiſsimi Patris, & Archiepiſcopi Leonis lecta eſt Epiſtola*. Ergo fatetur Præſtantiam ſupra Filios congregatos. *pag.* 159. *n.* 138.

23. Nemo patrum reclamat contra hunc modum loquendi. Ergo omnes concedunt ſe Filios Leonis, adeoque illi ſubjectos. *pag.* 159. *n.* 138.

24. Ipſi Iudices Seculares exiſtimant, hunc Titulum Patris Leoni ab Univerſo Concilio tribuendum eſſe: *Iudices dixerunt: Ergo addite Definitioni: Secundùm Iudicium Sanctiſsimi Patris Noſtri Leonis, duas eſſe Na-*

turas

turas in Chriſto &c. Ergo notorium erat Profanis etiam Hominibus, quod Romanus Pontifex præſit Epiſcopis omnibus in Concilio congregatis, veluti Filiis Pater. *pag.* 254. *num.* 223. 224.

25. Licet tunc vehementer Patres quoad alia altercarentur, nullus tamen auſus eſt dicere, hanc Appellationem Leoni non convenire. Ergo confeſſi ſunt, Leonem Synodo antecellere; *pag.* 254. *n.* 223. 224.

26. Nullus viventium vocatus eſt Pater in hoc, vel in aliis Conciliis præter Pontificem Maximum. Ergo huic Nomini *Patris* verè ineſt vis ſignificativa Superioritatis. *pag.* 255. *n.* 224.

27. Dominus Concilij dicitur Leo ab Attico Nicopolitano Antiſtite: *Quoniam nunc Domini Noſtri Leonis lecta eſt Epiſtola*. Sed Dominus non imperat ſolùm uni, vel alteri Servo ſeorſum ab aliis accepto, ſed omnibus etiam ſimul congregatis. *pag.* 159. *n.* 137.

28. Niſi Univerſa Synodus Minorem ſe Romano Epiſcopo habuiſset, reclamaſſet aliquis affirmans, eam Domini Appellationem tribuendam Leoni non eſſe à Patribus conciliariter coactis. Reclamavit autem nemo. *pag.* 159. *num.* 137.

29. *Univerſalis Eccleſiæ Papa* dicitur Leo à ſuis Legatis in ſubſcriptionibus. Ergo implicitè dicitur Superior Concilio, quod certè eſt in Eccleſia. *pagina* 194. *num.* 168.

30. Nemo Patrum negat, hunc Titulum adeo Emphaticum Leoni tribuendum. Ergo fatentur, eumdem, ejuſque emphaſim congruentem eſſe. *pag.* 194. *n.* 168.

31. Iterum Paſchaſinus Legatus ait: *Apoſtolici viri Univerſalis Eccleſiæ Papæ Leonis directa ſcripta, quid vera Fides habeat, expoſuerunt*. Ergo cenſet, Leonem eſſe Superiorem Concilio, quod repræſentare dicitur Eccleſiam Univerſalem. *pag.* 200. *n.* 175.

32. Poſt Legati dicta Epiſcopi exclamant: *Omnes ſic credimus, ſic credidimus*. Ergo Univerſum Concilium Chalcedonenſe eamdem Leoni tribuit Appellationem, ac ejuſdem ſupra ſe Præſtantiam apertè fatetur. *pag.* 200. *n.* 175. 176.

33. Coram Marciano Imperatore rurſus Leo dicitur *Univerſalis Eccleſiæ Papa*. Ergo Superior Concilio. Sicut enim quia quilibet Epiſcopus eſt totius ſuæ Diœceſis Præſes, ex hoc ſequitur, quod ſit ſupra Synodum Diœceſanam: ita ſi Papa eſt Epiſcopus Eccleſiæ Univerſalis, debet eſſe ſupra Synodum Univerſalem. *pagina* 263. *num.* 233.

34. Nullus è Concilio reclamavit contra hujuſmodi Appellationem, quæ plurimis diſplicuit in Synodo Recentiori. Ergo tunc Notorium erat in Eccleſia, quod Pontifici Maximo antecellenti Conciliis conveniret. *pag.* 263. *num.* 233.

35. Bonifacius Legatus iterum appellat Leonem *Univerſæ Eccleſiæ Epiſcopum*, nemine reclamante. Ergo implicitè omnes fatentur, hanc Nuncupationem congruere Pontifici Maximo; compertiſſimum enim eſt ex Novorum Conciliorum experimento, quàm proni ſint Epiſcopi ad reclamandum, ſi vox aliqua ipſis non videatur rationi conſentanea. *pag.* 268. *n.* 240.

36. In

36. In æſtu altercationis de Canone favente Conſtantinopolitano Primatui in Oriente Lucentius Legatus iterum vocat Leonem *Univerſalis Eccleſiæ Papam*. Ergo &c. *pag.* 320. *n.* 297.

37. Patres, qui quoad alia nimis inconditè tunc loquebantur, hiſcere non audent contra hanc formam loquendi. Ergo eam noverant eſſe aptam, ejuſque vim in dubium non revocabant. Quod autem ejus vis ſit, quod Papa cenſeatur ſupra Synodum Univerſalem, patet ex eo, quod in alio Concilio Recentiori Titulus hic diſplicuerit illis, qui detrectabant fateri hanc Pontificiam Superioritatem Concilio. *pag.* 320. *num.* 297.

38. Paſchaſinus Legatus non ſolùm *Papam Catholicæ*, ideſt *Univerſalis*, *Eccleſiæ*, ſed etiam *Catholicum*, ideſt Univerſalem *Papam* Leonem dicit: quæ ſecunda expreſſio habet majorem emphaſim, quàm prima. Ergo &c. *pag.* 167. *num.* 145.

39. Neque hæc ipſa Appellatio Patribus diſplicuit, ac certè nemo contra illam inſurrexit. Ergo Romanus Pontifex ex omnium tunc Confeſſione præſtabat Generalibus Synodis, & vaniſſimus eſt metus, quod ex hoc modo loquendi ſequatur, alios non eſſe cenſendos Epiſcopos particularium ſuarum Eccleſiarum. *pag.* 167. *n.* 145.

40. Non ſolùm Latini, ſcilicet Apoſtolici Nuncij, ſed & Græci hunc Titulum Leoni tribuunt; nam ſupplices literæ quatuor Accuſatorum Dioſcori ſic inſcribuntur: *Sanctiſsimo, ac Dei Amantiſſimo, & Univerſali Archiepiſcopo, ac Patriarchæ Magnæ Romæ Leoni, & Sancto, & Univerſali Concilio Chalcedonenſi.* Ergo Notorium omnibus

nibus erat, quod idem, ejuſque vis Leoni conveniret. *pag.* 173. *n.* 151.

41. Leo primo loco ſtatuitur, & pluribus honoris ſignificationibus illuſtratur, quàm Univerſale Concilium, in literis directis ad illum, & ad ipſum Concilium. Ergo Leo non ſolùm eſt Primus Epiſcoporum in Ordine, ſed verè præſtat Concilio. *pag.* 174. *n.* 152.

42. Sicut ſi ad Regem, ejuſque Curiam Epiſtola dirigatur, primo loco ponitur Rex, & illuſtrioribus Titulis appellatur, quia præeminet Curiæ: ita cum hoc ipſum contigerit comparando Leonem cum Concilio Chalcedonenſi, & Concilium non fuerit conqueſtum, ſignum eſt, quod ſe Leoni poſthaberi æquiſſimo animo tulit. *pag.* 175. *n.* 153.

43. Licet ſequens Argumentum poſſit ad aliam claſſem revocari, tamen quia eruitur ex eodem Titulo, innuitur hìc, quod ipſe S. Leo illo eſt uſus non ſemel, ac præſertim ſcribens Marciano Auguſto vocat ſe *Epiſcopum Univerſalis Eccleſiæ*. *pag.* 349. *num.* 337. Et iterum ſcribens Maximo Patriarchæ Antiocheno ſe appellat *Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopum*. Ergo tanquam Sanctiſſimus tueri debuit, & voluit Dignitatem ſuam, & velut Sapientiſſimus ſcivit, cum Titulum ab Orientali Eccleſia ſuſcipiendum eſſe, ut congruum omni rationi: cumque illum adhibuerit, dum partim confirmabat, partim infringebat Decreta Generalis Concilii Chalcedonenſis, ex hoc quoque ſequitur (præter nativam vim ejuſdem Tituli) quod ipſe Conciliis præeſſet. *pag.* 356. *n.* 350.

CA-

C A P. III.

Multiplex Factum Concilii Chalcedonenſis obtemperantis S. Leoni oſtendit, Notoriè præſumptum fuiſſe, quod idem Synodo Superior eſſet.

44. CUm Leo, ut Superior, vetuiſſet Concilio audaciam diſputandi contra doctrinam declaratam à ſua Epiſtola ad Flavianum, ac juſſiſſet, reſtitui Sedes Epiſcopis damnatis à Secunda Synodo Generali Epheſina, & iterum damnari Neſtorium, & Eutychetem, Synodus Chalcedonenſis illi obedivit, ac nemo Patrum dixit, has Iuſſiones prodire non potuiſſe à Romano Pontifice. Ergo faſſi ſunt omnes illius Superioritatem. *pag.* 108. *num.* 86. *pag.* 109. *n.* 88. *pag.* 110. *n.* 89.

45. Legati Leonis jubent Concilio, ne Dioſcorus ſedeat: & Pontificium de hac re Decretum vocant *Præceptum*: ac dicunt: *Neceſſe eſſe* hoc fieri. Ergo partes agunt illius, qui Concilio Superior erat. *pag.* 113. *n.* 93.

46. Appellant Romanam Eccleſiam *Caput omnium Eccleſiarum*, dum Concilio jubent. Ergo affirmant, illi ineſſe Præſtantiam ſupra Synodos, qualis eſt Capiti ſuper cætera membra. *pag.* 114. *n.* 94.

47. Nullus reclamat contra hunc modum loquendi, & imperandi. Ergo fatentur omnes, Concilium eſſe Leoni ſubjectum. *pag.* 114. *n.* 95.

48. Paſchaſinus Legatus inculcat: *Nos contra Præcepta Beatiſſimi, atque Apoſtolici Papæ Gubernatoris Sedis*

Apoſtolicæ venire non poſſumus. Ergo iterum Papam edicit antecellentem Concilio. *pag.* 117. *n.* 98.

49. Synodus obedit Legatis excluſo à ſubſelliis, ac miſſo in medium Dioſcoro, qui ne ipſe quidem reclamare auſus fuit contra Pontificiam Synodo Superioritatem. *pag.* 117. *num.* 98.

50. Seculares Iudices exequuntur Mandatum Leonis imperantis Synodo acceptionem Theodoreti inter Epiſcopos conſidentes: *Ut ſit particeps Synodi, quia & reſtituit ei Epiſcopatum Sanctiſsimus Archiepiſcopus Leo*: qui cognoſcebatur ab omnibus, ut præſtans Generali Secundo Concilio Epheſino, à quo Epiſcopatus Theodoreto fuerat ademptus. *pag.* 118. *n.* 99.

51. Lucentius Legatus affirmat, neceſſariò damnandam eſſe à Concilio Chalçedonenſi Synodum Generalem Epheſinam, quia hæc damnavit Flavianum, cujus Fides certè erat vera, quia cohærens Pontificiæ. *Quoniam S. M. Flaviani Fides cohæret cum Apoſtolica Sede &c. ſententiam &c. in eos retorqueri à S. Synodo neceſſe eſt*. Ergo affirmat Antecellentiam Pontificis ſupra Concilium, quod cogebatur Leoni obedire. *pag.* 123. *n.* 104.

52. Nullus Patrum conqueſtus eſt, quod hæc *Neceſſitas* Ampliſsimo, & Generali Concilio imponeretur, imo omnes obſequentiſſimè Leoni obtemperarunt. Ergo faſſi ſunt omnes, Concilium Inferius eſſe Leone. *pag.* 123. *num.* 105.

53. Totum Concilium vocat *Catholicum* Iuvenalem, quia accedens ad Subſellia obedientium Leoni confeſſus eſt Facto ipſo hanc Neceſſitatem parendi Rectori Eccleſiæ:

ſiæ: *Deus bene adduxit te, Orthodoxe*. Ergo iterum Synodus præſumpſit ſe ſubjectam eſſe Leoni. *pagina* 125. *num.* 106.

54. Cum legeretur, Dioſcorum auſum fuiſſe contemnere Appellationem S. Flaviani à Concilio Generali ad S. Leonem, Synodus Chalcedonenſis exclamavit: *Hac hora damnavit*; ſcilicet Dioſcorus Flavianum, ſpreta Appellatione ad Papam: *hac hora damnetur*. Ergo Synodi ſententia fuit, licere Appellationem à quocumque Tribunali, etiam à Concilio Generali, ad Romanum Pontificem, tanquam Superiorem. *pag.* 123. *n.* 111.

55. Poſt lectam S. Leonis Epiſtolam exclamant Patres: *Neque tentamus, neque audemus exponere*: ſcilicet explicare Fidem, poſtquam expoſita fuit à Leone. Et paulò poſt addunt: *Alteram Expoſitionem non licet fieri*. Ergo profitentur, Leonem ita Superiorem eſſe Concilio, ut illi nequiret contradici. *pag.* 137. *num.* 116. *& pagina* 138. *nnm.* 116.

56. Affirmant, à Leone tamen prodire poſſe Explicationem Fidei vetitam Concilio. Ergo Majorem eidem Potentiam, adeoque Superioritatem adjudicant. *pagina* 137. *num.* 116.

57. A Concilio Chalcedonenſi non aliter ſuſcipitur Nicænum, quàm iuxta Interpretationem Leonis. Ergo hic cenſetur Concilio Præſtantior. *pag.* 140. *n.* 121.

58. Concilium ait, ſtandum eſſe Pontificiæ, non Synodali Interpretationi Nicænorum Dogmatum. Ergo rurſus Leonem Synodo Superiorem agnoſcit. *pag.* 141. *num.* 121.

59. Concilium Epheſinum Primum confirmatur à Chalcedonenſi ob Auctoritatem S. Leonis. Ergo Leo cenſetur Sacro Epheſino Concilio Superior. *pagina* 143. *num.* 122.

60 Synodus fert Excommunicationem contra negantes Interpretationem Concilii Epheſini allatam à Leone: Ergo illum exiſtimat Epheſino Concilio antecellentem. *pag.* 143. *num.* 122.

61. Concilium plaudit Epiſtolæ S. Leonis non minus, quàm Nicænæ, & Epheſinæ Fidei, imo magis, quia Definitionibus Conciliorum adjecit pondus ex Leonis Comprobatione. Ergo eumdem putat Conciliis Superiorem. *pag.* 149. *n.* 129.

62. Qui contradicere audent Pontificiæ Definitioni, à Synodo iterum excommunicantur. Ergo Pontifex Maximus præſtare creditur Synodis. *pag.* 149. *n.* 129.

63. Exclamant Patres loquentes de Leonis Epiſtola: *Hæc in Epheſo lecta non ſunt.* Ergo ruinam Epheſini Conciliabuli tribuunt recuſato Magiſterio Pontificis Maximi, qui proinde ſupponitur Synodis major. *pag.* 151. *num.* 132.

64. Legati Apoſtolici dicunt, ſe *Concilio præſidere*, *ideoque neceſſarium eſſe* diſceptari ea, quæ ab ipſis proponuntur. Ergo Superiores ſe præſtant ipſo Concilio. *pag.* 167. *num.* 145. *& pag.* 170. *n.* 146. 147.

65. Patres contra hoc nihil reclamant. Ergo implicitè fatentur ſuam *neceſſitatem* obediendi Legatis Pontificiis; ac proinde Concilium ſubeſſe Pontifici Maximo. *pag.* 167. *n.* 145.

66. Lu-

66. Lucentius Legatus Apoſtolicus iterum jubet Concilio, uſus Poteſtate Leonis eidem Synodo præcellentis. *pag.* 173. *n.* 150.

67. Romanus Myrenſis Epiſcopus profert in medium Interlocutionem Bonifacii Pontificii Nuncii, tanquam habentis Poteſtatem præcipiendi Concilio. Ergo præſumit Pontificiam ſupra illud Præſtantiam. *pag.* 178. *n.* 155.

68 Poſtquam Legati propoſuerunt Auctoritatem Conciliorum Nicæni, & Conſtantinopolitani, & Epiſtolæ S. Leonis, addunt, S. Synodum Chalcedonenſem *nihil amplius nec addere poſſe, nec minuere*. Sed potuiſſet, niſi fuiſſet Inferior Leone. Ergo Inferior declaratur. *pag.* 200. *num.* 175.

69. Patrum nemo reclamat, imo dicunt: *Omnes ſic credimus*. Ergo fatentur, ſe ſubeſſe Romano Pontifici. *pag.* 201. *n.* 177. 178.

70. In cauſa Ægyptiorum Monachorum; contra quos Concilium vehementer inſurrexerat, obediunt Patres omnes Pontificiis Legatis. Ergo Leonem, cujus partes agebant Nuncii, cenſent Synodo Superiorem. *pag.* 224. *num.* 195.

71. Paſchaſinus Legatus præcipit Synodo in Controverſia ſpectante ad Epiſcopos, quos Anatolius juſſerat ad Sacerdotium reverti. Ergo Synodo Superiorem ſe præſtat. *pag.* 233. *num.* 200.

72. Nemo contra hoc reclamat, ac ne ipſe quidem Anatolius. Ergo fatentur omnes in Leone Ius præcipiendi Conciliis. *pag.* 233. *n.* 200.

73. Affirmant Patres, ſolos Hæreticos repugnare poſ-

ſe Pontifici Maximo: *Qui contradicunt, Eutychianiſtæ ſunt*. Ergo Catholica Synodus fatetur, ſe repugnare non poſſe, adeoque ſubjectam eſſe, Leoni. *pag.* 254. *n.* 222.

74. Poſt altercationem de Fidei Formula Synodus obedit Romanis Legatis. Ergo Leonem Superiorem agnoſcit. *pag.* 256. *n.* 228.

75. In celeberrima Controverſia de Canone amplificante honorem Conſtantinopolitanæ Sedis, Epiſcopi quærunt, an Legati aliquod circa illam habeant *Præceptum* Leonis. Ergo Leonem Synodo antecellentem ſupponunt. *pag.* 304. *n.* 282.

76. Eatenus Patres aliquid indulgent Anatolio Conſtantinopolitano, quatenus putant, ſe à Leone minimè prohiberi, ac nemo affirmat, Legem Synodo imponi non poſſe à Pontifice Maximo. Ergo de illius Præſtantia ſupra Synodum dubitat nemo. *pag.* 305. *num.* 282. 283. & *pag.* 313 *num.* 291.

77. Ideo ſemel Patres non obediunt Pontificiis Legatis, quia putant, ab iis incongruam Interpretationem tribui voluntati Leonis: veluti aliquando Nuncii poſſunt animum Regis malè interpretari. Ergo Pontificiam Superioritatem ſupponunt. *pag.* 321. *n.* 298.

78. Sperant Epiſcopi confirmandum à Leone Canonem faventem Sedi Conſtantinopolitanæ, ac tunc validum fore. Ergo de Pontificia ſupra Synodum Præſtantia non dubitant. *pag.* 322. *n.* 298.

CA-

C A P. IV.

Ius Pontificium transferendi, abrumpendi, comprobandi, vel reprobandi Concilia, demonſtrat, compertam fuiſſe omnibus Pontificiam Præcellentiam.

79. LEgati Pontificii minantur diſceſſum ſuum, & diſſolutionem Synodi Chalcedonenſis, aliamque Synodum habendam in Occidente. Ergo declarant, Leonem Synodis anteire. *pag.* 244. *n.* 210.

80. Nullus Patrum negat hanc Pontificiam Poteſtatem abrumpendi Synodos Generales. Ergo implicitè fatentur omnes Pontificiam Antecellentiam. *pag.* 244. *num.* 210. 211.

81. Marcianus Imperator ait, obediendum eſſe Leoni, celebrando aliam Synodum in Occidente, niſi Patres Chalcedonenſes pareant voluntati Legatorum Leonis in modo ſcribendi Formulam Fidei. Ergo Notoria erat Pontificia Poteſtas abrumpendi Synodos, adeoque Præſtantia ſupra Generalia Concilia. *pag.* 252. *n.* 220.

82. Non reclamant Patres, cum Iudices hanc Cæſaream Declarationem Synodo retulerunt. Ergo non abnuunt Pontificiam ſupra Concilia Præſtantiam. *pag.* 253. *num.* 220.

83. Chalcedonenſe Concilium cenſet; vim accedere Epheſino Primo à Confirmatione Pontificis Maximi. Ergo hunc Concilio Superiorem præſumit eſſe. *pagina* 250. *num.* 217.

84. Suam

84. Suam Fidem reſolvit Synodus in Auctoritatem Papæ. Frgo hunc ſibi Præſtantem agnoſcit. *pag.* 251. *num.* 218.

85. Supponit generatim Synodus, Concilia Generalia indigere Conſenſu Apoſtolicæ Cathedræ, ut certum robur obtineant. Ergo pariter ſupponit, Apoſtolicam eamdem Cathedram Conciliis anteſtare. *pag.* 251. *n.* 219.

86. Concilium reddit rationem geſtorum omnium Leoni ut Superiori ſuo, Ergo illum talem agnoſcit. *pag.* 332. *num.* 308.

87. Synodus non potuit petiviſſe Confirmationem à Leone tamquam ab uno Epiſcoporum, quia jam illius nomine conſenſerant Legati Apoſtolici. Ergo eam petunt ab ipſo, tanquam à Superiore. *pag.* 336. *n.* 317.

88. Poſtulat Synodus à Leone præter cætera Confirmationem Canonis augentis honorem Sedis Conſtantinopolitanæ: profitetur, ſe certò ſciviſſe, illum à Leone confirmandum eſſe: rogat, ne illum reſpuat. Ergo fatetur, vim illi non fore, niſi firmetur à Pontifice Maximo præſtante Conciliis. *pag.* 337. *num.* 318. & *pag.* 339. *num.* 320.

89. Affirmat Synodus, ſe à Leone petere Confirmationem *Ad eorum, quæ geſta ſunt, Firmitatem*. Ergo ſupponit, hanc Firmitatem non inhæſuram Synodalibus Decretis abſque Comprobatione illius, qui Concilio præſtabat. *pag.* 341. *n.* 325.

90. S. Leo, tamquam Univerſæ Præſes Eccleſiæ, rejicit Epheſinam Secundam Synodum Generalem. Ergo Univerſæ, etiam congregatæ, Eccleſiæ ſupereminet. *pag.* 80. *num.* 51.

91. Ec-

91. Eccleſia Divina ſemper rejecit Secundam Synodum Epheſinam tanquam à Leone damnatam. Ergo ſupponit in Romano Pontifice Antecellentiam Conciliis. *pagina* 80. *num.* 51.

92. Concilium Chalcedonenſe damnat Epheſinam Secundam Synodum Generalem, quia prius damnatam à Leone. Ergo hunc agnoſcit Ducem, ac Præceptorem ſuum, adeoque Superiorem. *pag.* 270. *n.* 242.

93. Ex geſtis in Secunda Epheſina generatim reprobatis ſolummodo ſuſcipit Synodus Chalcedonenſis Electionem Maximi ad Regimen Eccleſiæ Antiochenæ, quia à Leone comprobatam. Ergo eumdem Leonem utrique Synodo præſtantem fatetur. *pag.* 270. *n.* 242.

C A P. V.

Incommoda Eccleſiæ, quæ ſequerentur, niſi Pontifex Maximus Conciliis anteſtaret, arguunt, à nullo tunc in dubium revocatam fuiſſe Pontificiam ſupra Synodos Eminentiam.

94. RUina Prædatoriæ Synodi Epheſinæ, quam reparavit Concilium Chalcedonenſe, oſtendit, neceſſarium prorſus eſſe, ut à Legatis Pontificiis in officio contineantur Concilia, ne in præceps ruant. Id autem, quod neceſſarium eſt ad bonum Eccleſiæ Regimen, profectò Deus Optimus Maximus ſervari præcepit. Ergo præcepit, Pontificem Maximum præeſſe Conciliis per ſe, vel per ſuos Legatos. *pag.* 66. *n.* 36.

95. Damnatio S. Flaviani iniquiſſimè facta à Concilio Generali Secundo Epheſino demonſtrat Neceſſitatem alicujus Tribunalis Superioris, ad quod appellari poſſit. Hoc autem aliud eſſe non poteſt, quàm Pontificium. Incredibile porrò eſt, quod Concilia ſponte tribuerint Papæ Antecellentiam ſupra ipſa Concilia, ut ad ipſum appellare poſſint damnati à Synodis. Ergo hoc Ius recipiendi Appellationes, oſtendens Superioritatem Conciliis, competit Pontifici Maximo ob Inſtitutionem Divinam. *pag.* 78. *num.* 50.

96 Niſi Condemnatio Hęretici Secundi Concilii Epheſini refunderetur in Romanum Pontificem, non eſſet ineluctabilis, ut patet ex Antiocheno, Ariminenſi, atque hoc ipſo Epheſino, quæ licet fuerint Generalia, & infregerint Decreta priorum Conciliorum, nullo tamen in pretio habita ſunt ab Eccleſia, quia illis non adjecit robur Apoſtolica Sedes. Sed neceſſarium eſt ad bonum Eccleſiæ Regimen, ut detur Poteſtas aliqua Superior habens vim infringendi Decreta Hæreticarum Synodorum. Ergo Deus voluit, hanc Poteſtatem ineſſe Pontifici Maximo. *pag.* 80. *n.* 51.

97, Niſi Papa eſſet Superior Synodis, & etiam ipſe, ut Synodi, errare poſſet, nihil certum in Eccleſia relinqueretur. Sed hoc abſurdum Deus Optimus Maximus permittere non poterat in Eccleſia ſua. Ergo voluit, Pontificem Maximum pręſtare Conciliis. *pag.* 87. *n.* 61.

98. Periculum imminet Schiſmatis, niſi Pontifex Maximus Conciliis anteferatur. Ergo illis antefertur. *pagina* 92. *n.* 69.

99. Cum

99. Cum Hæretici provocent ab vno ad aliud Concilium, quod pro arbitrio, & peſſimè interpretantur: ſicut Eutychiani interpretabantur Nicænum: patet Neceſſitas certi alicujus Conciliorum Interpretis, & Magiſtri, Apoſtolicæ videlicet Cathedræ ſupra ipſas Synodos eminentis. Ergo verè Apoſtolica Sedes iiſdem ſupereminet. *pag.* 128.*num.*108.

100. Sanctus Gregorius Theologus dicit, ſemper eſſe certamina in Conciliis: atque hoc veriſſimum eſſe conſtat exemplo Secundi Epheſini, atque ipſius Chalcedonenſis. Ergo neceſſarium eſt Membris proculdubio certaturis Regimen Capitis, videlicet Romani Pontificis, qui Concilio Superior ſit. *pag.*237.*n.*203.

101, Niſi Papa Conciliis anteferretur, & ab illius, tanquam Superioris, Comprobatione certa firmitas accederet Definitionibus Conciliorum; ſed ab illo rurſus confugiendum eſſet ad aliud Concilium, & ab hoc iterum ad Pontificem, atque ab eo rurſus ad Synodum, vitioſo Circulo laboraretur, nihilque tutum eſſet in Eccleſia Divina. Sed hoc permittere non potuit Sapientiſſimus Eccleſiæ Inſtitutor, qui voluit certiſſimum Sponſæ ſuę adeſſe Magiſterium Veritatis. Ergo voluit Conciliis præeſſe Pontificem Maximum. *pag.*341.*n.*325.

102. In Conciliis, ut ſcribit S. Leo Magnus Maximo Patriarchæ Antiocheno, *Difficile eſt, ut cupiditas improborum non aliquid ſupra menſuram ſuam moliatur appetere*. Ergo cum celebrantur, neceſſe eſt, illis moderationem juberi à Legatis Pontificis Maximi, qui Concilio antecellat. *pag.* 358.*n.*354.

CAP. VI.

Multiplex Atteſtatio S. Leonis ſcribentis ad Synodum Secundam Epheſinam, & ad Chalcedonenſem, atque ab hac obſequentiſsimè culta, patefacit, admiſsam tunc ab omnibus fuiſse Pontificiam Præſtantiam ſupra Concilia.

103. Licet plurimas ex Aſſertionibus S. Leonis, & aliorum Teſtium, quos ſubiiciemus, attulerimus hucuſque, quia pertinebant ad Rationes Intrinſecas jam expenſas, tamen aliæ plurimæ ſuperſunt nunc afferendæ, in quibus tantùm eſt vis Extrinſecæ Auctoritatis fundatæ in ipſis Aſſertionibus, quibus tamen ſufficientiſſimum pondus ineſt ad oſtendendum, quod tunc Pontificia Præſtantia ſupra Synodos Generales omnibus Notoria eſſet. Quamvis autem S. Leo loquatur de ſua propria Poteſtate, nihilominus ex hoc nihil enervatur vis Argumentorũ, quia tamquam Sanctiſſimus non arrogaſſet ſibi id, quod ſui Iuris non fuiſſet, ac tanquam Sapientiſſimus non tribuiſſet ſibi id, quod incongruum videri poſſet Eccleſiæ. Primò igitur S. Leò jubet Concilio Epheſino quid agendum eſset in Cauſá Eutychetis, & niſi reſipiſcat, decernit, ſuam contra illum Sententiam infringi non poſſe. *Si in SUO SENSU voluerit permanere, nullus poterit relaxare*: Neque ipſe videlicet Univerſalis Epiſcoporum Cœtus. Ergo Concilio Superiorem ſe profitetur æquiſſimus Cuſtos Dignitatis ſibi divinitus traditæ. *pag. 56. n. 22.*

104 S. Leo iterum præſcribit Leges Concilio Epheſino *de peſtifero Errore primitus damnando*, & cogendo Eutychete ad ejurandum *SENSUM HÆRETICUM* ſuarũ Propoſitionum, ſi reſtitui cupiebat in Eccleſiaſtici honoris gradum. *Si tamen doctrinam veritatis amplectens SENSUS HÆRETICOS, quibus imperitia ejus fuerat irretita, plenè, apertèque propria voce, & ſubſcriptione damnaverit*. Sed has Leges præſcribere Univerſali Concilio nequiviſſet Leo, niſi eidem præſtans, ac niſi talem exiſtimandum ſe ab ipſa Synodo Sapientiſſimus Pontifex crediidiſſet. Ergo talem exiſtimandum ſe credidit. *pag.* 61. *n.* 31.

105. Iterum Leo jubet Concilio, ut Superior. Ergo talis erat. *pag.* 62. *n.* 32.

106. Scribens Leo Sacro Concilio Chalcedonenſi vetat, veluti Superior, audaciam diſputandi contra Doctrinam Epiſtolæ ſuæ ad Flavianum. Sed frænum Synodo iniicere non potuiſſet, niſi eidem præſtans. Ergo Synodo præſtabat. *pag.* 108. *n.* 86. 87.

107 Iubet Synodo reſtitutionem Epiſcoporum in ſuas Sedes, licet damnati eſſent ab alio Generali Concilio Epheſino. Ergo tam huic, quàm Chalcedonenſi, iuſſo ſibi obedire, Superiorem ſe oſtendit. *pag.* 109. *n.* 88.

108. Aliud addit Pręceptum de nova Condemnatione Neſtorii facienda à Synodo. Ergo iterum Synodo ipſi pręſtantem ſe præſumit. *pag.* 110. *n.* 89.

109. Præſcribit iterum Concilio Chalcedonenſi ſibi ſubjecto Condemnationem Eutychetis, niſi reſipiſcat, & Abſolutionem, ſi Hæreſim deteſtetur. Ergo ſubjectam ſibi eſſe Synodum cenſet. *pag.* 147. *n.* 126. 127.

110. Non

110. Non ſolum nullam relinquit Libertatem diſputandi circa Dogmata Hæreſiarchæ, ſed etiam Iudicium quoad Perſonam, niſi damnet *SENSUS SUI PRAVITATEM*, reſervat Apoſtolicis Legatis. Ergo ſupponit, ab his gerendas vices illius, qui majorem Synodo habeat Poteſtatem. *pag.* 147. *n.* 128.

111. S. Leo ſcribens Concilio Chalcedonenſi ſeligit ea, quæ probat, reiiciendo ea, quæ improbat ex Decretis editis ab ipſa Synodo Chalcedonenſi. Ergo eidem Synodo Superiorem ſe eſſe palam oſtendit: Quo pacto ſi Rex ex Decretis conditis à ſuo Senátu quædam probet, & alia improbet, ex hoc patenter arguitur, ipſi Regem Senatui antecellere, *pag.* 355. *n.* 348.

112. Ait Leo fruſtra niti Anatolium Conſtantinopolitanum Canone, quem extorſerat à numeroſiſſimo Concilio Chalcedonenſi, cum illum Leo ipſe rejecerit. Ergo ſe Concilio præſtare manifeſtè præſumit. Quis autem jactantiæ Leonem Magnum inſimulabit? Quis ita ſermonem inſtitui potuiſſe credat ab illius ſapientia omnes Orientis Præſules alloquente, niſi Notoria tunc omnibus fuiſſet Pontificia Præſtantia ſupra Concilia? *pagina* 355. *num.* 349.

CA-

C A P. VII.

Literæ ejuſdem S. Leonis ad Imperatores, & alios, evincunt Notorietatem tunc ab omnibus habitam Pontificiæ ſupra Synodos Generales Poteſtatis.

113. SCribens Leo Theodoſio Minori Auguſto affirmat, ſe velle uti Concilio Epheſino tanquam Inſtrumento Pontificiæ Auctoritatis, & negat, in Synodo poſſe diſcedi à ſua Sententia. Ergo Superiorem ſe eſſe Concilio profitetur. *pag.* 57. *n.* 25.

114. Cum eodem Theodoſio proteſtatur, Auctoritatem ſibi ineſſe declarandæ Veritatis, ita ut nullus ſibi poſſit contradicere: *Quatenus nulli liceat eam commovere*. Ergo neque licebat ipſi Concilio, cujus proinde Magiſtrum, & eidem præcellentem, ſe eſſe affirmat. *pag* 81. *n.* 52.

115. In Literis ad Pulcheriam Auguſtam docet, *Fidem pleniſsimè expoſitam delatam fuiſse ad Synodum Generalem à Sede Beati Petri*, atque ideo à Synodo ſibi ſubjecta fuiſſe obediendum. Ergo ſubjectam eam ſibi omnino exiſtimat. *pag.* 81. *n.* 53.

116. Exprimit, Inobedientiam Synodi *fuiſſe contra omnium Canonum diſciplinam*, declarantium ſcilicet Præſtantiam Pontificis Maximi ſupra Concilium, ortam ex Inſtitutione Divina; neque enim cæteroqui, ut alibi notavimus, Concilia Poteſtatem ſupra ſe ulli mortalium tribuiſſent. *pag.* 81. *n.* 53.

117. S. Leo ſcribens Conſtantinopolitanis Civibus

ait, à ſe damnatum fuiſſe Neſtorium, non loquens de Condemnatione illius Hæreſiarchæ facta à Primo S. Concilio Epheſino. Ergo putat, majorem ſe eſſe Concilio, ac talem æſtimandum ab ipſis Orientalibus. *pag.* 84. *n.* 57.

118. Narrat in Literis ad Theodoſium, porrectas ſibi fuiſſe à Cæſare preces, ut confirmare dignaretur Electionem Anatolii factam ab Epheſino Concilio Generali, quod Cæſar fuiſſe legitimum opinabatur. Ergo hoc inferius eſſe Leone crediderat Theodoſius, ut ſupponit Leo, cui alioqui non fuiſſent vires ad infringendum Synodale Decretum. *pag.* 98. *n.* 75.

119. Ut Superior Synodo, quam Theodoſius putabat legitimam, jubet ad ſe mitti Confeſſionem Fidei ab Anatolio electo ab ipſa Synodo. Ergo huic Superiorem ſe cenſeri à Theodoſio iterum Leo præſumit. *pag.* 99. *n.* 76.

120. S. Leo Anatolio ſcribit, à ſe Superiore poſſe deſtrui id, quod decreverat Generale Concilium Chalcedonenſe. Ergo de Pontificia ſupra Synodum Præſtantia ne ipſe quidem Anatolius dubitabat. *pag.* 343. *n.* 329.

121. Decernit Leo, præferri Canones Nicænos Chalcedonenſibus. Ergo Conciliis antecellebat. *pagina* 344. *num.* 330.

122. Ait, ſuos Legatos jure obſtitiſſe Generali Concilio Chalcedonenſi. Ergo ſe à Nunciis repræſentatum præcellere Synodo certò præſumit. *pag.* 345. *n.* 332.

123. Negat, à ſe unquam confirmandum ſuperbum Canonem Anatolio faventem, licet ſancitum à Concilio Generali. Ergo hoc ſibi inferius eſſe patenter credit. *pagina* 345. *n.* 333.

124. Nul-

124. Nullas pariter vires eſſe ſtatuit alteri Canoni, qui Secundo Generali Concilio, ſcilicet Conſtantinopolitano Primo, tribuebatur. Ergo hoc pariter ſibi ſubjectum eſſe, veluti Notorium, præſupponit *.pag.* 345. *n.* 334.

125. Scribens Marciano Imperatori profitetur Leo, ſibi fuiſſe Ius abrogandi Anatolio Epiſcopatum illi tributum à Generali Concilio, & affirmat, à ſe, non à Concilio, evectum eumdem ad Cathedram Conſtantinopolitanam. Ergo ſe Concilio Superiorem implicitè dicit. *pag.* 349. *n.* 338. & 340.

126. Negat fore ſibi licitam; non tamen invalidam, everſionem Canonum Nicænorum. Ergo Conciliis anteibat. *pag.* 350. *num.* 343.

127. Oſtendit ſe Superiorem Concilio Chalcedonenſi, quod poteſt compeſcere, ne convellat Canones Nicænos. *pag.* 351. *n.* 343.

128. Pulcheriæ Imperatrici ſcribit Leo, Anatolium adeptum fuiſſe Epiſcopatum ſuo favore, non Synodi Generalis, ſibi proinde inferioris. *pag.* 352. *n.* 346.

129. Tamquam Superior deſtruit Canonem Chalcedonenſem de Anatolio *.pag.* 353. *n.* 346.

130. In Epiſtola ad Maximum Antiochenum iterum, vt Superior omnibus Conciliis declarat, à ſe præferri Canones Nicænos Chalcedonenſibus. *pag* 359. *n.* 355.

C A P. VIII.

Atteſtatio Sanctorum, & Doctorum tunc viventium, Imperatorum, Iudicum Sæcularium Concilii, & Conſtantinopolitanorum Civium, de eadem, tunc apud omnes pervulgata, Præſtantia Pontificis Maximi ſupra Concilia.

131. SAnctus Flavianus Præſul Conſtantinopolitanus, & Martyr, damnatus à Generali Concilio, appellat ad Sanctum Leonem Papam tanquam Superiorem. *pag. 77. num. 46.*

132. S. Pulcheria Auguſta ait, à S. Concilio Chalcedonenſi declaranda eſſe illa, quæ Leo definiverit, non ſolùm quoad Fidem, ſed etiam quoad Perſonas peculiarium Epiſcoporum. Ergo Leonem præſtare Concilio evidenter præſumebat: *pag. 105. n. 83.*

133. Theodoretus Vir ſapientiſſimus ait, ſibi reddendum à Concilio Epiſcopatum, quia reſtitutus ſibi fuerat à Leone. Ergo Concilio Superiorem Leonem ſupponebat. *pag. 266. num. 237.*

134. Valentinianus Imperator præſumit, Sedem S. Petri præſtare Conciliis. *pag. 86. n. 60.*

135. Et Pontificem Maximum *poſſe judicare de Fide, ac Sacerdotibus omnibus*, qui conflaverant Epheſinam Synodum Generalem, ideoque illi Superiorem exiſtere. *pag. 87. num. 61.*

—. Idem ſupponit, eſſe in Papa, & ſemper fuiſſe ve-

rum

rum *Principatum ſupra Sacerdotes omnes*, etiam Conciliariter congregatos. *pag.*87. *num.*62.

137. Idem putat, licere damnatis à Synodo Generali appellare ad Pontificem Maximum tanquam Superiorem, *pag.*89. *num.*63.

138. Et in Concilio ferendam Sententiam à Papa tanquam præſtante ipſi Concilio. *pag.* 89. *n.* 64. *& pag.* 90. *num.* 64.

139. Idem cenſet Galla Placidia Auguſta, *pagina* 90. *num.* 66.

140. Eadem appellat Leonem *Vindicem Fidei*, ideoque ejuſdem Fidei Cuſtodem, Magiſtrum, & Iudicem, à quo provocari non poſſit ad Tribunal Concilii ſubjecti eidem Pontifici. *pag.* 93. *n.* 70.

141. Theodoſius ipſe Imperator, licet deceptus ab Hæreticis, negare non audet Pontificiam Superioritatem Concilio Secundo Epheſino, quod ipſe Legitimum opinabatur. Ergo adeo Notoria erat hæc Præſtantia, vt à nullo poſſet in controverſiam revocari. *pag.*94. *n.*73.

142. Marcianus Auguſtus ait, *Auctore Leone*, tanquam Superiore, celebrandam eſſe Synodum Chalcedonenſem. *pag.* 101. *n.* 79.

143. Et à Synodo tanquam inferiore declaranda eſſe illa, quæ Leo Superior *decernet*. Ergo ipſe decernet, & illi ſubjecta Synodus obtemperabit. *pag.* 102. *n.* 80.

144. Idem Marcianus prius Latinè, quàm Græcè, alloquitur Synodum Chalcedonenſem, in qua erant pluſquam Sexcenti Patres Ritus Græci, & Quinque tantùm Latini. Ergo indicat, Majorem Synodo eſſe Leonem à ſuis

Nunciis repræſentatum. *pagina* 259. *num.* 230.

145. Idem cenſet, æquè obſtrictam eſſe Synodum ad ſequendum Magiſterium Leonis, ac illud Concilii Nicæni. Ergo Leoni, ut Superiori ſuo, obedire Generales Synodi tenebantur. *pag.* 262. *n.* 231.

146. Nullus Patrum hoc negat, imo plaudunt omnes Imperatori, tanquam vera dicenti. *pag.* 262. *n.* 232.

147. Marcianus, & S. Pulcheria petunt à S. Leone per Nuncios Confirmationem Canonis editi à Concilio Generali Chalcedonenſi in favorem Conſtantinopolitanæ Sedis. Ergo Notorium erat, non ſufficere Concilium ſine Comprobatione illius, qui Conciliis omnibus antecellebat. *pag.* 351. *n.* 345.

148. Valentiniani, & Marciani Literæ ad Præſides Provinciarum ſcribunt, fuiſſe confirmatam Fidem à Concilio Chalcedonenſi *Auctoritate* S. *Leonis*. Ergo hic præſumitur Superior Synodo, quæ ſolùm publicare debuit Edicta Pontificia. *pag.* 354. *n.* 347.

149. Iudices Seculares Concilii cenſent, ipſum Concilium, tanquam inferius, teneri ad confirmandam Doctrinam Epiſtolæ Pontificiæ. *pag.* 135. *n.* 113.

150. Iidem reddendam cenſent Theodoreto Sedem à Synodo, quia reddita ei fuerat à Leone, qui Concilio præeminebat. *pag.* 266. *n.* 238.

151. Poſt auditum hoc Iudicum conſilium exclamant Patres: *Poſt Deum Leo judicavit*. Ergo Leonem Chriſti Vicarium agnoſcunt Superiorem ſuum. *pag.* 267. *n.* 238.

152. Conſtantinopolitani Cives confugiunt ad Leonem tanquam Eccleſiæ Magiſtrum, & Præſidem, vt digne-

tur

tur illis explicare veram Fidei Doctrinam, licet paulò ante celebratum fuiſſet Secundum Generale Concilium Epheſinum, quod Theodoſius Auguſtus Conſtantinopoli regnans putabat eſſe legitimum. Ergo Concilio præferunt Pontificem Maximum. *pag.* 84. *n.* 58.

CAP. IX.

De eadem Pontificia Superioritate Conciliis alia multiplex Atteſtatio plurium Epiſcoporum Concilii Chalcedonenſis, & Univerſæ Synodi, præter allatas, dum expendebantur Rationes Intrinſecæ, & Atteſtatio aliorum Sacrorum *Conciliorum.*

153. CEcropius Sebaſtopolitanus Antiſtes loquens de Doctrina Fidei declaranda à Synodo ait: *Forma data eſt à* San*ctiſsimo Archiepiſcopo Romanæ* U*rbis, & ſequimur eam, & Epiſtolæ omnes ſubſcripſimus.* Ergo fatetur, Leonem eſse Concilii Magiſtrum, à quo propoſita Forma accipienda ſit tanquam proveniens à Superiore. *pag.* 138. *num.* 116.

154. Poſt hæc Cecropii verba *Reverendiſſimi Epiſcopi clamaverunt*: *Ita omnes dicimus. Sufficiunt, quæ expoſita ſunt. Alteram Expoſitionem non licet fieri.* Ergo ſubjectum Leoni eſſe Concilium affirmant; alioqui enim liceret ab illius Forma recedere. *pagina* 138. *num.* 116, & 117.

155. Iulianus Epiſcopus Hypæpenſis, cum ferenda eſſet in Dioſcorum Sententia, converſus ad Legatos Pontificios

ficios ait : *Nunc Veſtra Sanctitas Primatum* (ſive vt alii legunt) *Auctoritatem tenet Sanctiſsimi Leonis. Petimus igitur Veſtram Sanctitatem, qui habetis locum Sanctiſſimi Papæ Leonis, promulgare in eum &c. Sententiam.* Et Maximus Antiochenus ſubdit: *Quod videtur Sanctitati Veſtræ, & Nos concordes efficimur.* Sed certè etiam ipſum Concilium ſua in Dioſcorum Auctoritate pollebat. Ergo ideo allegant illam Leonis, quia Pontificia major erat Auctoritate Conciliari, & expediebat proferre Sententiam Auctoritate potius majori, quàm minori. *pagina* 188. *num.* 161.

156. Nullus penitus reclamavit, cum Iulianus, & Maximus profeſſi fuiſſent ſe Interpretes eſſe Univerſi Concilii. Ergo eidem Concilio tribui poteſt Præſulum illorum Sententia, quæ majorem Leoni, quàm ipſi Synodo vindicat Auctoritatem. *pag.* 188. *n.* 161.

157. Maximus Patriarcha Antiochenus loquens de Condemnatione Dioſcori ait : *Sicut & Sanctiſſimus, & Reverendiſſimus Archiepiſcopus, & Pater Noſter Leo &c. per Vicarios ſuos &c.* Ergo profitetur, Leonem eſse Concilii *Patrem*, ideoque Superiorem, cujus Decretis inhærendum ſit à Filiis, ideſt ab Epiſcopis omnibus conciliariter congregatis. *pag.* 194. *num.* 168.

158. Epiſtola Univerſi Concilii Chalcedonenſis ad Imperatores cenſet, magnum fuiſſe crimen Dioſcori ſuppreſſam ab illo in Concilio Secundo Epheſino Epiſtolam Sancti Leonis. Ergo eumdem Leonem exiſtimat Concilii Magiſtrum, cujus Doctrinam neceſſariò cogeretur ſequi Synodus ipſi ſubjecta. *pag.* 195. *num.* 170.

159. Synodus Chalcedonenſis non quærit, an quinque Epiſcopi, de quorum Fidei ſinceritate ſuſpicio erat, admittant Doctrinam Nicænam, ſed ſolùm, an admittant Pontificiam: *Qui ſubſcripſerunt Epiſtolæ Leonis*, *ad Synodum. Sicut Leo, ſic ſapiunt*. Ergo Leo ſupponitur Superior Conciliis, atque horum Auctoritas creſcit à Confirmatione Pontificia. *pag.* 212. *num.* 186.

160. Ægyptii Epiſcopi Hæretici fruſtra allegant Sanctum Marcum, Sanctum Athanaſium, & Nicænum Concilium, niſi obediant Leoni. Ergo hic à Synodo Chalcedonenſi major Conciliis exiſtimatur. *pag.* 215. *n.* 187.

161. Synodus profitetur, nihil à ſe fuiſſe geſtum, niſi quod obediverit Pontifici Maximo, illius Epiſtolam ſuſcipiendo; & exclamat: *Qui non conſentit Epiſtolæ Sanctiſſimi Archiepiſcopi Leonis, Hæreticus eſt*. Ergo Leo Synodo anterior, ut Magiſter diſcipulis, eſse creditur. *pagina* 217. *n.* 188. *&* 189.

162. Synodus non præcipit Ægyptiis, ut obediant ſibi, ſed Leoni. Ergo Leoni vindicat Præſtantiam ſupra Synodos. *pag.* 218. *num.* 189.

163. Concilium illuſtrius loquitur de Pontifice Maximo, quàm de aliis Conciliis Generalibus. Ergo indicat, pluris illum à ſe fieri, quàm alia Concilia. *pagina* 256. *num.* 226.

164. Synodus utitur verbis Leonis tamquam Magiſtri in explicanda Fide. Ergo illo minorem ſe eſſe præſumit. *pag.* 256. *num.* 228.

165. Alia Concilia, quæ poſt Chalcedonenſe celebrata ſunt, ea ſolùm admittunt ex eodem Chalcedonenſi, qui-

quibus acceſſit Pontificia Comprobatio. Ergo præſuppo-nunt, Pontificem Maximum præſtare Conciliis. *pag.*43.

166. S. Cyrillus Alexandrinus non præcepit Epheſino Primo Concilio, quemadmodum S. Leo Secundo, & Chalcedonenſi, quia ille non erat Superior Concilio, ſicuti Leo. *pag.*221. *num.* 193,

167. Idem cenſet, melius à Leone, tanquam Superiore, quàm ab Epheſino Primo Concilio frænari poſſe temeritatem Iuvenalis Epiſcopi Hieroſolymitani. *pagina* 359. *num.* 354.

C A P. X.

De Præſtantia Pontificis Maximi ſupra Generalia Concilia penitus Notoriâ Atteſtatio ipſorum Æmulorum, & Hoſtium Romanæ Cathedræ, videlicet Anatolii Præſulis Conſtantinopolitani, Iuvenalis Hieroſolymitani, Illyricorum Epiſcoporum Hæretitorum, Eutychetis Hæreſiarchæ, Dioſcori Eutychete ferè nequioris, ac Prædatoriæ Synodi Epheſinæ.

168 ANatolius recipit Maximum Antiochenum, ſolummodo quia receptum à Leone, non quia à Synodo Generali. Ergo Synodum ipſam cenſet Leone minorem. *pag.*271. *n.* 243.

169. Idem confugit ad Leonem per Literas, & Nuncios, ut dignetur confirmare Canonem ſuæ Dignitati faventem. Ergo fatetur, eumdem Canonem abſque Leonis Comprobatione fore irritum, & nullum; ideoque ſuppo-

ponit, Leonem Conciliis antecellere. *pag.* 347. *num.* 336.

170. Iuvenalis Hieroſolymitanus afflatus fulmine Pontificiæ Auctoritatis ad Catholicos cum ſuis accedit in Concilio Chalcedonenſi. Ergo præſupponit, Leonem ita eſſe Superiorem Concilio, ut ab hoc omnino illi obtemperandum ſit. *pag.* 124. *num.* 106.

171. Illyriciani Epiſcopi Hæretici appellant Leonem *Sanctiſſimum Patrem noſtrum, & Sacrorum Principem.* Ergo eum credunt Superiorem Concilio, ſicut eſt Filiis Pater, & ſicut Princeps profectò præſtat ſubditis. Sacra autem certè Concilia ſunt, quorum Princeps ab ipſis dicitur Leo. *pag.* 210. *n.* 181.

172. Monachi Hæretici poſthabent Pontifici Maximo Concilium Chalcedonenſe, cui aderant, cum Synodo ipſi, & non Leoni audeant inſultare. *pag.* 226. *num.* 195.

173. Eutyches Hæreſiarcha damnatus à S. Flaviano in Provinciali Concilio non appellat ad Synodum Generalem, ſed ad S. Leonem, & Pontificiæ Sententiæ ſe ſtaturum promittit. Ergo videtur ſupponere, Leonem eſſe totius Eccleſiæ, & Univerſalium Conciliorum Magiſtrum, ideoque illis anteire. *pag.* 47. *num.* 7. & *pag.* 57. *n.* 24. & *pag.* 62. *num.* 36.

174. Dioſcorus Patriarcha Alexandrinus Eutychetis Vexillifer fingit ſe obedire S. Leoni, ne excludatur à Synodo Chalcedonenſi, in qua exclamarunt Dioſcori Defenſores: *Pro Patribus petimus: Patres Synodo reddite: Conſentaneos Leoni Synodo.* Ergo adeo Notoria erat Pontificia Synodis Antecellentia, ut eam diffiteri nequiret ipſe Dioſcorus, licet prius tartareæ ſuperbiæ cornua erexiſ-

ſet contra Sanctum Leonem. *pagina* 165. *num.* 144.

175. Cum S. Flavianus Præſul Conſtantinopolis, & Martyr damnatus à Prædatoria Synodo Epheſina appellaſſet ad S. Leonem tanquam Synodo Superiorem, nullus auſus eſt reclamare, negans licere Appellationem à Concilio Generali ad Pontificem Maximum. Ergo confeſſi ſunt omnes Pontificiam Superioritatem Concilio, quod ipſi legitimum opinabantur. *pag.* 77. *num.* 48.

176. Adeo hæc Pontificia Præſtantia ſupra Concilia tunc erat Notoria, ut eam in Synodo, quamvis tartarea, auſus non fuerit negare ipſe Dioſcorus. *pag.* 77. *num.* 49.

TRACTATUS SECUNDUS.

De Notorietate in Antiqua Eccleſia, Pontificiæ Infallibilitatis in declaranda Fide.

CAP. I.

Pontificia Infallibilitas omnibus Nota, veluti orta ex Inſtitutione Divina.

1 SAnctus Leo ſcribens Epheſino Concilio præſupponit, Infallibilitatem Apoſtolicæ Sedis naſci à Promiſſione Divina facta S. Petro; laudans enim Theodoſium Imperatorem, qui ad ipſum Leonem confugerat, poſtquam emerſerat Hæreſis Eutychetis, ſubdit: *Tanquam ab ipſo Beatiſsimo Petro cuperet declarari, quod in ejus Confeſſione laudatum ſit &c.* ac deinde ſubdit: *Quod ſi Eutyches intelligenter, & vivaciter crederet, nequaquam ab hujus Fidei tramite deviaret: propter quam ei reſpondetur à Domino: Beatus es Simon Bar-Iona &c. Super hanc Petram &c.* Ergo ex Divina Promiſſione fundandæ ſupra Petram Eccleſiæ oritur certiſſima Veritas Apoſtolicæ Romanæ Fidei, quia cæteroqui ea deficiente corrueret Ædificiũ in Petro fundatum. *pag. 59. n. 28. & pag. 60. n. 29.*

2. Sanctus Petrus Chryſologus reſpondet Eutycheti: *In omnibus hortamur te, Frater honorabilis, ut his, quæ à Beatiſſimo Papa Romanæ Civitatis ſcripta ſunt, obedienter attendas, quoniam Beatus Petrus, qui in propria Sede & vivit, & præſidet, præſtat quærentibus Fidei Veritatem.* Ergo eadem Auctoritas eſt in Petri Succeſſoribus, quam eidem Petro cōtulit Chriſtus. Ac ſi Petro noſtræ Salutis Auctor ſpopondit, *nunquam defecturam illius Fidem*, perinde quoque è Romana Cathedra Eccleſiam docentibus *perpetuò præſtat Petrus Veritatem Fidei*, in qua proinde *dum confirmant Fratres*, errare non poſſunt. *pag. 63. num. 34.*

3. Concilium Chalcedonenſe in Literis ad Pulcheriam Auguſtam inquit de ipſo Concilio ſequuto Magiſterium Leonis: *Chriſto ad intelligentiam proſperè dirigente oſtendit in Leone mirabili Veritatem, quia ſicut Sapiente Petro, ita illo utitur Aſſertore.* Ergo non minorem in Leone, quàm in Petro, certitudinem Veritatis à ſe agnoſci Chalcedonenſe Concilium diſertè profitetur. *pagina 69. num. 40.*

4. Valentinianus Imperator in Epiſtola ad Theodoſium Collegam ſuum loquens de Fide inquit: *Quam Nos à Majoribus Noſtris traditam debemus cum omni competenti devotione defendere, & Dignitatem propriæ Venerationis Beato Apoſtolo Petro intemeratam & in noſtris temporibus conſervare.* Sed hæc Dignitas Beati Petri alia eſſe non poteſt, quàm ut ipſe, ac ejus Succeſſores ſint certi Iudices Veræ Fidei, à quorum ſententia nemini recedere liceat, ac ne ipſis quidem Conciliis. *pag. 86. n. 60.*

5. Idem

5. Idem præſumit, eum eſſe Principatum Apoſtolicæ Sedis, Ut *judicare poſſit de Fide, ac Sacerdotibus*, qui conſtituerant Synodum Generalem. Sed hoc Iudicium ferre non potuiſſet, niſi eſſet Infallibilis. *pag. 87. n. 61.*

6. Galla Placidia Auguſta ſcribens Pulcheriæ ait: *Ad Apoſtolicæ Sedis Iudicium, in qua Primus Apoſtolorum Beatus Petrus, qui etiam Claves Regni Cælorum ſuſcipiens Sacerdotii Principatum tenuit, Epiſcopatus Cauſa mittatur.* Ergo Notorius erat Principatus Romani Pontificis ortus ab Inſtitutione Divina Chriſti Domini Claves Cæli Petro tradentis: & ad ſolius Apoſtolicæ Sedis, neque alterius etiam Concilii, Iudicium mittenda dicitur *Cauſa Epiſcopatus*, videlicet non unius tantùm Epiſcopi, ſed quorumlibet, ipſam eriam Generalem Synodum conſtituentium. ErgoInfallibilis affirmatur Romanus Epiſcopus; profectò enim Tribunal aliquod non obnoxium Errori ſupereſse debet in Orbe Terrarum. *pag. 94. n. 71.*

7. Exclamat Synodus Chalcedonenſis poſt auditam Leonis Epiſtolam: *Petrus per Leonem ita locutus eſt. Apoſtoli ita docuerunt.* Ergo à Leonis calamo credunt exarata fuiſſe illa, quæ cælitus illi ſuggeſſerit Petrus, univerſumque cum ſuo Principe Apoſtolorum Collegium. Hæc autem affirmantes Antiſtites, niſi Leonis Epiſtolæ tribuerent Infallibilitatem, à Cælo ſe poſſe decipi formidarent. Sed hæc ſuſpicio procul fuit ab eorum Sapientia. Ergo Infallibilem Leonem cenſuerunt, quem Petro indicant ſucceſſiſſe, eique non minus, quàm Petro, Chriſtum à Patre Divino exoraſſe certam Fidei Conſtantiam, dum Eccleſiam edoceret. *pag. 150. num. 130.*

8. Pon-

12. Concilium ſtatim deinde utitur in explicanda Fide verbis Leonis tanquam Infallibilis ſui Magiſtri. *pag.* 256. *num.* 228.

13. Marciano Imperatori ſcribens Chalcedonenſe Concilium ait: *Concilii hujus à Vobis congregati prædicationem Petri Sedis Auctoritate roborantes.* Ergo Infallibilem putat Auctoritatem Leonis, perinde ac illam Petri, attributam à Chriſto Domino, cum ipſi Concilio certiſſimum robur adiiceret. *pag.* 331. *n.* 306.

14. In Relatione à Concilio miſsa ad Leonem dicitur, ab illo conſervatam fuiſſe Fidem, & adductam fuiſſe ſupra ipſam Synodũ ab Interprete S. Petri: *Venientem uſque ad Nos Ipſe ſervaſti, vocis B. Petri omnibus conſtitutus Interpres, ejus Fidei Beatificationem ſuper omnes adducens.* Ergo Fidem Divinam ſervaſſe dicitur Leo, & ſuper alios adduxiſſe, veluti certus Veritatis Magiſter: & Succeſſor dicitur, ſicut Interpres, S. Petri, æquè Infallibilis in declaranda Fide, ac Petrus eſſet. *pag.* 332. *num.* 308.

15. S. Leo ſcribens Maximo Patriarchæ Antiocheno docet, à Petra Fidei reprobari utramque Impietatem Eutychetis, atque Neſtorii: *Catholicæ Fidei Petra, cujus Cognomen B. Apoſtolus Petrus ſumpſit à Domino, nullum recipit ab utraque Impietate veſtigium.* Ergo innuit, à Chriſto in Petro, cui dixit: *Tu es Petrus* &c. oriri ſuam Infallibilitatem. *pag.* 356. *num.* 351.

16. Idem in literis ad Leonem Auguſtum ſcribit: *Cum ergo Univerſalis Eccleſia per illius Principalis Petræ ædificationem facta ſit Petra, & Primus Apoſtolorum Beatiſsimus Petrus voce Domini dicentis audierit: Tu es Petrus*

trus, & ſuper hanc Petram ædificabo Eccleſiam meam: quis eſt, niſi Antichriſtus, aut Diabolus, qui pulſare audeat inexpugnabilem Firmitatem? Ergo Infallibilitas Pontificia ex hoc Evangelii loco adeo manifeſtè infertur, Teſte Leone, ut ſolus Antichriſtus, aut Diabolus eam poſſit negare. *pag. 366. n. 365. & 366.*

17. Petrum Leo ſubnectit Concilio Chalcedonenſi, de quo immediatè ante loquutus fuerat. Ergo innuit, à Chriſto in Petro fluere Infallibilitatem Conciliorum, & ab his tantummodo publicandam eſſe Fidem Pontificis Maximi, quando hic eam explicat, antequam fiant ipſa Concilia, ut præſtiterat Leo. *pag. 366. n. 365.*

18. Idem Leo, poſt celebratam Infallibilem Petri Fidem, appellat *Vaſa Iræ* Timotheum Ælurum, & alios, qui contradicere audent Succeſſoribus Petri declarantibus Fidem. Ergo hanc Declarationem præſupponit exemptam cuilibet periculo erroris. *pag. 366. n. 366.*

C A P. II.

Notorietas ejuſdem Pontificiæ Infallibilitatis patens à Titulis Sancto Leoni tributis.

19 PAſchaſinus Legatus in Concilio Chalcedonenſi appellat Apoſtolatum Munus Pontificium exercitum à S. Leone: *Præcipere dignatus eſt ejus Apoſtolatus* &c. Ergo innuit, vigere in Romana Cathedra indubitabile Fidei Magiſterium, quod ipſi olim Apoſtoli exercuerunt. *pag. 114. num. 95.*

20. Nul-

20. Nullus contra hoc dictum, ac ne ipſe quidem Dioſcorus, auſus eſt loqui. Silentio igitur ſuo comprobaverunt omnes Pontificium Apoſtolatum, cui nectitur Infallibilitas in explicanda Fide? *pag.* 114. *num.* 96.

21. Legati affirmant, Leonem eſſe *Catholicum Papam*. Ergo ſupponunt, illi adeſſe Infallibilitatem in docendo; quis enim ſuſpicetur, Eccleſiam decipi poſſe à Catholico Eccleſiæ Magiſtro? *pag.* 167. *num.* 145.

22. Patrum nemo reclamat contra hujuſmodi Appellationem. Igitur omnes implicitè fatentur vim, quæ illi ſuberat. *pag.* 167. *n.* 145.

23. Dioſcori Accuſatores vocant Leonem *Univerſalem Papam*, & nemo reclamat. Ergo implicitè aſſentiuntur omnes Pontificiæ ab Erroribus Immunitati. *pag.* 174. *num.* 151. & 152.

24. Idem titulus *Univerſalis Eccleſiæ Papæ* tribuitur Leoni ab Apoſtolicis Nunciis nemine reclamante. Ergo emphaſis in eo latens nulli diſplicuit. *pag.* 201. *n.* 176.

25. Coram Marciano Imperatore iterum Leo in Concilio dicitur *Univerſalis Eccleſiæ Papa*: atque adeo nemo conqueritur, ut potius Concilium plaudat Auguſto, qui æquè Infallibilem à ſe credi Leonem oſtenderat, ac Nicænum Concilium. Ergo pariter plaudunt implicitè Pontificiæ Infallibilitati. *pag.* 260. *n.* 231. 232. & 233.

26. Allocutio Concilii Chalcedonenſis ad Marcianum Imperatorem vocat Leonem *Impenetrabilem cuilibet Errori*. Ergo illum apertiſſimè dicit Infallibilem: *pag.* 325. *num.* 299.

27. Synodus gloriatur, uſam ſe fuiſſe Leone Magiſtro.

Unde nobis Impenetrabilem in omni Errore Propugnatorem Deus providit. Ergo Errori ſemper exemptum præſumit eſſe; gloriari enim non poſſet, à ſe fuiſſe adhibitum Præceptorem deceptioni ſubjectum. Præterea indicat Synodus, nihil aliud à ſe præſtitum eſſe, quàm ut traditam à Leone doctrinam publicaret; ideoque Infallibilis cenſeri non poſſet Synodus ipſa, niſi talis etiam eſſet Leo. *pag.* 325. *num.* 299.

28. Ait Synodus præparatum ſibi divinitus fuiſse Leonem ad Victoriam de Hæreſi referendam. *Deus Romanæ Eccleſiæ Papam ad Victoriam præparavit, doctrinis eum per omnia veritatis accingens*. Hæc autem loquendi forma oſtendit, non eum ſolummodo habitum fuiſſe à Concilio Leonem, qui ſemel non decepiſſet, ſed etiam eum, qui decipere nunquam poſſet Eccleſiam. *pag.* 325. *num.* 299.

29. Comparatur à Concilio Leo cum S. Petro. *Ut quemadmodum fervens affectu Petrus, & hic affectu ferventiore decertans omnem ad Deum ſenſum, intelligentiamque perducat*. Ergo ſicuti errare neſcius profectò erat Petrus, ita implicitè cenſetur Leo, qui præſumitur ſucceſſiſſe Petro in Eccleſiæ Regimine: atque indicatur, neque ipſius Leonis Fidem poſſe deficere juxta Promiſſionem Divinam, qua Privilegium hoc nunquam errandi, dum Eccleſiam edocerent, omnibus in Petro ejus Cathedram inſeſſuris deſponderat Inſtaurator humanæ ſalutis. *pagina* 326. *n.* 301.

30. Synodus æquè Infallibilem putat Damaſum, ac Sacra Concilia, Nicænum, & Conſtantinopolitanum

Pri-

Primum, cum recenſeat Definitiones illarum Synodorum, & Damaſi Pontificis Maximi urgentes æquè Chriſti Sectatores ad fidem illis adhibendam. *pag.* 328.*n.* 304.

31. Cum Catholicam Fidem Synodus explicuiſſet, appellat Leonem Auctorem tanti boni: *Tanquam tanti boni Duce, & Auctore Te ad communem utilitatem utentes, Eccleſiæ Filiis hæreditatem, ſortemque Veritatis oſtendimus*. Sed in Veritate oſtendenda Filiis Eccleſiæ profectò ſe Infallibilem Synodus eſſe credebat. Ergo multò magis Infallibilem credebat Leonem, quem appellat *Ducem, et Auctorem tanti boni*, ſcilicet explicatæ Fidei. Ipſi enim Chalcedonenſes Epiſcopi, Diſcipuli Romanæ Cathedræ obſequentiſſimi, ſolummodo Eccleſiæ Filiis hæreditatem, ſortemque Veritatis oſtenderant Pontificiæ Epiſtolæ ſubſcribendo. *pag.* 333.*n.* 309.

32 Patres conciliariter congregati appellant ſe Membra Romani Capitis: *Quibus tu quidem, ſicut Membris Caput, præeras*. Sed ſi Membra ſunt Errori exempta, multò magis eſt Caput, quod eſt Regia Doctrinæ. *pag.* 334. *num.* 310.

33. Synodus ait, eum eſse Leonem, à quo poteſtatem evellendi Hæreſes, & plantandi Fidem Catholicam Concilium ipſum acceperit. *Et tanquam evellendi, & plantandi Poteſtatem ſumentes*. Sed in evellenda Hæreſi, ac Vera Fide plantanda certè credebant Patres immune Concilium ab Erroris periculo. Ergo à fortiori talem credebant Leonem, à quo gloriantur, in ſe derivatam fuiſſe Poteſtatem evellendi Hæreſes, & Veram Fidem plantandi. *pag.* 336. *n.* 316.

34. Iterum Leonem Chalcedonenſes Epiſcopi ſuum Caput appellant: *Et ſicut Nos Capiti in bonis adjecimus conſonantiam.* Ergo Præſules omnes Concilium conſtituentes præſumuntur obſequuti Leoni, tanquam Capiti, abſque facultate contradicendi in declaranda Fide: quo pacto in humano Corpore ceteræ partes nequeunt Capiti diſſentire. Ergo abſque dubio Infallibile putant ipſum Caput, ne Univerſam Synodum ſuſpicentur Errori ſubjectam. *pag.* 340. *n.* 323.

C A P. III.

Multiplex Factum Concilii obtemperantis Sancto Leoni, jubenti condemnationem Hæreſum, oſtendit, notoriè præſumptum fuiſſe, quod idem Leo errare non poſſet in Fide explicanda.

35 SAnctus Leo, ut Infallibilis, vetat Concilio audaciam diſputandi. *Unde, Fratres chariſſimi, rejecta penitus audacia diſputandi contra Fidem divinitus inſpiratam, vana errantium Infidelitas conquieſcat: nec liceat defendi, quod non licet credi.* Ergo ſe non obnoxium deceptioni ſupponit. *pag.* 108. *num.* 86.

36. Fidei Regulam eſſe ſtatuit ſuam ad Flavianum Epiſtolam. *Cum ſecundùm Evangelicas Auctoritates, ſecundùm Propheticas Voces, Apoſtolicamque Doctrinam pleniſſimè, & lucidiſſimè per literas, quas ad beatæ memoriæ Flavianum Epiſcopum miſimus, fuerit declaratum, quæ ſit de Sacramento Incarnationis Domini Noſtri*

ſtri Ieſu Chriſti pia, & ſincera Confeſſio. Sua ergo Epiſtola eſt illa, contra quam, tanquam Infallibilem, diſputari prohibetur in Synodo, eique pugnantes Opiniones defendi. Neque quidquam relevat, quod doctrina Leonis hauriretur ex Evangelicis, Propheticis, & Apoſtolicis Auctoritatibus, perinde ac ſi tota Infallibilitas in eas refundenda eſſet, quia etiam Concilia Generalia, quæ certè ab Adverſariis putantur Infallibilia, ſequuntur Evangelicas, Propheticas, & Apoſtolicas Auctoritates: ac ſæpe damnant Hæreſes jam ante damnatas, eò quod inventæ fuerint contrariæ Auctoritatibus Evangelii, Prophetarum, & Apoſtolorum. Ita Concilium Tridentinum iterum condemnavit antiquas Hæreſes jam ante damnatas ab aliis Conciliis. Et nihilominus eò quòd ſe in iiſdem Hæreſibus damnandis Infallibilem præſumat Synodus Tridentina, Infallibilis cenſetur ab Eccleſia. Ergo nihil enervatur vis Argumenti à Nobis allati, eò quòd Veritas à Leone declarata inniteretur Evangelicis, Propheticis, & Apoſtolicis Auctoritatibus. *pag.* 108. *n.* 87.

37. Ut Infallibilis Leo jubet iterum damnari Neſtorium: *In Neſtorium ſpecialiter ſtatuta permaneant*; perinde ac juſſerat damnari Eutychetem. Ergo nihil Concilio ſuperfuit quòad Fidem declarandam, niſi ut Pontificiam Sententiam, neceſſariò Erroris immunem, per Orbem Terræ latè vulgaret. *pag.* 110. *n.* 89.

38. Licet Secunda Synodus Epheſina, quæ degeneravit in Latrocinalem, & Hæreticam, non obtemperaverit Leoni, tamen hoc præſtitit obſequentiſſimè Sacroſanctum Concilium Chalcedonenſe, Ergo falſum fuit re ipſa, Leo-

nem

rem eſſe Infallibilem Fidei Præceptorem,& Interpretem. *pag.* 110. *n.* 90.

39. Profitetur in Chalcedonenſi Cœtu Paſchaſinus Legatus, non poſſe diſcedi à Præcepto Leonis, jubentis excludi à ſubſelliis Iudicum Dioſcorum, tanquam Hæreticum. *Contra Præcepta Beatiſsimi, atque Apoſtolici Papæ Gubernatoris Sedis Apoſtolicæ venire non poſſumus*. Ergo Infallibilis præſumitur Leo in Cenſura, quam tulerat de Opinione Dioſcori, tanquam infecta Eutychetis Hæreſi. *pag.* 117. *n.* 98.

40. Catholica cenſetur Flaviani Fides, quia conformis erat Pontificiæ. *Sanctè, et integrè, et Catholicè Fidem expoſuit beatæ memoriæ Flavianus, ſiquidem ejus Fidei Expoſitio cum Beatiſsimi, atque Apoſtolici Viri Papæ Romani Epiſtola concordat*. Unicum ergo Argumentum, ex quo infertur, Sanctam, integram, & Catholicam eſſe Flaviani Fidem eruitur ex eo, quod conveniat cum Epiſtola Pontificia. Et particula illa, *Siquidem*, manifeſtè habet vim *Cauſalis*. Summus igitur Pontifex cenſetur Infallibili pollens Auctoritate in Vera Fide explicanda; cæteroqui enim nullum robur ineſſet huic ratiocinationi: *Flaviani Fides Fidei Pontificię cohęret. Ergo Catholica eſt. pag.* 122. *n.* 102.

41. Nullus Patrum reclamat contra hoc Argumentum Apoſtolici Legati. Ergo efficax omnibus videtur, atque ſuo ſilentio aſſentiuntur omnes Pontificiæ Infallibilitati, cui paulò poſt etiam apertè plauſerunt. *pag.* 122. *n.* 103.

42. Lucentius alter Legatus affert idem Argumentum Veræ Fidei Flaviani, quia Pontificiæ conſona erat. *Quo-*

niam

niam ſ. m. Flaviani Fides concordat cum Apoſtolica Sede &c. Ergo rurſus Leonis Fides præſumitur prorſus exempta ab errandi diſcrimine. *pag.* 123. *n.* 104.

43. Idem ait, conſtare, infectos Hæreſi eſſe Condemnatores Flaviani contra Pontificiam Declarationem, & neceſſe eſſe, à Synodo confirmari Sententiam Leonis de Flaviano. *Sententiam, qua illum ab Hæreticis conſtat eſſe damnatum, ipſam in eos retorqueri à S. Synodo neceſſe eſt.* Sed neceſſariò Hæretici cenſendi non eſſent Flaviani Condemnatores, niſi omnino certa prodire ſemper deberet à Vaticani Oraculo Declaratio: neque hanc ſequi cogeretur Synodus, niſi Pontifex Maximus ſemper eſſet errare impoſſ. Ergo talis præſumitur. *pag.* 123. *n.* 104.

44. Nullus Præſulum conqueſtus eſt, quod hujuſmodi *Neceſſitas* ampliſſimæ Synodo imponeretur, quæ ſi adigebatur ad infligendam Hæreſis notam Patribus Epheſinis, qui faverant Eutycheti, & ad comprobandam, ut Catholicam, Flaviani Fidem Pontificiæ Declarationi adhærentem; igitur in dubium revocare non poterat Chalcedonenſe Concilium Veritates Romæ definitas, ſed illas tantummodo, tanquam Infallibiles, cogebatur ſua Confirmatione, quaſi tuba multiplici, latè vulgare, *pag.* 123. *num.* 105.

45. Cum Seculares Iudices peterent à Concilio Explicationem Fidei, *Reverendiſsimi Epiſcopi clamaverunt: Neque tentamus, neque audemus exponere.* Si quidpiam addere Pontificiæ Definitioni perhorruerunt, ipſam enimverò conteſtati ſunt, certiſsimam eſſe rectè credendi Normam. Si qualemcumque novam Expoſitionem averſati

ſunt

ſunt, eximium deinde honorem habuerunt Literis Leonis, quibus velut è Cælo miſſo Veritatis Oraculo, dedere plauſum. *pag.* 137. *n.* 115.

46. Profeſſi Patres illico ſunt, à Leone prodire poſſe Fidei Explicationem, quam vetitam eſſe Univerſali Synodo inclamaverant. Ergo Leonem ab errandi periculo longius, quàm ipſa Synodus eſſet, remotum quodammodo affirmaverunt. *pag.* 137. *n.* 116.

47. Cecropius Epiſcopus Sebaſtopolitanus dixit: *Emerſerunt, quæ ad Eutychem pertinebant, et ſuper iis Forma data eſt à Sanctiſsimo Archiepiſcopo Romanæ Urbis, et ſequimur eam, et Epiſtolæ omnes ſubſcripſimus.* Ergo Epiſtolam Leonis præſupponit eam eſſe Fidei Formam, cui falſitas nulla ſubeſſe poſſit. *pag.* 138. *n.* 116. *et pag.* 139. *num.* 118.

48. Poſt hæc Cecropii verba *Reverendiſsimi Epiſcopi clamaverunt: Hæc omnes dicimus. Sufficiunt, quæ expoſita ſunt. Alteram Expoſitionem non licet fieri.* At cur non liceret, ſi Pontificia Fidei Forma, tanquam non Infallibilis, refingi, ac reformari poſſet? Ergo prorſus Infallibilis eſſe cenſetur. *pagina* 138. *num.* 116. *et pagina* 139. *num.* 118.

49. Florentius Epiſcopus Sardium dixit: *Quamvis in noſtra perſona, qui Epiſtolæ Sanctiſsimi Leonis ſubſcripſimus, non indigeamus correctione.* Iterum ergo Romanum Catholicæ Veritatis Magiſterium obſequenter acceptum cenſetur comprobatio certiſſima Veræ Fidei eorum mentes illuſtrantis, qui ſe Apoſtolicæ diſcipulos Cathedræ profitentur. At certum hujuſmodi Argumentum nequa-

quaquam eſſet, ſi Apoſtolica eadem Cathedra errare docendo poſſet. *pag.* 139. *n.* 119.

50. Concilium æquiparat Epiſtolam Leonis Nicæno Concilio Infallibili; nam *Cecropius Reverendiſſimus Epiſcopus Sebaſtopolitanæ Civitatis dixit &c. Precamur, ut ea, quæ Sanctorum Patrum trecentorum decem & octo ſunt, & quæ Sanctiſsimi Leonis, recitentur*. Quemadmodum igitur à Sanctis Nicænis Patribus certas proponi putabat Cecropius credendi Leges, ita & ab Epiſtola Leonis Pontificis Maximi. Cumque nemo fuerit refragatus, talem ſaltem in uno Leone confiteri viſa eſt Synodus, ac in Sanctis Trecentis decem, & octo Patribus Auctoritatem. In illis autem Supremam, & nulli ſubjectam Errori, Catholica ſemper Eccleſia venerata fuit. *pag.* 140. *num.* 120.

51. Non aliter admittitur à Concilio Chalcedonenſi Nicænum, quàm juxta Interpretationem Leonis; poſt lectum enim Nicænum Symbolum, *Reverendiſsimi Epiſcopi clamaverunt*: *Hæc Catholicorum Fides &c. Omnes ita credimus. Papa Leo ſic credit. Cyrillus ita credidit, Pàpa Leo ita interpretatus eſt*. Ergo Leonis Interpretatio, & Maximi Pontificis Fides, eſt certa Chriſtiano Populo credendi Norma: Et neque ipſi Sacroſancto, & Evangeliis comparato Nicæno Concilio aliter præſtandus aſſenſus eſt, quàm juxta Pontificiam Interpretationem. *pag.* 140 *num.* 121.

52. Non Synodali, ſed Pontificiæ, Interpretationi ſtandum docet Concilium Chalcedonenſe, reiiciens illam, quam Nicæno dederat Secunda Generalis Synodus Epheſina, & amplectens contrariam Leonis. Ergo hic cen-

ſetur Erroris incapax. *pagina* 140. *num.* 121.

53. Ipſam quoque Primam Sacram Synodum Epheſinam confirmat Chalcedonenſis ex Auctoritate Leonis; poſt lectas enim Epiſtolas S. Cyrilli, adoptatas in ſuas à Primo Epheſino Concilio, *Reverendiſſimi Epiſcopi clamaverunt*: *Omnes ſic credimus. Papa Leo ſic credit &c. Leo Archiepiſcopus ita ſapit, ita credit, ita ſcripſit*. Igitur oſtendunt Patres, non adeo ſe impelli ad Epiſtolas illas, adeoque ad Sanctam Synodum Epheſinam ſuſcipiendam, ab earum Epiſtolarum, ipſiuſque Synodi, ſicut à Leonis, Auctoritate. Ipſa ergo Synodo remotiorem ab Erroris periculo credit Pontificem Maximum: *pagina* 143. *num.* 122.

34. Fert Synodus Excommunicationem in eos, qui non probant Interpretationem Leonis. *Papa Leo ſic credit. Anathema ei, qui partit, & ei, qui dividit*: ſcilicet unam Perſonam Chriſti Domini ſcindit in geminas. Ergo ita Infallibilis præſumitur Leo, ut qui hanc ejus dotem inficiantur, ab Eccleſiæ Corpore ſcindendi ſint. *pag.* 142. *num.* 122. & 123.

55. Leo, ut Infallibilis, jubet Concilio Condemnationem Eutychetis, cujus Opiniones declarat Hæreticas. *Cum tam impiè duarum Naturarum ante Incarnationem Unigenitus Dei Filius fuiſſe dicatur, quàm nefariè, poſtquam Verbum Caro factum eſt, Natura in eo ſingularis aſſeritur*. Cum duplex Eutychetis Error *impius* abſque ulla hæſitatione à Pontifice dicatur, atque *nefarius*, nullum profectò Synodo relinquitur Arbitrium de illis conſerendi certamen, tanquam jam damnatis à certiſſimo

Ve-

Veritatis Magiſtro. *pagina* 147. *num.* 126.

56. Reſervat quoque Leo ſuis Legatis Sententiam ferendam quòad perſonam Eutychetis: *Ad omnem verò Cauſam piè, ac fideliter exequendam, Fratres Noſtros &c. ut is, qui erraverat, damnata ſenſus ſui pravitate, ſalvetur*. Ergo magis confirmat ſuam Immunitatem ab Errore, neque ullatenus Concilium huic Aſſertioni repugnat. *pag.* 147. *num.* 127. & 128.

57. Concilium plaudit Leonis Epiſtolæ non minus, quàm ante plauſiſſet Nicænæ, & Epheſinæ Fidei: *Poſt lectionem prædictæ Epiſtolæ Reverendiſſimi Epiſcopi clamaverunt: Hæc Patrum Fides, hæc Apoſtolorum Fides. Omnes ita credimus. Orthodoxi ita credunt*. Ergo ab unius Leonis Atteſtatione ſatis evinci credunt, Paternam & Apoſtolicam eſſe Fidem, quæ in Pontificiis Epiſtolis continebatur: ác talem eſſe, quam Catholici omnes amplectantur, non minus, quàm Nicænam, & Epheſinam, cui potius Auctoritatis incrementum addiderant ex ipſius Leonis Suffragio. *pag.* 149. *n.* 129.

58. Communione ſacrorum prohibentur à Synodo, qui audeant Leonis Epiſtolæ contradicere. *Anathema ei, qui ita non credit*. Ergo Catholici omnes tenentur ad conſectandam Pontificiam Fidem, ut falli neſciam. *pagina* 149. *num.* 129.

59. In Cælo ſcripta à S. Petro creditur à Synodo Epiſtola Leonis: *Petrus per Leonem ita loquutus eſt*. Ergo ſicut Cæleſtia Oracula, ita Infallibilis erat Epiſtola Pontificia. *pag.* 150. *n.* 130.

60. Exclamant Antiſtites poſt auditas Leonis Literas:

Hæc in Epheſo lecta non ſunt. Hæc Dioſcorus occultavit. Cauſam igitur Hæreſis in Epheſino Latrocinio confirmatæ refundunt in ſuppreſſam doloſè Pontificiam Epiſtolam. Sed illâ deſtituti Præſules ſcrutari poterant Sacras Literas, Sanctos Patres, & alia eò uſque celebrata Concilia. Hoc tamen non ſufficiebat è Sententia Synodi Chalcedonenſis, quæ videtur ſupponere, permitti à Deo in præceps labi Concilia, ſi detrectent erudiri à certiſſimo, qui Eccleſiæ præſidet, Religionis Magiſtro. *pagina* 151. *num.* 132.

61. De Infallibilitate pontificiæ Doctrinæ non dubitavit tota Synodus, ſed pauci Hæretici, qui ſuſpicati quoque ſunt, ſe decipi ab ipſo Concilio. Nec dici poteſt, Examen fuiſſe inſtitutum de Leonis Epiſtola, ſed ſolùm initam viam ad confundendos Hæreticos: eo pacto, quo claudi conſuevit os negantibus Evangelicam Veritatem. Ad eoſdem Hæreticos edocendos eliguntur, qui ſubſcripſerant Leonis Epiſtolæ. Ergo ad Lydium Epiſtolæ Pontificiæ, tanquam errare inſciæ, lapidem explorandum erat purum ſinceræ doctrinæ aurum. *pag.* 156. *n.* 134. *& ſeq. & pag.* 161. *num.* 139.

62. Iterum Synodus affirmat, ruinam Epheſini Conciliabuli ortam fuiſſe ex non lecta Leonis Epiſtola: *Quæ non lecta ſcandalum, & læſionem ſanctæ Eccleſiæ per totum Orbem Terræ pertulerunt.* Et rurſus ad Imperatores ſcribens de hoc immani Dioſcori crimine conqueritur: *Epiſtolam &c. recitari prohibuit Reverendiſſimis Epiſcopis.* Ergo Leo exiſtimatus fuit à Chalcedonenſi Concilio certus Synodorum Præceptor. *pag.* 190. *n.* 163. & *pag.* 195. *n.* 170.

63. Ma-

63. Magnum quoque ſcelus Dioſcori videtur Synodo, quod abſolviſſet Eutychetem, *Cum Sanctiſsimus,& Beatiſsimus magnæ Romæ Archiepiſcopus Leo &c. ſceleſtam Eutychis in ſcriptis damnaſſet perfidiam*. Ergo ad Leonem, ut ad Erroris expertem Religionis Magiſtrum, pertinet Veræ Fidei Declaratio. *pag.* 195. *num.* 172.

64. Demonſtratur evidenter, diſcuſſam non fuiſſe Leonis Epiſtolam in Actione Quarta, quaſi eam, quæ Errori ſubiici potuiſſet: imo cum Legati retuliſſent Auctoritatem Conciliorum, Nicæni, Conſtantinopolitani, & Epheſini Primi, ac Sancti Leonis Papæ, ac æquè Infallibilem cenſuiſſent Pontificiam, & Conciliarem, negantes quidquam addi Leonis Epiſtolæ poſſe, vel ex illa minui, *Epiſcopi clamaverunt: Omnes ſic credimus, ſic baptizati ſumus, ſic baptizamus, ſic credidimus, ſic credimus*. Ergo ſi eodem in pretio habebant Patres, & perinde certam, ac Divinam exiſtimabant Leonis Doctrinam, ac trium Generalium Conciliorum, Examen de illa non poterant inſtituere, tanquam de obnoxia deceptioni. *pagina* 197. *num.* 174. *& ſeq. & pagina* 200: *numero* 175. 176. 177. & 178.

CA-

C A P. IV.

Alia Pronunciata, vel Facta Concilii obedientis Leoni, tanquam certo Veritatis Doctori, demonſtrant, præſuppoſitam fuiſſe veluti Notoriam Pontificiam Infallibilitatem.

65 PAſchaſinus Legatus in Concilio ait: *Manifeſtum eſt, nec poterit dubitari, unam Fidem Beatiſsimi Papæ Sedis Apoſtolicæ Rectoris Leonis cum Trecentorum decem & octo apud Nicæam Patrum concordare.* Ergo affirmans *dubitari non poſſe*, an conformis Veræ Fidei à Conciliis definitæ, ideoque Vera, eſſet Epiſtolæ Pontificiæ Doctrina, Pontificiam Infallibilitatem affirmavit. *pag.* 202. *n.* 180.

66. Patrum nullus inficiatus eſt illud, quod Legatus edixerat, imo idem omnes ampliſſimè confirmarunt, deque prius adjecta Leonis Epiſtolæ ſubſcriptione ſua gloriati ſunt omnes, præter Illyricianos, & Palæſtinos tunc Hæreticos. Igitur omnes, qui conflabant Catholicum Concilium, eidem Pontificiæ Infallibilitati aſſenſum tribuere. *pag.* 202. *num.* 180.

67. Legati minantur, cogendam aliam Synodum abrupta Chalcedonenſi, niſi tota Doctrina Epiſtolæ Pontificiæ inſeratur Definitioni Fidei. Ergo eadem Doctrina cenſetur ab ipſis penitus diſtans ab Erroris periculo; cæteroqui enim adigi nequiret Synodus ad eam penitus ſuſcipiendam. *pag.* 244. *n.* 210.

68. Nul-

68. Nullus è Synodo hiſcere audet contra hujuſmodi minas. Ergo aſſentiri videntur omnes Pontificiæ Infallibilitati in Fidei Arcanis explicandis. *pag.* 244. *num.* 211.

69. Concilium in ipſo æſtu certaminis cum Legatis putat, ſe non diſcedere à Leonis Fide: *Epiſtolam Definitio firmavit. Archiepiſcopus Leo, ut credimus, ſic credit.* Idcirco igitur opinabantur Antiſtites, nequaquam ſe adſtringi ad immutandam, aut augendam Definitionem, quia in ea ſatis explicata fuiſse putabant illa, quæ Leonis Epiſtola errare inſcia complectebatur. *pag.* 250. *num.* 216.

70. Maximus Patriarcha Antiochenus profitetur, Conformitatem cum Leone eſſe Argumentum certiſſimum Veræ Fidei, ac totum Concilium vocat *Catholicum* Iuvenalem Hieroſolymitanum, quia facto ipſo comprobat Neceſsitatem conformandi ſe Fidei Leonis. Ergo hujus Infallibilitas Notoriè præſumpta fuit. *pag.* 124. *n.* 106.

71. Iulianus Hypepenſis Epiſcopus cum damnandus eſſet Dioſcorus, alloquitur Legatos tanquam *Tenentes Auctoritatem Sanctiſſimi Leonis*, & communi omnium nomine petit, Sententiam ab illis ferri in Hæreticum. Ergo ſupponit, Infallibiles illos eſſe in eadem ferenda Pontificio nomine, *pag.* 188. *n.* 161.

72. Eidem aſſentiuntur omnes: *Tota Univerſalis Synodus Concors efficitur Veſtræ Sanctitatis Sententiæ.* Ergo impotem falli Leonem à ſuis Legatis repræſentatum fatentur omnes. *pag.* 188. *num.* 161.

73. Cum quæſtio eſſet de quinque Epiſcoporum Fide Synodus exclamavit: *Patres ad* Synodum: *qui ſubſcripſerunt, ad Synodum. Ipſi etiam quinque Epiſcopi Fidei*

ſub-

ſubſcripſerunt. Sicut Leo, ſic ſapiunt. Ergo Synodus cenſet, certum Argumentum Rectæ ipſorum Fidei eſse obſequium ab ipſis præſtitum Apoſtolicæ Cathedræ, quam non minus errandi periculi immunem credidit, qnàm Nicænum, & alia Concilia, quæ inconcuſſam Auctoritatem acceperunt ab ipſius Romanæ Sedis Confirmatione. *pag.* 211. *num.* 185.

74. Iterum Synodus clamat: *Qui ſubſcripſerunt Epiſtolæ Leonis, ad Synodum.* Ergo Pontificia Infallibilitas iterum præſumitur. *pag.* 212. *n.* 186.

75. Non quærit Concilium, an quinque Epiſcopi ſe conforment Fidei Nicænæ, Conſtantinopolitanæ, ac Epheſinæ, ſed ſolùm perpendit Subſcriptionem ab ipſis adjectam Leonis Epiſtolæ. Ergo ineluctabile Signum Catholicæ profeſſionis à Chalcedonenſi Concilio exiſtimatur animus obſequens Romano Fidei Magiſtro. Omnes quippe Hæreſes à Synodis profligatas profectò deteſtantur illi, qui ſe ſubiiciunt Apoſtolicæ Cathedræ Magiſterio. Quod ita cenſerent Chalcedonenſes patres liquet ex eo, quod unicam cum Leone Conformitatem libraverint ad Rectam Fidem Iuvenali, & ejus ſociis vindicandam. Non ſolùm igitur æquè certam habuerunt Pontificiam, & Synodalem Auctoritatem, ſed plus tribuiſſe videntur Pontifici Maximo, quàm Generalibus, eò uſque celebratis, Conciliis: ſimulque eidem Sacrorum Principi aſſeruiſſe Ius Veræ FIdei abſque ullo Erroris diſcrimine declarandæ. *pagina* 212. *num.* 186.

76. Ægyptii Epiſcopi Hæretici fruſtra allegant Marcum, Athanaſium, & Nicænam Synodum; omnes enim

ex-

exclamant, ipſos cenſendos Hæreticos, niſi Epiſtolæ Leonis ſubſcribant. *Qui non ei ſubſcribit, Hæreticus eſt.* Ergo Romanus Pontifex eſt certiſsimus Marci, Athanaſii, ac Nicænæ Synodi Interpres. *pag.* 215. *num.* 187. & 188.

77. Synodus fatetur, nihil aliud à ſe geſtum fuiſſe pro Catholica Fide propugnanda, niſi quod ſubſcripſerit Epiſtolæ, in qua Conciliorum, Univerſæque Præceptor Eccleſiæ Leo ſinceram Evangelii doctrinam declaraverat. Ergo ſicuti ſeipſam Synodus certam in docendo præſumebat, ita ipſum quoque Leonem Præceptorem ſuum. *pagina* 217. *num.* 189.

78. Præſulibus Ægyptiis non edixit Synodus, ut ipſiuſmet Synodi Fidem explanantis Auctoritati ſeſe ſubiicerent, ſed præcepit ſolùm venerationem Epiſtolæ à Pontifice Maximo exaratæ. Illi ergo Certitudinem vindicat Veritatis Errori nulli obnoxiæ. *pag.* 218. *n.* 189.

79. Iam Excommunicatos per latam ſententiam declarat Synodus eos, qui prodeuntem à Vaticano Definitionem credendarum rerum minimè venerarentur. *Aut conſentiant Epiſtolæ, aut Regularem Damnationem ſuſcipiant, & cognoſcant, quia Excommunicati ſunt.* Sed hæc Regula, ideſt Eccleſiaſticus Canon, non viguiſſet in Antiqua Eccleſia, niſi præſumptum fuiſſet, errare non poſſe Romanum Pontificem in Fide explananda. *pag.* 218. *num.* 190. & 191.

80. Ægyptii damnaverant Hæreſes omnes; Eutychetem, Dioſcorum: Profeſſi fuerant Fidem Conciliorum Nicæni, Conſtantinopolitani, & Epheſini Primi: Ne-

que negabant, Veram eſſe doctrinam Epiſtolæ Pontificiæ; imo illam à ſe ſubſcribendam poſt novi Alexandrini Præſulis Electionem ſpondebant, jamque illius Veritati teſtimonium implicitè tulerant Condemnatione Eutychetis, & ſociorum, qui fuerant à Leone damnati. *Et omnes tamen Epiſcopi clamaverunt: Iſti Hæretici ſunt.* Ergo hujus Exclamationis cauſa non fuit alia, niſi quia pronis ultro animis ad Subſcriptionem Pontificiæ Epiſtolæ non ferebantur; nullius enim alterius Epiſcopi aſſenſus expectandus eſt ad præſtandum obſequium Epiſcoporum omnium Principi: Neque Pontificia Doctrina ex Cathedra Petri prolata ſuſcipienda eſt, quia vera docet, ſed vera credi debet eo ipſo, quod ſit Pontificia. *pag.* 220. *num.* 192. & 193.

81. Concilium petit à Dorotheo: *Subſcribis Epiſtolæ, aut non?* Ac eo negante conceduntur eidem, aliiſque inſanis Monachis induciæ unius Menſis, ut à perfidia reſilirent. Ergo Teſſera Catholicæ Veritatis eſt ſuſceptio Pontificiæ Doctrinæ profectò Infallibilis. *pag.* 225. *n.* 195.

CAP. V.

Pontificia Infallibilitas patet ex Confirmatione, aut Improbatione Synodorum, etiam Generalium, prodeunte ab Apoſtolica Sede.

82. SAcrum Concilium Chalcedonenſe roborat Sac. Epheſinam Synodum Primam Pontificia Confirmatione. *Reverendiſſimi Epiſcopi clamaverunt: Epiſtolam*

ſtolam Definitio firmavit &c. Leo eadem dixit, quæ & Cyrillus. Cæleſtinus, quæ Cyrillus dixit, firmavit. Xyſtus firmavit, quæ Cyrillus dixit. Sed ea, quæ Cyrillus dixerat, adoptata fuerant tanquam ſua ab ipſo Epheſino Primo Concilio. Ergo ipſius Cyrilli Decretorum, ideſt Epheſini Primi Concilii Definitionum robur Chalcedonenſes Patres amplificant ex Confirmatione Cæleſtini, atque Xyſti Romanorum Pontificum. Hos ergo Infallibiles eſſe pronunciant; ut enim oſtendant, ineluctabilia eſſe Decreta Epheſina, inculcant Firmitatem, quam ab Apoſtolicæ Cathedræ Confirmatione acceperunt. Ad illam igitur recurrunt, ut ad ultimum, & omnino irrefragabile Tribunal, à quo certius, quàm ab ipſis Conciliis, prodeat Oraculum Veritatis. Niſi hoc ita ſe haberet, hæſiſſent in ipſa Synodo Epheſina exclamantes: *Concilium Epheſinum firmavit, quæ Cyrillus dixit.* At confugiunt ad Romanos Pontifices, à quibus idem Epheſinum Concilium fuit ampliſſimè confirmatum. Ergo his tribuunt Certitudinem Veritatis, non obnoxiæ periculo errandi in edocenda Eccleſia. *pag.* 250: *n.* 217.

83. Ipſum Concilium Chalcedonenſe refundere videtur Certitudinem ſuæ Fidei in Auctoritatem Apoſtolicæ Sedis; cum enim ſuſcepiſſet demonſtrandum, Catholicam eſſe Definitionem, quam adornaverat, ultimò reſolvit comprobationem hujus veritatis in Auctoritatem Cæleſtini, atque Xyſti. Ineptum autem, ac futile fuiſſet hoc Argumentum, ſi putaſſet Synodus, Cæleſtinum, ac Xyſtum Errori ſubjectos eſſe. *pag.* 251. *num.* 218.

84. Hinc pariter evincitur, præſumpſiſſe Chalcedonen-

ſes Patres, quod Concilia indigeant Conſenſu Pontificum Maximorum, cum Cyrilli; hoc eſt Epheſinæ Primæ Synodi, Decreta ſtabiliant Confirmatione Cæleſtini, atque Xyſti. Ergo non dubitant de Pontificia Infallibilitate, cum ab ea Synodorum ipſarum Sententia roboretur. *pag.* 251. *num.* 219.

85. Damnatur à Concilio Chalcedonenſi Epheſina Synodus Secunda, eò quòd improbata prius fuiſſet à Romano Pontifice. *Si ergo & à Beatiſsimo, & Apoſtolico Romanæ Urbis Epiſcopo omnia, quæ ibi geſta ſunt, vana ſunt habita &c.* Huic Legatorum dicto, includenti Cauſam, ob quam reprobanda erant cætera Acta Epheſina, præter Electionem Maximi Antiocheni, *quem poſt hæc Beatiſsimus Epiſcopus*, ſcilicet Romanus, *in propria Communione ſuſcepit*, nullus Patrum reſpondit dicens, non ſufficere Romanam Condemnationem ad illam Synodum reprobandam. Ergo implicitè omnes aſſenſi ſunt, Infallibilem eſſe Pontificem Maximum in Synodis illegitimis condemnandis. *pag.* 270. *n.* 242.

86. Synodus Chalcedonenſis non petit Confirmationem à Leone tanquam ab Epiſcoporum uno, quia jam pro ipſo ejus Legati ſubſcripſerant; ſic enim ſcribit in Relatione ad eumdem: *Hæc ſunt, quæ Tecum, qui ſpiritu præſens eras, & complacere tanquam Fratribus deliberaſti, & qui penè per Tuorum Vicariorum ſapientiam videbaris à nobis, effecimus.* A nullo autem alio Antiſtitum poſtulatum eſt, ſuum ut nomen adiiceret Definitionibus illis, quæ jam ab aliis ipſius ejuſdem nomine fuerant comprobatæ. Ergo cum à Leone Novam flagitabant Patres Con-

fir-

firmationem,non ut ad unum de cæterorum Præſulum numero, ſed ut ad Univerſæ Infallibilem Magiſtrum Eccleſiæ confugiebant. *pag.* 336. *n.* 317.

87. Ipſa etiam, quæ ſpectabant ad Diſciplinam,& Ordinem Sedium, præſupponunt Patres indigere Pontificia Confirmatione, loquentes enim de Canone augente honorem Præſulis Conſtantinopolitani condito à Synodo,inquiunt: *Scientes, quia & Veſtra Sanctitas addiſcens & probatura, & confirmatura eſt eadem.* Ergo ſi neque his rebus firmitas adeſt, niſi à Leone ſtabiliantur,à fortiori non adeſt Definitionibus Fidei editis à Concilio, abſque Confirmatione Sedis Apoſtolicæ nulli Errori ſubjectæ. *pagina* 337. *n.* 318.

88. Effectum explicatæ Fidei tribuit Concilium Leoni. *Ut, ſicut Fidei, ſic bonæ Ordinationis Vobis deputetur effectus.* Ergo fatentur Chalcedonenſes Patres, à ſe ſolummodo vulgata fuiſſe per Chriſtianum Orbem illa, quæ ſanciverat Leo Infallibilis Interpres Divinæ Fidei. *pag.* 339. *num.* 321.

89. Petit Synodus à Leone Confirmationem *Ad eorum, quæ à nobis geſta ſunt, Firmitatem.* Ergo geſtorum rationem reddit Pontifici Maximo, ut ab illius Comprobatione Synodalibus Decretis Firmitas accedat, ideoque fatetur, hac Synodum Superioris ſui Confirmatione indigere, ut inconcuſsa perpetuò maneat. Ergo eadem Confirmatio certè Infallibilis eſt. *pag.* 341. *n.* 325.

CA-

C A P. VI.

Incommoda Eccleſiæ, quæ ſequerentur, niſi Pontifex Maximus Infallibilis eſſet in declaranda Fide, arguunt, à nullo tunc in dubium revocatam fuiſſe Pontificiam Infallibilitatem.

90. NIſi certa contra Recentes Hæreſes Sententia prodire poſſet ab Apoſtolica Sede, creſcerent Errores in Fide præſtolando Generalia Concilia, quæ difficillimè coaleſcunt, nec frequenter cogi poſſunt ſine maximo ſingularum Eccleſiarum incommodo, à quibus frequenter abeſſe nequeunt Epiſcopi, præſertim quando novæ Hæreſes inſurrexerunt. *Ne diſſenſio, quæ in ſuis initiis abolenda eſt, nutriatur*. Ergo diſſenſiones aboleri poſſunt, ac ſæpe debent, per ſolam Definitionem Pontificis Maximi; proinde Infallibilis. *pag. 46. n. 6.*

91. Sanctus Flavianus Præſul Conſtantinopolis, & Martyr prudenter innuit, per frequentia Concilia *Ubique turbari Eccleſias*, ideoque rogat Leonem, ut Fidem declaret Literis ſuis, quibus confidit omnes adhæſuros tanquam Divinitatis Oraculo. *Removebitur autem & Concilium, quod fieri divulgatur, quatenus nequaquam ubique turbentur Eccleſiæ. pag. 51. n. 16.*

92. Cum frequenter haberi Synodi nequeant, & neceſſariò ſtatim Hæreſes damnandæ ſint, neceſſe fuit, vigere in Eccleſia Certum, perpetuòque apertum Tribunal, à quo poſſint quotidie naſcentes Errores damnari. Id porrò

rò,quo Eccleſia ad Optimum ſui Regimen indigebat, profectò decrevit Sapientiſſimus Deus. *pag.* 52.*num.* 16.

93. Infallibilis debet eſſe Pontifex Maximus, eò quòd Synodi Univerſales à ſuo Capite ſeparatæ errare poſſint, quemadmodum erravit Secunda Generalis Synodus Epheſina; nam cæteroqui, ſi etiam Pontifex ipſe, veluti Synodi, ſubjectus eſſet Errori, incerta omnia in Eccleſia fluctuarent:cui proinde malè conſultum eſſet à Conditore ſuo. Hoc autem dici ſine inſigni blaſphemia nequit. *pag.* 71. *num.* 42.

94. Reponi non poteſt, ſatis proſpici Veritati, ſi Pontificia Confirmatio accedat Synodorum Definitionibus; ideoque minimè neceſſariam eſſe Pontificis ejuſdem, ſeorſum à Synodo accepti, Infallibilitatem. Nam ſubiicio, contingere poſſe, ut Concilia cum Antiſtite Summo decertent: in quo eventu niſi certò ſtandum eſſet Romanis Decretis veluti ineluctabilibus,quid præſtari oporteret? An alias cogere Synodos perinde fortaſſe cum Eccleſiæ Hierarcha pugnaturas, nullo unquam impoſito fine diſſidiis, & Paſtoribus à ſuo ſemper grege procul futuris? Præterea ſi Pontificia Confirmatio Synodis Veram Fidem ſancientibus Infallibilitatem attribuit, quo pacto Infallibilitas deeſſe poteſt eidem Confirmationi? *pagina* 71. *num.* 42.

95. Damnata fuit Sancti Athanaſii Fides ab Antiocheno, aliiſque Conciliis, & Sancti Flaviani Catholica Confeſſio improbata ab Epheſino Generali Conventu; utraque autem ſemper defenſa ab Apoſtolica Sede. Ergo huic Infallibilitas adeſt; cæteroqui enim deeſset in Eccleſia

Cer-

Certum Præſidium Aſsertoribus Veritatis . *pagina* 75. *num.* 45.

96. Niſi in Apoſtolicam Sedem errare inſciam refunderetur Damnatio malarum Synodorum, v.g. Epheſinæ Secundæ, non eſſet Infallibilis, ut liquet ex Antiocheno Conventu, Ariminenſi, atque hoc ipſo Epheſino, qui licet infregerint priorum Decreta Conciliorum, nullo tamen in pretio habita eſt eorum Declaratio, quia illis Apoſtolicæ Sedis Suffragium nequaquam robur adiecit. *pag.*80.*n.*51.

97 Valentinianus ipſe Imperator præſumit, neceſſarium eſſe, ut Romanus Pontifex *Locum habeat, ac facultatem de Fide, ac Sacerdotibus judicare*, videlicet de illis, qui conflaverant Generalem Synodum Epheſinam Secundam. Ergo Seculari quoque Poteſtati Notoria erat Neceſſitas Pontificiæ Infallibilitatis; alioqui enim ſi etiam Pontifex ipſe, veluti Synodi, errare poſſet, nihil certum in Eccleſia relinqueretur. *pag.*87.*num.*61.

98. Galla Placidia in literis ad Theodoſium Iuniorem affirmat, periculum Schiſmatis imminere, niſi Leo, Infallibili pollens Auctoritate, irritare poſſet omnia, quæ ab Epheſino Conciliabulo decreta fuerant: *Ne per præſens Exemplum Schiſmata generentur inter Epiſcopos, & Sanctas Eccleſias .pagina* 92. *num.* 69.

99. Cum Hæretici, ut nulli Concilio ſuccumbant, provocent ab uno ad aliud, ſed quod ipſi pro arbitrio, ac peſſimè interpretantur, quo pacto Ægyptii Epiſcopi malè interpretabantur Nicænum in Concilio Chalcedonenſi, patet Neceſſitas Certi Conciliorum Interpretis, & Ma-

gi-

giſtrì, Apoſtolicæ videlicet Cathedræ. *pagina* 128. *num.* 108.

100. Ita ſententiam tulit in Conciliabulo Epheſino Iuvenalis contra Sanctum Flavianum, & Euſebium Dorilæum Eutychetis Accuſatorem: *Seſe alienos à Sacerdotio, & gradu Epiſcopali mònſtraverunt Flavianus, & Euſebius; qui conati ſunt addere, & minuere aliquid de Sancta Fide, quæ in Nicæa à Sancto Concilio expoſita eſt, quam & confirmavit Sancta, & Univerſalis Synodus in hac Epheſia Civitate pridem collecta.* Si autem, quemadmodum Epiſcopi cum Iuvenale in Hæreſim lapſi in Conciliabulo Epheſino cupiebant, naſcentes in dies Controverſiæ ſolvi non poſſent, & ea diſertè declarari, quæ implicitè continentur in Articulis antea definitis, Hæreſes invaleſcerent; neque via ſupereſſet ad illas è medio tollendas. Cum verò Veterum Synodorum Definitiones Hæretici ad ſuorum Errorum tutelam detorqueant (quo pacto Eutychiani abutebantur nomine Nicænorum Patrum) cumque nihil repugnans Perfidiæ ſuæ declarari velint à Novis Concilijs, profectò conſopiri cupiunt in Impietate Populos à ſe deceptos. Perneceſſarium igitur eſt, opportunas identidem fieri ab Eccleſiæ Magiſtro Antiſtite Summo Declarationes Erroris expertes, aut ab eodem præſcribi, ut fiant à Sacris Epiſcoporum Congreſſibus. *pagina* 131. *num.* 110.

101. Niſi Romani Pontifices in declarandis Fidei Controverſijs immunes eſſent Erroris, Hæretici Nova Concilia perpetuò criminarentur, ut auſa contra Vetuſta

pugnare. Neceſſe igitur eſt ad ſecurum Eccleſiæ Magiſterium, ut Infallibilis ſit in explicanda Fide Pontifex Maximus. Id autem, quo Eccleſia indiget ad Optimum ſui Regimen, enimuerò divinitus conſtitutum eſt. *pag.* 132. *num.* 110.

102. Loquentes de Nicæna Fide Chalcedonenſes Patres exclamant: *Papa Leo ita interpretatus eſt*. Sed contrariam Interpretationem attulerat Secunda Generalis Synodus Epheſina. Quid tum? Non Synodali, ſed Pontificiæ Interpretationi adhærendum eſt ex Chalcedonenſis Concilij ſententia. Idem igitur Concilium cenſet, Romanum Pontificem impotem falli. Profectò enim Certus aliquis Interpres Veri ſupereſſe debet, ſi optimo Magiſterio inſtruenda eſt Eccleſia Dei. Sed inſtruendam eſſe quis neget? Si ergo non exempta neceſſariò Errori ſunt in explicanda Fide Concilia à Romano Pontifice non directa, & illuſtrata, tanquam à ſuo Capite, ac Rectore, neque hæc ipſa cogi frequenter poſſunt: procul abeſſe debet ab errandi periculo Apoſtolica Sedes, à qua *confirmari Fratres* in Catholica Veritate præcepit Deus humanitatem indutus. *pag.* 141. *n.* 121.

103. Ex eo, quod contigit in ipſo Sacroſancto Chalcedonenſi Concilio, patet, oriri certamina ingenij in numeroſis Congreſſibus Epiſcoporum, & veriſſimè Magnum Nazianzenum affirmaſſe: Neque viſum à ſe Cœtum Antiſtitum ullum ſine pugnis ingenij, ac voluntatum, neque porrò, ut ipſe quidem opinabatur, ab alijs videndum in poſterum. Ex hoc autem ipſo infertur, Auctore Gregorio Theologo frequentia Concilia Eccleſiæ

non

non commodare, ac neceſſarium eſſe ad Optimum Eccleſiæ Magiſterium, & Gubernationem, fixum aliquod, Infallibile, ac perpetuò apertum Tribunal, à quo præcipuè damnentur Hæreſes quotidie gliſcentes, quandoquidem eædem nequeunt excindi à frequenter habendis Concilijs. *pag.* 237. *num.* 203.

104. Si Concilijs Generalibus à Romano Pontifice non comprobatis indubia Firmitas deeſt, ut patet exemplo Secundi Epheſini, hæc Firmitas ipſi Pontifici deeſſe nequit. Alioqui enim incerta eſſent omnia, omnique vento doctrinæ circumferretur Eccleſia. Hoc autem divinitus permiſſum fuiſſe credi non poteſt. Infallibilitatem igitur Chriſtus Deus Noſter attribuit Vicario ſuo, iuſſo *confirmare Fratres* in Fide, quam in Petro ſpopondit *nunquam defecturam. pag.* 251. *num.* 219.

105. Antequam haberetur Generale Primum Concilium Nicænum exortæ fuerant Hæreſes plurimæ, ac tot enumerare potuit Iræneus, qui Secundo Chriſti Seculo floruit, & ad Romanæ Magiſterium Eccleſiæ *Propter Potentiorem Principalitatem omnes congregandas*, dicit, *Eccleſias*. Eas autem Hæreſes profligaverant Declaratione ſua Succeſſores Petri. Sed niſi fuiſſent habiti Infallibiles, incerta per Tria Secula fuiſſet Eccleſia de Fidei Veritate. *pag.* 291. *n.* 262.

106. Chalcedonenſe Concilium ſcribens Marciano Imperatori dicit: *Concilij hujus à Vobis congregati prædicationem Petri Sedis Auctoritate roborantes*. His autem verbis aſſeritur Infallibilitas Pontificia, quia ſi hæc denegetur, eadem nec ipſis aderit Synodis, à Petri Sede

 ſumen-

ſumentibus vires, & neruos; ideoque nulla ſupererit Certitudo Veritatis in Eccleſia Divina, qua eam deſtitutam ab Auctore ſuo fuiſſe credi non poteſt. *pag.* 331. *nu.* 306. & 307.

107. Cum ſcripſerint Leoni Chalcedonenſes Patres, ſe ab illo petere Confirmationem *Ad eorum, quæ à nobis geſta ſunt, Firmitatem*, hinc evincitur Pontificia Infallibilitas, quia ſi hæc abſque Apoſtolicæ Sedis Confirmatione non viget omnino ineluctabilis in ipſo Concilio, enimuerò ſi eidem quoque deeſſet Apoſtolicæ Sedi, tutum nihil, & omnino Certum ſupereſſet in Eccleſia Dei: aut ſi ad habendam Firmitatem rurſus a Pontifice confugiendum eſſet ad Synodum, & ab hac ad Pontificem, vitioſo Circulo laboraretur. Has autem nugas fieri noluit Sapientiſſimus Eccleſiæ Inſtitutor, ſed omnino voluit, Certiſſimum eidem adeſſe Magiſterium Veritatis. Hoc ergo ineſt Pontifici Maximo, à quo ſemper Concilia Confirmationem obſequentiſſimè petiverunt. *pag.* 341. *num.* 325.

108. S.S. Leo Magnus, Gregorius Nazianzenus, Ambroſius, alijque, cenſent non expedire frequentia Concilia ob periculum turbarum, cum in illis, ut ſcribit Leo Maximo Antiocheno: *Difficile ſit, ut cupiditas improborum non aliquid ſupra menſuram ſuam moliatur. appetere*. Si autem rarò Synodi habendæ ſunt, neceſſarium profectò eſt in Eccleſia Divina Infallibile aliquod Tribunal veram Fidem declarans, & damnans Hæreſes frequenter naſcentes, cum illas ex Apoſtoli Oraculo *Eſſe oporteat* ad explorandam piorum Conſtantiam. Quod autem hoc

hoc erit Tribunal errare impos, niſi Apoſtolorum Principis Cathedra? *pag.*358.*num.*354.

109. Iterum Leo ſcribens Leoni Auguſto profeſſus eſt, frequentia Concilia Eccleſiæ non commodare. Quod ſi è Leonis Magni ſententia, comprobata ab obſequio Cæſaris recedentis à Novæ Synodi poſtulatione, non expedit frequenter celebrari Concilia, non incongruè Pontificia ex hoc infertur Infallibilitas, ſi fateamur, bene proviſum à Chriſto Domino fuiſſe Eccleſiæ ſuæ. Non enim raro emergunt Hæreſes, ſicuti raro habendæ ſunt Synodi. Ne illæ igitur invaleſcant, quamprimùm ab illo ſunt condemnandæ, cui certa fides à Chriſtiano Populo præſtanda ſit. *pag.*365.*n.*364.

110. Epiſcopi Piſidiæ, Helleſponti, Paphlagoniæ, Epiri, damnant frequentia Concilia ob multiplices rationes. Ergo ſatis Veritati conſultum exiſtimabant à Pontificijs Definitionibus: perinde ac Damaſi Declarationi ſtaturum ſe Baſilius Magnus profitebatur, Athanaſius à Generali Concilio Antiocheno damnatus ad Iulium tanquam Infallibilem appellavit, & Nazianzenus Romanam ſemper integerrimam Fidem concelebrat, *pag.*368. *num.*370.

CA-

C A P. VII.

Multiplex Atteſtatio Sancti Leonis ſcribentis ad Synodos, ad Imperatores, & alios, evincit Notorietatem tunc ab omnibus habitam Pontificiæ Infallibilitatis.

111. PRæter alia Sanctiſſimi, ac Sapientiſſimi hujus Pontificis Pronunciata hucuſque allata, eò quòd pertinerent ad varia Capita Intrinſecarum Rationum, quas expendimus, ſuperſunt nonnulla, quibus tantummodo ineſt vis Extrinſecæ Auctoritatis ſitæ in ipſa Leonis Aſſertione. Hæc autem ipſa ſufficientiſſimum pondus habet ad evincendum, quod ipſe non tribueret ſibi prærogativam illam nunquam errandi, quam divinitus Cathedræ ſuæ fuiſſe indultam Orthodoxi tunc omnes non faterentur. Scribens igitur Ephesino Secundo Concilio Legem ſtatuit *De peſtifero* Eutychetis *Errore primitus damnando*, & adigendo Hæreſiarcha ad ejurandos SENSUS *HÆRETICOS*, ſi reſtitui cupiebat in Eccleſiaſtici honoris gradum. Has porrò Leges præſcribere Univerſali Concilio nequiviſſet, niſi Infallibis in ſancienda Fide, ac niſi talem exiſtimandum ſe ab ipſa Synodo Sapientiſſimus Pontifex crediđiſſet. *pag.*61.*num.*31.

112. Iterum, ut Infallibilis, jubet penitus aboleri Eutychetis Errorem; narrat enim, à ſe ſcriptum ad Flavianum fuiſſe, *Vt abolito hoc*, *quo* Eutyches *inquinatus videbatur*, *Errore*, *in laudem*, *& gloriam Dei per totum Mundum*

Mundum vna ſit Fides, & vna; eademque Confeſſio. *pag.62.n.32.*

113. Affirmat, quod ſi lectæ fuiſſent in Concilio Epheſino ſuæ Literæ ad Flavianum, *Omnium Concertationum ſtrepitus quieviſſet*. Ergo illæ ab Orientali Eccleſia Infallibiles credendæ erant. *pag.66.n.36.*

114. Diſſenſiones amputandas, & Errores extinguendos affirmat, *Si Veritas Auctoritate Pontificia muniatur*. An non ergo Infallibile cenſendum putat Oraculum ſuum ab Orientali etiam Eccleſia? Quis autem tributum ſibi putet à Pontifice Sapientiſſimo id, quod ſui Iuris non eſſet? Aut quod, perperam uſurpatum, Orientalis Eccleſia ſpernere impune potuerit? Illud certè nequaquam ſprevit Flavianus, ad quem Literas dabat; & Univerſale, paulò poſt celebratum, Chalcedonenſe Concilium, adeo non carpſit Sacerdotum Principem, quaſi ſe Magiſtrum non ſubjectum Errori jactaſſet, vt potius, jurans in Leonis verba, dictata cælitus à Petro fuiſſe dixerit ea, quæ Leonis calamus exaraverat. *pagina 46. num.5.*

115. Theodoſio Imperatori ſcribit, *A ſe judicandum id, quod Evangelicæ, & Apoſtolicæ doctrinæ conveniat*. Ergo Univerſæ in vera Fide explicanda Eccleſiæ Magiſtrum Erroris expertem ſe eſſe præſumit. *pag. 48. num.8.*

116. In Epiſtola ad Flavianum ait, *Sufficientes ſe miſiſſe Literas ad confirmandos animos non ſolùm Sacerdotum, ſed etiam Laicorum*. Damnatum igitur à ſe fuiſſe recentem Errorem affirmat, ſuaſque ſufficere Li-

teras

teras ad Chriſti cultores omnes intra veritatis fines continendos. An non ergo Univerſæ Præceptorem, cui ſemper Divina Veritas adſit, Eccleſiæ ſe profitetur? *pag.* 53. *n.* 17.

117. Rurſus condemnat Senſum Hæreticum Eutychetis, jubetque damnari Auctorem Hæreſis, niſi reſipiſcat. *SENSUM autem prædicti Eutychetis etiam nos DETESTANDUM ESSE DECERNIMUS, ita ut ſi aſſertor inſipiens in ſua pravitate voluerit permanere &c.* Ut Infallibilis igitur Eccleſiæ Doctor Hæreſim improbat, utque Iudex Hæreſiarcharum pœnis Eutychetem ſubjicit, niſi ejuret *SENSUS HÆRETICOS*. *pag.* 54. *num.* 19.

118. Negat, dubitari poſſe de rebus à ſe declaratis; cum enim ſtatuiſſet, ut Eutyches *Sententiam damnationis exciperet, quam utique ſi IN* SUO *SENSU voluerit permanere, nullus poterit relaxare*, neque ipſe videlicet Univerſalis Epiſcoporum Cœtus, deinde ſubdit: *Dubitari non poteſt, quæ ſit Chriſtianæ Confeſſionis integritas.* Ambigi ergo nequit de Veritate, quam Petri Succeſſor edocuit, & omnino damnandum à Synodo eſt, quod Romanus Pontifex ante damnavit. Falli ergo nequit idem ex Cathedra docens Eccleſiam. *pagina* 56. *num.* 22. *&* 23.

119. S. Flaviano ait, *Plenius ipſum inſtruendum per ea, quæ portabunt* Apoſtolici Legati: Ac Theodoſio affirmat, *Suffecturos amputandis ſcandalis illos, qui præſentiæ ſuæ impleant vicem.* An non igitur Magiſtrum Erroris immunem ſe oſtendit eſſe Univerſalis Eccleſiæ? *pag.* 58. *num.* 26.

120. Eidem

120. Eidem Theodoſio inculcat, *Auctoritatem ineſſe ſibi ad Veritatem defendendam, quatenus nulli liceat ſic eam munitam in aliquo commovere, dum repente læſio removetur*. Si ergo ne ipſi quidem Concilio commovere licebat Veritates à Leone declaratas, firmiſſimus ipſe erat Veræ Fidei Magiſter. *pag.*81.*num.*52.

121. S.Pulcheriæ ſcribit, *Fidem pleniſſimè expoſitam, atque digeſtam à Sede B.Petri Apoſtoli ad S.Synodum fuiſſe delatam*. Attulerant ergo Pontificii Legati Fidem neceſſariò confirmandam ea ſolùm de cauſa, ut univerſo per ſuos Antiſtites innoteſceret Orienti; cum alioqui iam indubitabilis eſſet, eò quòd à Sede B.Petri prodiviſſet. *pag.*81.*n.*53.

122. Fuiſſe ait *Contra omnium Canonum diſciplinam*, quod Dioſcorus vetuerit in Synodo legi Oracula Pontificia. Ergo Canones declarabant, Pontificem Maximum audiendum eſſe à Synodis tanquam certiſſimum Doctorem Catholicæ Veritatis. *pag.*81.*num.*53.

123. Alloquutus Leo Conſtantinopolitanos Cives; *Hanc*, inquit, *Fidem, dilectiſſimi, Veram, & indiſſolubilem &c. perſeveranter tenete, & conſtanter aſſerite*. Vt Magiſter igitur Infallibilis Veritatis præcipit Apoſtolico ritu, quid credendum ſit: ueluti Paulus vetabat, credi contraria ijs, quæ populis ipſe nunciaverat, Arcana Divinitatis. *pag.*85.*num.*59.

124. Ad eamdem Cæſaream Urbem mittens Legatos ſuos, jubenſque, novum Antiſtitem Anatolium in ſua verba jurare, Theodoſium Imperatorem alloquitur, *Fratres*, inquiens, *meos &c. direxi, per quos, quæ noſtræ Forma ſit Fidei, manifeſtatis inſtructionibus, quas miſimus, poſſitis*

diligenter agnoſcere. Ergo in omnes, vel Maximos, totius Orbis Præſules Magiſterium exercet.*pag*.100.*num*.77.

125. In Epiſtola ad Theodoretum ita loquitur Sanctus Pontifex de illis, qui editæ à ſe Declarationi Fidei auſi fuerant repugnare: *Dum nonnulli Diſſenſionum incitati Auctore ad contradictionis bella proſiliunt*. Hi porrò fuerant Hæretici quidam ex Illyrico, ac Palæſtina. Qui ergo dubitare poſſunt de Veritatibus ab Apoſtolica Sede ſancitis, mali Dæmonis, qui Diſſenſionum eſt Auctor, furiis impelluntur. *pag*.203.*n*.180.

126. Suum eſſe munus imbuendi omnes Catholica Veritate profitetur in Literis ad Anatolium, & Errorum nocte depulſa ſolem animis afferendi. *Creditæ Nobis diſpenſationis labor ad deſideratum pervenit effectum*. Ergo præſumit, Magiſtrum ſe omnium eſſe nulli ſubjectum Errori. *pag*.342.*n*.326.

127. Non ſolùm Maximus ipſe Pontifex hoc aſſeverat, ſed etiam affirmaverat Anatolius, de quo ſubdit Leo: *Sicut etiam Epiſtolæ tuæ textus eloquitur*.*pag*.342.*num*.326.

128. Cum ſcribens ad Maximum Antiochenum dicere uno verbo potuiſſet, ſtandum eſſe Epheſinis, & Chalcedonenſibus contra Neſtorium, ac Eutychetem Decretis, non parcè ipſe Divinæ Incarnationis Myſterium pandit. Ex hoc autem Magiſterio, quod exercet Pontifex Optimus de Arcanis paulò ante declaratis in Generalibus Concilijs, infertur, innotuiſſe Leoni, non minorem apud Maximum, & omnes Orientales, fore ſuis, quàm Synodorum dictis Auctoritatem. Dum autem inquit: *Catholicæ Fidei Petra, cujus Cognomen Beatus Apoſtolus Petrus ſumpſit à Domino*,

no, nullum recipit ab utraque Impietate veſtigium &c. indicat, æquè certam eſſe ſuam, ac Petri Doctrinam, cum Inſtaurator humani generis ſuam ſupra Petri ſoliditatem ſtatuens Eccleſiam, nullis unquam arietibus, aut baliſtis Tartari diruendam, ipſis etiam Petri Succeſſoribus è Cathedra Chriſtianum Orbem erudientibus Privilegium nunquam errandi efficaciſſimis à Patre precibus exoraverit. *pag.* 356. *num.* 351.

129. Leonem Imperatorem erudiens Leo Pontifex Maximus, cum de Synodo Chalcedonenſi ſermonem inſtitueret, inquit: *In qua nullo modo contingere potuit, ut à Nobis contra Sanctam Nicænam Synodum ſentiretur, quod Hæretici mentiuntur*. Ergo ſe diſertè dicit impotem falli, dum affirmat, contingere nullo modo potuiſſe, ut à ſe contra Nicænam Synodum ſentiretur, contra quam ſentiendo in Explicatione Fidei miſſa Chalcedonem profectò exerraſſet. *pag.* 367. *num.* 367.

130. Hic præterea præſumit, quod recenter habita Synodus nihil aliud præſtiterit, quàm ut ſubſcriberet Epiſtolæ Pontificiæ; neque enim dicit: *Nullo modo potuit contingere, ut à Synodo Chalcedonenſi*; Sed *Ut à Nobis contra Nicænam ſentiretur*; ipſe enim unus fuerat Animus, & Vita Concilii, hoc autem Organum, ac Tuba Pontificis Maximi. Ergo ſi Infallibilis habenda eſt Synodus, à fortiori talis cenſendus eſt Leo. *pag.* 367. *num.* 367.

CAP. VIII.

De Infallibilitate penitus Notoria Pontificis Maximi declarantis Fidem Atteſtatio Sanctorum Virorum, Imperatorum, Iudicum Secularium, aliarumque, præter Chalcedonenſem, Synodorum.

131. S. Flavianus Præſul Conſtantinopolis, & Martyr pacandam ſperabat Orientis Eccleſiam per Aſſenſum Conſtantinopolitanæ Provinciali Synodo præſtitum à Leone: *Cauſa enim eget ſolummodo veſtro ſolatio, atque defenſione, qua debeatis Conſenſu proprio ad tranquillitatem, & pacem cuncta perducere.* Inani autem ſpe lactatus fuiſſet, niſi morem hunc Orientis Eccleſia Catholica eò uſque ſervaſſet, ut videlicet Romanis Declarationibus acquieſceret. *pag.* 51. *num.* 14.

132. Addit exinde teſtimonium ampliſſimum Pontificiæ in exponendis Veræ Fidei Articulis Infallibilitatis: *Sic enim Hæreſis, quæ ſurrexit, & turbæ, quæ propter eum factæ ſunt, facillimè deſtruentur, Deo cooperante per veſtras Sanctiſſimas Literas.* Deſtrui profectò Hæreſis per Leones Literas nequiviſſet, niſi eaſdem, è Cathedra Petri dictatas, nulli ſubijci Errori poſſe pervulgatum, & Notorium Orbi Chriſtiano fuiſſet. *pag.* 51. *num.* 15.

133. Quia verò Sanctus Præſul, cumque illo Sacra tunc Reſpublica nequaquam neceſſarium putabat Conſenſum Ovium, ut veræ crederentur voces Paſtoris, ait: *Removebitur autem & Concilium, quod fieri divulgatur,*

quate-

quatenus nequaquam vbique turbentur Eccleſiæ. Infallibilis igitur eſt Pontificia Definitio, etiam ante Concilii, vel Eccleſiæ Confirmationem, ex Flaviani Sententia, & communi tunc Catholicorum omnium, quos idem confidebat vltro adhæſuros Leonis Literis, ut Divinitatis Oraculo. Alioqui, ſupervacaneum fore Concilium ad novam labefactandam Hæreſim, inepte pronunciaſſet. *pag.* 51. *num.* 16.

134. Audita Condemnatione ſui lata à Dioſcoro in Latrocinali Synodo Epheſina Flavianus exclamavit: *Appello à te.* Non appellaſſet autem ad Leonem Pontificem Maximum, tanquam ad Certiorem Univerſali Concilio Iudicem Veritatis, niſi eum Infallibilem credidiſſet. *pag.* 133. *num.* 111.

135. S. Petrus Chryſologus apertè affirmat, *A B. Petro, qui in propria Sede vivit, & præſidet, præſtari quærentibus Fidei Veritatem.* Ergo ſicut Petrus ipſe exemptus erat Errori, ita erat Leo, de quo Chryſologus loquebatur. *pag.* 63. *num.* 34.

136. De ſe autem ſubdit: *Nos enim pro ſtudio pacis, & Fidei extra Conſenſum Romanæ Civitatis Epiſcopi Cauſas Fidei audire non poſſumus.* Non ſolùm ergo immiſcere ſe nequeunt cæteri Præſules Controverſiis iam delatis ad Romanum Tribunal, ſed neque *illas audire*: atque hoc præſtare vetantur non tantummodo ne pacem lædant, ſed etiam ne *ipſam Fidem*, cujus Magiſter, & Iudex falli neſcius eſt Romanus Epiſcopus, idemque Univerſæ Præſes Eccleſiæ. *pag.* 64. *num.* 35.

137. S. Pulcheria Auguſta S. Leoni ſcribens teſtimo-

nium

nium fert de ſincera novi Conſtantinopolitani Præſulis Religione, quam veram eſſe comprobat ex eo, quod errare neſciæ Apoſtolicæ Romanæ Cathedræ ſe Diſcipulum profiteatur, exoſus illi contrariam, ideoque peſtilentem, Synodi Prædatoriæ doctrinam: *Anatolius in eadem Fide permanſit, atque Religione, & tuarum Literarum Apoſtolicam Confeſſionem complectitur, illo Errore ſublato; qui ab aliquibus nunc ortus eſt.* Ab Eutychete autem exortus Error fuerat Epheſi à Concilio confirmatus, & ab Anatolio tamen rejectus, quia perculſus Anathemate à Leone Religionis Magiſtro. *pag.* 104. *num.* 81.

138. A Synodo Chalcedonenſi declaranda illa eſſe, inquit Pulcheria, quæ Infallibilis Leo definiverit. *Et propterea Tua Reverentia quocumque modo proſpexerit, ſignificare dignetur, ut omnes etiam totius Orientis Epiſcopi &c. Te Auctore decernant.* Igitur *quocumq; modo proſpexerit* Leo, & *illo Auctore* omnia decernenda erant. *pag.* 105. *num.* 83.

139. Theodoretus Vir Sapientiſſimus certum Fidei Magiſtrum à ſe habitum fuiſſe Romanum Pontificem gloriatus eſt in Chalcedonenſi Concilio: *Subſcripſi Epiſtolæ Sanctiſſimi, & Deo Amantiſſimi Archiepiſcopi Domini Leonis.* Et Seculares quoque Iudices nihil contra illum movendum putaverunt, eò quòd ſuam in Sedem, tanquam exoſus Neſtorium, fuiſſet à Leone, Infallibili Veræ Fidei Iudice reſtitutus *pag.* 266. *num.* 237.

140. Cum iidem Iudices ita ſermonem de Theodoreto clauſiſſent: *Sicut & Sanctiſſimus Leo Archiepiſcopus judicavit: omnes Reverendiſſimi Epiſcopi clamaverunt: Theodoretus dignus eſt Sede &c. Orthodoxum Doctorem*

Eccle-

Eccleſia recipiat. Archiepiſcopo Leoni multos annos. Poſt Deum Leo judicavit. Hi autem plauſus indicant, Infallibilem in Iudicio ferendo de Theodoreto à Synodo habitum fuiſſe Leonem. *pag.*266.*num.*238.

141. Conſtantinopolitanis Civibus reſpondet Leo; *Confirmationem, quam expetiſtis, vltro præbuimus.* Expetiverant ergo à Leone Confirmationem Fidei, & illam quidem expetiverant ſtatim poſt Generale Concilium in Oriente celebratum, cui Theodoſius Iunior Imperator Hæreticorum laqueis irretitus impensè ſavebat. Inconcuſſam igitur ab Vrbe Roma Veritatem declarandam ſperabant, quæ ab Epheſino Conventu minimè prodijſſet. An non ergo in Vetuſta Eccleſia pervulgatum erat, Romanum Pontificem Erroris immunem eſſe in Fidei Articulis explicandis? *pag.*84.*num.*58.

142. Valentinianus Imperator cenſet, in Concilio ferendam eſſe à Leone Sententiam tanquam ab inconcuſſæ Veritatis Magiſtro. *Et prædictus Sacerdos, congregatis ex omni Orbe etiam reliquis Sacerdotibus &c. Sententiam ferat, quam Fides, & ratio Veræ Divinitatis expoſtulat.* *pag.*89.*num.*64.

143. Idem affirmat Galla Placidia Auguſta: *Secundùm Formam, & Definitionem Apoſtolicæ Sedis &c. ad Concilium Apoſtolicæ Sedis Iudicium tranſmittatur.* Si ſecundùm Formam, & Definitionem Apoſtolicæ Sedis deſtruenda erant Acta Epheſina, & Novæ Synodi Decreta ſtatuenda, omnium ergo addictorum Chriſto Mortalium, atque ipſorum Conciliorum Infallibilis Iudex erat Romanus Epiſcopus; cæteroqui enim nulla patuiſſet via

ad

ad Veritatem indagandam. Hæc certè non adeo diſertè ad Theodoſium Hæreticorum ſibilis aures non occludentem Auguſta ſcripſiſſet, ſi ullus tunc hanc Pontificiam Immunitatem ab Errore in controverſiam revocaſſet. *pag.* 90. *num* 66.

144. In Literis autem ad Pulcheriam Placidia Leonem appellat *Vindicem violatæ Fidei*. Innotuerat igitur Orbi Chriſtiano, Pontificem Romanum eſſe Fidei Cuſtodem, Magiſtrum, & Iudicem errare inſcium. *pag.* 93. *num.* 70.

145. Marcianus Imperator edicit, *A Synodo declaranda eſſe illa, quæ Leo definiverit*; adeoque manifeſtiſſimè ipſum appellat Ducem, & Arbitrum Conciliorum, & Infallibilis Veritatis Magiſtrum; alioqui enim ea, quæ Romæ declarata fuiſſent, potuiſſent abrogari à Concilijs non compulſis ad ea Chriſtianis omnibus Populis indicenda. Niſi autem hæ Veritates in Eccleſia pervulgatæ, ac Notoriæ fuiſſent habitæ, an eas ſuis Cæſar Epiſtolis inſeruiſſet? *Si placuerit Tuæ Beatitudini &c. & Synodum celebrare &c. Sacræ Religioni, quæ utilia ſunt, decernet*. Ipſe igitur Leo decernet, & illi Synodus obtemperabit. De Præſulibus autem Concilium celebraturis ſubdit Imperator: *Sicut Sanctitas Tua ſecundùm Eccleſiaſticas Regulas definiverit, ſua diſpoſitione declarent*. Epiſcopi quidem *declarare, ac diſponere* dicuntur, quia verè ipſi quoque definiunt in Concilijs, ſed iuxta ea, quæ prius fuerint ab Infallibili Synodorum Præceptore *definita*, ſi opportunum ipſe putat, ſuam ante Synodos Sententiam, ſecundùm Eccleſiaſticas Regulas, pro Eccleſiæ bono proferre. *pag.* 102. *num.* 80.

146. Idem

146. Idem Religioſiſſimus Imperator comparat Infallibilitatem Leonis cum illa Concilii Nicæni, de quo loquutus, tanquam Hæreſum everſore, ſubdit: *Sicuti etiam Sancti Leonis Papæ Urbis Romæ, qui Sedem Apoſtolicam gubernat, miſſa ad ſanctæ memoriæ Flavianum Conſtantinopolitanæ Urbis Epiſcopum ſcripta teſtantur.* De aliis, utcumque Sacroſanctis, Conſtantinopoli, & Epheſi habitis Conciliis, ſermonem non inſtituit Imperator, cui ſatis eſt, in medium afferre Leonem ad Hæreticos profligandos. *pag.* 260: *n.* 231.

147. Cenſet quoque Cæſar, perinde obſtrictos fuiſſe Chalcedonenſes Patres ad conſectandam Explicationem Veræ Fidei traditam à Leone, ac illam, quæ à Nicæno Concilio permanaverat. At profectò hæc non fuiſſet Marciani ſententia, niſi omnibus innotuiſſet, utpote in Eccleſia tunc Pervulgatum, quod errare nequeat è Cathedra docens Pontifex Maximus. *pagina* 262. *num.* 231.

148. Poſt inſignem honorem ab Imperatore habitum Pontifici Maximo in plauſus effuſa eſt Synodus, quæ confirmaſſe videtur Acclamationibus ſuis Pontificium Ius erudiendi Eccleſiam ea certitudine, qua hoc præſtiterat Synodus Nicæna. *pag.* 262. *n.* 232.

149. Epiſtola Imperatorum Valentiniani, & Marciani ad Præſides Provinciarum loquens de Synodo Chalcedonenſi ab omnibus ſuſcipienda: *Venerabilis*, inquit, *Synodus innumerabilium penè Sacerdotum Chalcedonem conveniret, quæ dum Fidem diligenter inquirit, Auctoritate Beatiſſimi Leonis Epiſcopi æternæ Urbis Romæ, & Religionis Fundamenta conſtituit*: ſive, ut habet Ver-

M ſio

ſio Græca, *confirmat*. Inquiſitio igitur Fidei in eo ſita fuit, ut *Auctoritate Beatiſsimi Leonis Religionis Fundamenta confirmarentur*. An non Magiſtrum, & Ducem Concilii fuiſſe Romanum Pontificem in declaranda Catholica Veritate Imperatores affirmant: perinde, ac ſi nihil aliud pro Fide ſtabilienda præſtitum à Concilio fuiſſet, niſi ut Leonis Epiſtolam, veluti credendi Normam, omnibus latiſſimè populis oſtentaret? Hoc porrò Univerſalis Synodus minimè præſtitiſſet, niſi cujuslibet Erroris periculo exemptam putaſſet Apoſtolicam Sedem. *pag.* 354. *num.* 347.

150 Iudices Seculares quaſi Certam Definitionis ferendæ Regulam Leonis Epiſtolam proponunt Concilio Chalcedonenſi in fine Actionis Primæ. *Etenim Reverendiſſimus Archiepiſcopus Senioris Urbis Romæ Leo adverſus Eutychis infidam, & contrariam Catholicæ Religioni emergentem dubitationem viſus eſt ad Reverendæ memoriæ Flavianum miſiſſe Epiſtolam*. Non magni ponderis videri poteſt, quod Seculares Iudices Certam Fidei Legem opinentur eſſe Epiſtolam ab Apoſtolica Sede dictatam, cum hoc ipſum cenſuerit Univerſa Synodus multò majori pollens Auctoritate. Sed neque contemnendum videtur Seculare Iudicium, ex quo congruenter arguitur, Pervulgatam ea tempeſtate fuiſſe, ac Notoriam omnibus Chriſti cultoribus Pontificiam Infallibilitatem. *pagina* 135. *num.* 113.

151 Chalcedonenſibus Epiſcopis hac interrogatione Iudices inſtiterunt: *Epiſtolam Sanctiſſimi Leonis ſuſcipitis? Prædicti Reverendiſſimi Epiſcopi clamaverunt: Etiam.*

M *Suſci-*

Suſcipimus , & ſubſcripſimus. Magnificentiſſimi , & glorioſiſſimi Iudices dixerunt: Ergo, quæ in ea inſeruntur, inſerantur Definitioni. Ergo Catholicæ Teſſera Religionis eſt ſuſceptio Epiſtolæ Pontificiæ tanquam omnino Infallibilis, de Sententia utriuſque, Profani videlicet, & Sacri Fori; neque enim ſolùm à Secularibus Iudicibus interrogati ſunt Patres de illius Epiſtolæ ſuſceptione, ut certò innoteſceret, eos in Orthodoxa Fide perſtare; ſed etiam iidem Patres de Epiſtola à ſe ſuſcepta, & ſubſcripta, gloriati ſunt, veluti de manifeſto Argumento ſuæ in defendenda Veritate Conſtantiæ. *pagina* 249. *num.* 215.

152. Exiſtimant Iudices, proteſtandum à Patribus eſſe, ſuſcipi à Synodo Leonis Epiſtolam tanquam Erroris inſciam Normam credendi. *Magnificentiſſimi, & glorioſiſsimi Iudices dixerunt: Ergo addite Definitioni: Secundùm Iudicium Sanctiſsimi Patris Noſtri Leonis duas eſſe Naturas in Chriſto inconvertibiliter &c.* Leonis igitur irrefragabilis Auctoritas adeo prævaluit, ut non ſolùm nihil contra Conſilium immutandæ Definitionis reſponderint Patres, ſed etiam ab iiſdem *omnibus rogati Iudices* fuerint, ut intereſſe vellent ſelectis Antiſtitibus novam daturis Formam Definitioni ex Regula Epiſtolæ Pontificiæ, *pag.* 254. *n.* 223.

153. Ravennius, & alii Galliarum Antiſtites Nationalem Synodum conſtituentes gloriantur, Leonis Epiſtolam, *ut ipſum Fidei Symbolum*, cordi ſuo inſcriptam, & à ſingulis memoriæ fuiſſe mandatam. *Quæ Apoſtolatus Veſtri ſcripta , ita ut Symbolum Fidei , quiſquis*

A 2 Re-

Redemptionis Sacramenta non negligit, tabulis cordis adſcripſit, & tenaci, quò ad confundendos Hæreticorum Errores paratior ſit, memoriæ commendavit. Ergo ſicuti enimverò Infallibile credebant eſſe Symbolum Fidei, ita eamdem de Leonis Epiſtola videntur ferre ſententiam. *pag.* 207. *n.* 180.

154. Iidem paulò poſt, non commemorato Chalcedonenſi, paulò ante celebrato, Concilio ab una Apoſtolica Sede, tanquam certiſſima Fidei Magiſtra, manaſſe dicunt Definitionem Catholicæ Veritatis. *Gratulantes, quod tantæ Sanctitatis, tantæ Fidei, tantæque Doctrinæ Apoſtolicæ Sedis, unde Religionis noſtræ, propitio Chriſto, Fons & Origo manavit, Antiſtitem dederit. pagina* 208. *n.* 180.

C A P. IX.

Atteſtatio ipſorum Æmulorum Romanæ Cathedræ, videlicet Anatolij Conſtantinopolitani, & Hoſtium quoque, ſcilicet Hæreticorum, & Hæreſiarchæ Eutychetis, ejuſque Signiferi Dioſcori, de Apoſtolicæ Cathedræ Fidem explicantis certiſſima Veritate.

155. SEntentiam ferens Anatolius de Iba Edeſſeno inquit: *Omnem in præſenti de eo ſuſpicionem abiicio, quoniam conſentit, & ſubſcribit ei, quæ de Fide Sententia data eſt à Sancto Concilio, & Epiſtolæ Sanctiſsimi Archiepiſcopi Romæ Leonis.* Ad omnem

nem

nem de Iba ſuſpicionem abiiciendam ſatis eſſe videbatur Conſenſus ab illo præſtitus Definitioni Fidei à Chalcedonenſi Concilio paulò ante formatæ. Additur autem ab Anatolio Subſcriptio adjecta ab Iba Epiſtolæ Pontificiæ, cum Certiſſimum Argumentum Catholicæ Veritatis profluat ex eo, quod quis Romanæ ſeu Infallibilis Cathedræ Diſcipulum profiteatur. *pag.* 274. *num.* 245.

156. Poſt ſuperbum Canonem, quem Anatolius intruſit de Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ Primatu in Oriente, ſubiicit alium de Præſulibus Ægyptiis, quibus indulgebatur mora uſque ad Alexandrini Electionem Antiſtitis, poſt quam ſubſcribere Leonis Epiſtolæ parati erant. *Quoniam Religioſiſsimi Epiſcopi Ægyptii, non ut Catholicæ Fidei adverſantes, Sanctiſsimi Archiepiſcopi Leonis Epiſtolæ ſubſcribere diſtulerunt, ſed dicentes, in Ægyptiaca Diœceſi hanc eſse conſuetudinem &c.* Ex hujus Canonis verbis Hæreſis perſtringuntur, qui animum obdurant ad Pontificiam ex Cathedra Doctrinam non ſuſcipiendam: *Non ut Catholicæ Fidei adverſantes Sanctiſsimi Archiepiſcopi Leonis Epiſtolę ſubſcribere diſtulerunt.* Adverſarentur ergo Catholicæ Fidei, ſi omnino ſubſcribere detrectarent. *pag.* 300. *num.* 276.

157. Cum Concilium ita ſtatuiſſet in Actione ſecunda: *Anatolius eligat de his, qui ſubſcripſerunt*, videlicet Epiſtolæ Leonis, *quos putaverit idoneos eſſe ad docendum eos, qui dubitant*: hi porrò erant Epiſcopi ex Illyrico, & Palæſtina tùnc Hæretici, quia contu-

tumaces in dubiis ſuis circa Veritates jam definitas: iidem Præſules alienam inſtructionem recuſantes inclamarunt: *Nos ita credimus*: *Omnes ita credimus*. *Sicut Leo*, *ita credimus*. *Nullus noſtrum dubitat*. *Nos jam ſubſcripſimus*. Ultima quidem hæc verba nunc proferentes egregiè mentiti deinde ſunt eorum nonnulli, qui in Quarta Actione ſubſcribere Leonis Epiſtolæ ſubterfugerunt. Sed hinc manifeſtè videtur evinci, adeo Pervulgatum apud Orthodoxos omnes fuiſſe, cenſendos eſſe Fidei Perduelles illos, qui non crederent, Veriſſimam eſſe Doctrinam Pontificis Maximi, ut, ne tales illi Antiſtites haberentur, ſimulaverint Aſſenſum, quem eidem nequaquam ſcripto præſtiterant. *pag.* 161. *num.* 141.

158. Licet hi Antiſtites profiterentur, ſe omnes in Leonis verba juraſſe, incertarum tamen Opinionum vento adhuc circumferebantur poſt auditam Cyrilli, ideſt Sacroſancti Primi Concilii Epheſini, Doctrinam, cui refragari Catholicis omnibus vetitum erat. Hæreſis igitur manifeſtæ coarguuntur. Hoc exemplo liquet, quò deveniant, qui ultro non complectuntur, velut Infallibilem, Pontificiam Doctrinam, ſed audent ex illa in dubium aliquid revocare. Non aſsenſi Leonis Literis, ad ſuæ quoque mentis Tribunal in ea librandam Generalem, & ab Apoſtolica Sede confirmatam, Synodum appellaverunt. *pag.* 163. *n.* 142.

159. Prodigio ſimile videri poteſt, quod Hæretici ipſi gloriati ſint, ſe ſubſcripſiſse Pontificiis Literis veluti Errori nulli obnoxiis. Cæterùm ſi re ip-

ſa

ſa cenſerent Romanum Pontificem impotem falli, toto ſeipſos cælo profiterentur errantes, cum, quæcumque oriatur Hæreſis, illico ab Apoſtolica Sede damnetur. *pagina* 165. *num.* 143.

160. Hæreſiarcha Eutyches damnatus à Sancto Flaviano in Synodo Conſtantinopolitana ad Leonem Pontificem Maximum appellavit. Ergo præſumpſit, veram ab Orbe Chriſtiano exiſtimandam eſſe ſuam Fidem, ſi ab Apoſtolica Infallibili Sede comprobaretur. *pag.* 47. *num.* 7.

161. Idem ſpondet, ſe ſtaturum Pontificiæ Declarationi Fidei, ſic enim de illo ad Theodoſium Imperatorem ſcribit Leo: *Cum in libello ſuo, quem ad Nos miſit, hoc ſaltem ſibi ad promerendam veniam reſervaverit, ut correcturum ſe eſſe promitteret, quidquid noſtra Sententia de his, quæ malè ſenſerat, improbaſſet.* Atque id ipſum Sanctiſsimus Pontifex confirmat loquens de illo in Literis datis ad Secundam Synodum Epheſinam; *Spondens per omnia noſtram ſequuturum ſe eſſe Sententiam.* Sed hoc minimè ſpopondiſſet, ſi Sententiam Leonis putaſſet Errori ſubiici poſse. *pag.* 57. *num.* 24. & *pag.* 62. *num.* 32.

162. In Concilio Chalcedonenſi Epiſcopi ex Palæſtina, & Illyrio Dioſcori aſſeclæ, optantes ad Synodum inter Iudices revocari nefarium illum Vexilliferum Eutychetis, exclamarunt; *Patres Synodo reddite: Conſentaneos Leoni Synodo.* Ac paulò poſt ſubdiderunt: *Dioſcorum Synodo, Dioſcorum Eccleſijs.* Hinc infertur, ab ipſo quoque Dioſcoro tunc ſimulatum fuiſſe animum præ-

pa-

paratum ad aſſentiendum Literis Pontificiis. Illuſtre hoc Argumentum eſt, quod & ipſe Perduellium contumaciſſimus diffiteri nequiret in ampliſſimo illo Eccleſiæ Univerſæ Theatro, ac Senatu Sacroſancto, omnino Catholicum cenſeri non poſſe, qui non admittat ab Infallibili Apoſtolica Sede prodeuntem Definitionem Fidei.

pagina 162. *numero* 143. *&* 144.

F I N I S.

INDEX

INDEX
RERUM NOTABILIUM.

Prior Numerus Paginam, alter Notam marginalem ſignificat.

A

Ægyptii Epiſcopi Hæretici fruſtra allegant Sanctum Marcum, & Concilium Nicænum, niſi obediant Pontifici Maximo. p.33. num. 160. & pag.58. n. 76. & pag.59. num.78.79. 80. Iidem malè interpretabantur Concilium Nicænum. pag. 66.n.99.

Ægyptiorũ Monachorum Cauſæ imponitur finis præſcriptus à Legatis Pontificijs.p.5.n.70.

S. Ambroſius damnat frequentia Concilia. pag.70.n. 108.

Anatolius Præſul Conſtantinopolitanus fatetur Pontificem M. prꝺſtare Conc.Generalibus & hæc eſſe illius Inſtrumẽtum p.2.n.4.præfert Pontificẽ Max. Conc.Gen.p.34.n.168.Teſtatur Pontificiam Infallibilitatem, p.86.n.155. p.87.n.156. Cenſet Hæreticos eam negantes.p.87. n.156. Agnoſcit Pontificem Maximum Succeſſorem Petri, & æquè Infallibilem,ac Petrus eſſet. pag, 40.n.9. vocat Pontificem Maximum Solem Veritatis. pag. 76. n. 127.

Anatolius licet electus eſſet Archiepiſcopus à Concilio Generali, tamen ut illum S, Leo confirmet, petit Theodoſius Iunior Imperator. p.26.n.118. idem jubetur à Leone mittere Romam ſuæ Fidei Confeſſionem. pag. 26. num. 119. illius juſſu reverſi ad ſolũ Presbyteratum Epiſcopi reſtituuntur Ordini ſuo à Pontificiis Legatis. pag. 15. n. 71. & 72. illi catenus aliquid indulget Concilium Chalcedonenſe, quatenus putat ſe non prohiberi à Pontifice Maximo.p.16 n. 76. fruſtra nititur Canone Concilii rejecto à Pontifice Maximo. pag. 24. num. 112, à quo, ſed fruſtra, illum confirmari petit. pag. 34. n. 169. jubetur jurare in verba Leonis. pag. 75. n. 124.

Animus, & Vita Concilii eſt Pontifex Maximus, cujus ipſa Synodus eſt Organum, & Tuba. pag. 77. n. 130.

Antichriſtus ſolus, aut Diabolus audet pulſare inexpugnabilem firmitatem Petri. pag. 4. n. 12. & pag, 41. n. 16.

Antiochenum Concilium ſpretum ab Eccleſia,quia non confirmatum à Pontifice Maximo.

mo.

mo . pag. 20. n. 96. infregit Decreta aliorum Conciliorū. ſed fruſtra. p. 66. n. 96.

Apoſtolatus eſt Munus Pontificium. pag. 42. num. 19. p. 43. num. 20.

Appellatio à Concilio Generali ad Pontificem Maximum dari poteſt teſte S. Flaviano p. 28. n. 131. & S. Pulcheria. pag. 28. n. 132. ac Theodoreto. pag. 28. n. 133. & Valentiniano. p. 29. n. 137. & Galla Placidia. p. 29. n. 140.

Appellatio S. Athanaſii à Concilio Generali ad Pontificem Maximum. pag. 71. num. 110. Et S. Flaviani. pag. 28. n. 131. ac Eutychetis Hereſiarchæ, ſed à Synodo Provinciali. pag. 35. n. 175. p. 89. n. 160.

Appellationis à Concilio Generali ad Pontificem Maximum jus oritur ab Inſtitutione Divina, neque credi poteſt illi tributum fuiſſe ab ipſis Conciliis. pag. 20. n. 95.

Ariminenſe Concilium ſpretum ab Eccleſia, quia à Pontifice Maximo. p. 20. n. 96. fruſtra impugnavit alia Concilia, p. 66. n. 96.

S. Athanaſii Fides damnata à Conciliis, defenſa à Pontifice Maximo. pag. 65. n. 95. idem damnatus à Concilio Generali appellat ad Apoſtolicam Sedem tanquam Infallibilem. p. 71. n. 110.

Atticus Nicopolitanus Epiſcopus vocat Leonem Patrem, & Dominum Concilii Generalis. pag. 6. num. 22. & p. 7. n. 27.

Auctor, & Dux explicatæ Fidei dicitur Pontifex Maximus à Concilio Chalcedonenſi. p. 45. n. 31. & Auctor Poteſtatis, quæ ipſi Concilio inerat. p. 6. n. 19. & 20.

Authographum Græcum Concilii Chalcedonenſis habet aliquando majorem vim, quàm Interpretatio Latina. pag. 5. num. 16.

B.

S. Baſilius Magnus ſpondet ſe ſtaturum definitioni S. Damaſi Pontificis Maximi, & ipſum cenſet infallibilem. pag. 71. n. 110.

Bonifacius Legatus Apoſtolicus in Concilio Chalcedonenſi appellat Leonem Univerſæ Eccleſiæ Epiſcopum, p. 8. n. 35. *Vide Legati Apoſtolici.*

C.

S. Cæleſtini Pontificis Maximi Auctoritas roborat Concilium Epheſinum Primum. pag. 60. num. 82.

Canon favens Sedi Conſtantinopolitanæ non fuit à Concilio Chalcedonenſi creditus, contrarius voluntati Pontificiæ. p. 16. n. 75. 76. 77. 78. Exiſtiſtimarunt Patres, illum à Leone confirmandum. p. 18. n. 88. idem non valiturus abſque Pontificia confirmatione teſte Marciano, & S. Pulcheria. pag.

pag. 30. nu. 147. & ipſo Anatolio. pag. 34. num. 169. ac toto Concilio Chalcedonenſi. p. 63. num. 87.

Canones jubebant legi in Conciliis Generalibus Literas Pontificias. p. 75. n. 122

Caput Concilii Generalis dicitur Pontifex Maximus à Synodo Chalcedonenſi. pag. 5. num. 17. & 18. & pag. 45. n. 32. & p. 46. num. 34.

Caput omnium Eccleſiarum dicitur Romana in Concilio Chalcedonenſi. pag. 11. n. 46. & 47.

Catholica cenſetur Fides, ſi eſt conformis Pontificiæ. pag. 48. n. 40. 41. 42,

Catholicus, ideſt Vniverſalis, Papa dicitur Leo in Concilio Chalcedonenſi. pag. 9. num. 38. & 39. & pag. 41. num. 21. & ipſe S. Leo appellat ſe Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopum. p. 10, n. 43:

Cecropius Epiſcopus Sebaſtopolis ait, à Pontifice Maximo datam fuiſſe Concilio Generali Formam Fidei definiendæ. pag. 31. num. 153. & pag. 50. num. 47. ac tota Synodus hoc confirmat. pag. 50. n. 48

Certamina ingenii, & voluntatum ſæpe ſunt in Conciliis, ut patet exemplo Chalcedonenſis, & auctoritate S. Gregorii Nazianzeni. p. 68. num. 103. & SS. Leonis, & Ambroſii, p. 70. n. 108,

Chalcedonenſe Concilium. *Vide Concilium Chalcedonenſe.*

Chriſtus Dominus Auctor Pontificiæ Poteſtatis è Sẽtentia Synodi Chalcedonenſis. p. 3. n. 8. ejus Oraculum: Tu es Petrus &c. trahit ſecum Pontificiam Infallibilitatem teſte S. Leone. p. 41. n. 16. Ejus Promiſſio de Indefectibili Petri Fide. p. 44. num. 29.

Circulus vitioſus, quo laboraret Eccleſia, niſi Pontifex Maximus præſtaret Conciliis Generalibus. pag. 21. num. 101. & niſi eſſet infallibilis. pag. 70. n. 107.

Concilia Generalia ſunt Inſtrumentum Pontificiæ Poteſtatis. pag. 1. num. 1. & pag. 2. num. 2. & 3. & 4. & pag. 4. n. 12. & pag. 25. n. 113. ſunt Organum, ac Tuba ejuſdem Pontificis, ipſe autem eſt Animus, ac Vita Conciliorum, p. 77, n. 130. Accipiunt ab illo formam Fidei definiendæ. p. 31. n, 153. & p. 50. num. 47. & 48. quam nequeunt immutare, p, 31. n. 154. aliquando ſolùm publicant Edicta Pontificia. p. 30. n. 148. Quibus neceſſariò debent obedire. p. 49. num. 42. & p. 83. num. 149. nequeunt diſſentire declarationibus factis ab Apoſtolica Sede. pag. 25. num. 114. & 115. niſi eidem obediant, faciunt contra omnium Canonum diſciplinam. pagina 25. num. 116. Ipſi obedire tenentur. pag. 49. num. 43. & 44. non audent exponere Fidem jam expoſitam à Pontifice Ma-

ximo. pag. 49. num. 45.
Conciliis Generalibus aliquando Pontifex Maximus prohibet diſputationes. pag.46.num.35. dat illis Regulam Fidei, p. 46. num.36. iubet ab illis damnari Hæreticos, pag. 47.num.37. & pag 52.nu. 55. & reſervat ſuis Legatis iudicium quò ad Perſonam Hæreticorum. pag.53. nu, 36. Concilia tenentur declarare ea,quæ decernit Pontifex Maximus. p.82.n.145
Conciliorum Generalium Interptes,& Magiſter debet eſſe Pontifex Maximus,p.66.n.99.& Iudex teſte Valentiniano, pag. 2. num.5. & Galla Placidia, p.2. n.6. & 7. illum, ut talem, venerantur ipſa Concilia,pag.66. n.97. idem eſt Conciliorum Pater teſte Maximo Patriarcha Antiocheno, p.32. n.157. Concilia æſtimant magnum crimen ſuppreſsā Epheſi Epiſtolam Pontificis Maximi, qui eſt Magiſter Conciliorum, pagina 32.n.158
Concilia Generalia nullum viventium, præter Romanum Pontificem,appellant Patrem, p,7.n.26
Concilia Generalia fatentur Pontificiam Infallibilitatem ortam ab Inſtitutione Divina,pag.38. n.3. p.39.n.7.p.40.n.11. pag.43. n.13. & 14 & alibi paſſim, vſque ad fin. Conciliorum ipſorum infallibilitas oritur à Pontificia, pag.42.n.17. & ipſa nequeunt eſſe infallibilia, niſi talis ſit Pontifex Maximus,p.43. n.27. pag.45.n.31. 32. & 33. & p.46. num. 34. comparant Infallibilitatem Pontificiam illi Concilii Nicæni.p.83.n.148
Concil. Generalia poſtponuntur Pontifici Maximo à S. Flaviano,p.28.n.131.& à S.Pulcheriá p.28. num.132. & p.30. n.147. & à Theodoreto p.28.nu.133. & à Valentiniano p.28,n.134. & p.30.n.148. & à Galla Placidia p.29.num.139. & 140. & à Theodoſio pag.29. n.141. & à Marciano, p.29. n. 142. & 143 & 144. & p. 30 .n. 145. & 147. & 148. & à Iudicibus Secularibus, p. 30. n. 149. & 150. & à Civibus Conſtantinopolitanis pag. 30. n. 152. & à Cecropio Epiſcopo Sebaſtopolis, pag.31 n. 153. & à Iuliano Hypepenſi p.31. num. 155. & à Maximo Antiocheno,pag.32,num.155. & 156.
Concilia Generalia preferunt ſibi ipſis Pontificem Maximum, pag.2.num,3. & pag.3.num.8. 9. & 10. & pag.4. n. 13. & p.5. n. 14. 15. 16. 17. & 18. & p.6. num. 19. 20. 21. & 23. & p. 7. num. 25. 26. 28. & 30. & p. 8. n. 32. & 34. & pag.9.num.37. & 38. & p. 11. num. 44. & 47. & p.12. num. 49. 52. & 53. & pag.13. num.54. 55. 56. 57. et 58. & pag.14. num. 59. 60. 61. 62. 63. et 65. & pag. 15. n. 69. 70. 72. & 73. & pag. 16. n.74. 75. 76. 77. & 78. & pag. 17. num. 80. 82. et 83. et pag. 18. num. 84. 85. 86. 87. 88. et 89. & pag. 19. num. 92. et 93. et

pag. 30.n.146. & 151. & p. 31. n. 154. & p. 32. n.156. & 158. & p.33 num. 159.161.162.163 164. & 165

Conciliorum Generalium Decreta deſtrui poſſunt à Pontifice Maximo, pag. 26. num.120. qui eiſdem Synodis præcipit, pag.26. nu. 121. 122. 123.124. 125. 126. 127. 128.129. & 130.

Concilia Generalia dum expectantur, Hæreſes invaleſcerent niſi Pōtifex Maximus eſſet Infallibilis,pag.64.n.90. ſæpè cogi non poſſunt, pag. 64. n. 91. & 92. errare queunt, ſi à ſuo Capite ſeparentur, p. 65. n.93. errarunt ſæpe, pag. 65. nu. 95. damnatio Malarum Synodorum habetur à Pontifice Maximo, p.66.n.96.

Concilia, etiam Generalia, ſunt objecta periculo contentionū, ut ait S.Gregorius Theologus pag.21.num.100. & Ambitus, ut notat S.Leo, pag. 21. n.102. ideo ipſis neceſſarium Regimen Pontificium. ibid. Expoſita certaminibus ingenii, & voluntatum,pag.68.num.103. & pag.70.num. 108. Frequenter nō expediunt Eccleſiæ Dei p.71.n.109. & 110

Concilia Generalia robur, & firmitatem accipiunt à Sede Sancti Petri, pag.3.num.9. & p.60. n.82. & pag.61.n.82. & pag.69. n.104. & 106. & pag.70.n.107 Indigent Pontificia Confirmatione è Sententia Conc. Chalcedonenſis, pag.18.num.85.86. 87. 88. & 89. & p. 61. n. 84. & 86. etiā in iis,quæ ſpectant ad diſciplinam, & Ordinem Sedium, p.63. num.87. 88. & 89

Concilia Generalia celebrata poſt Chalcedonenſe admittunt ex hoc ea ſolùm, quæ probavit Pontifex Maximus, qui proinde ſupponitur præſtare Conciliis, pag.33.n.165.

Concilia Generalia per ſummum nefas pro ſe allegant Hæretici, pag. 67. n.100. & criminantur Nova Concilia quaſi auſa certare contra Vetuſta. pag. 67. num. 101.

Concilium Antiochenum ſpretum ab Eccleſia,quia à Pontifice Maximo,pag.20.n.96

Concilium Ariminenſe ſpernit Eccleſia, quia illud rejecit Pōtifex Maximus,p.20.n.96.

Concilium Chalcedonenſe dicit Epiſtolam S. Leonis eſſe Columnam Veritatis. pag.3. n.8. affirmat,totam Eccleſiam traditam à Chriſto Domino Curæ S.Leonis,pag.3.n.10. appellat eumdem Leonem Impenetrabilem omni Errori,& ſuum Magiſtrum; pag.4. num.13. & pag. 43. n. 26. & Interpretem Vocis S. Petri,p.5.n.14. & Servatorem Fidei, p.5.n.15. & Inchoatorem, & Ducem,& Auctorem tanti boni, ſcilicet explicatæ Fidei, p.5. n.16. & Caput Membrorum conſtituentium Concilium, p.5.num.17. & 18. & Auctorem Poteſtatis, quæ ipſi Concilio inerat.pag.6. nu.19. & 20. & Patrem ipſius Concilii,pag.6.n.21. 22. 23.24. & 25.

& 25. prout neminem Viventium, præter Romanum Pontificem, Chalcedonenſe, vel alia Concilia, vocant Patrem, p.7. num. 26. & eumdem appellat Dominum Concilii, p.7.n.27. & 28. & Vniverſalis Eccleſiæ Papam, pag. 7. num. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 36. & 37. & Catholicum, ideſt Vniverſalem Papam, pag. 9. num. 38. 39. & 40. & primo loco, & illuſtrioribus Titulis, quàm Concilium, appellatur Papa in ipſo Concilio, pag. 10. num. 41. & 42.

Concilium Chalcedonenſe cenſet, vim accedere Epheſino Primo à Confirmatione Pontificia, pag. 17. num. 83. reſolvit ſuam Fidem in Auctoritatem Pontificis Maximi, pagina 18.n.84. ſupponit, Concilia Generalia indigere Pontificia Confirmatione, p.18.n.85. reddit Leoni rationem geſtorum omnium, pag.18.num.86 petit Confirmationem ab illo, ut Superiore, pag.18.num. 87. & 88. & ad firmitatem ſuorum Decretorum, p.18. nu.89. rejecit Epheſinam Synodum Secundam, quia damnatam à Leone, pag.19.num.92. obedit eidem Leoni plurima, & graviſſima jubenti, pag.23. n.106. 107. 108. & 109. & pag. 24. num. 110. profitetur, ſe nihil aliud præſtitiſſe, niſi quod illi obediverit, pag.33. num.161. Appellat Leonem Impenetrabilem cuilibet Errori, & ſuum Magiſtrum, cujus tantummodo Doctrina publicanda à ſe eſſet, p. 43. num.27. & præparatum ſibi Divinitus ad Victoriam de Hæreſi referendam, pag. 44. num. 28. illum comparat S. Petro, pag.44.num.29. Æquè Infallibilem putat Damaſum, ac Concilia Generalia, pag. 44. num. 30. Vocat Leonem Ducem, & Auctorem explicatæ Fidei, pag.45. n.31. Membra Romani Capitis dicunt ſe Chalcedonenſes Patres pag. 45. n. 32. & p.46. nu. 34. fatentur, ſe à Leone accepiſſe poteſtatem evellendi Hæreſes, & plantandi Fidem, pag. 45. num. 33. rurſus obedit Synodus Pontifici Maximo, pag. 47. num. 38. & ſemper credidit, ſe illi obedire, p.57. n.69. plaudit Epiſtolæ S. Leonis non minus quàm Fidei Nicænæ, & Epheſinæ, p. 53. n. 57. tribuit ruinam Conciliabuli non lectis literis Pontificiis, p. 53. n.60. & p.54. n.62.

Concilium Chalcedonenſe fatetur, nihil aliud à ſe geſtum pro declaranda Fide, quàm quod ſubſcripſerit Epiſtolæ Pótificiæ p.59. num.77. confirmat Synodum Nicænam Auctoritate S. Leonis, p. 68. n. 102. Refundere videtur certitudinem ſuæ Fidei in Pontificem Maximũ. p. 61. n.83. Supponit Concilia Gen. indigere Pontificia Confirmatione, pag.61. n.84. damnat Epheſinam Synodum Secũdam, quia prius damnatam à Leo-

à Leone, pag. 62. nu. 85. non petit à Leone confirmationē tanquam ab Epiſcoporum uno, pag. 62. num. 86. ſed tanquam a Superiore ad firmitatem geſtorum. pag. 63. n. 89. etiam quoad ſpectantia ad Diſciplinam, & Ordinem Sedium pag. 63. num. 87. cenſet Hæreticos eos, qui non obedjunt Pontifici Maximo, licet ſubſcribant Evangeliis, & Synodis Generalibus, pag. 58. n. 76. non præcipit iiſdem, ut ſe ſubjiciant Auctoritati ipſius Concilii, ſed Pontificis Maximi, pag. 58. n. 78. declarat excommunicatos per latam ſententiam eos, qui Papæ non obtemperant, pag. 59. num. 79. & 80. & pag. 60. num. 81. fatetur Pontificiam Infallibilitatem, pag. 56. num. 66. & p. 57. num. 68. & 69. & 72. & 73. & pag. 58. num. 74. 75. & 76. & pag. 59. num. 77. 78. & 79. & 80. & pagina 60. numer. 81. & 82. & p. 61. n. 83. & 84. & p. 62. n. 85. 86. & p. 63. n. 87. 88. & 89. *V. Concilia Generalia fatentur Pontificiam Infallibilitates. Et Concilia Generalia præferunt ſibi ipſis Pontificem Maximum, & Infallibilitas Pont.*

Concilium Epheſinum Primum confirmatur à Chalcedonenſi ob Auctoritatem S. Leonis, pag. 14. num. 59. & 61. & pagina 17. num. 83. & pag. 60. num. 82. non aliter admittitur à Chalcedonenſi, quàm iuxta Leonis Interpretationem, pagina 52. num. 53.

Concilium Epheſinum Secundum rejicitur à S. Leone, p. 18. n. 90. & ideo à Concilio Chalcedonenſi, & ab Univerſa Eccleſia, pag. 19. num. 91. & 92. & pag. 62. num. 85. ex eo admittitur à Chalcedonenſi ſolùm id, quod non improbavit Leo, p. 19. num. 93. ejus ruina orta ex recuſato Magiſterio Pontificis Maximi, p. 14. n. 63. & ex negata Obedientia S. Leoni, p. 19. num. 94. & ex non lecta illius Epiſtola, pag. 53. n. 60. & pag. 54. n. 62. & pag 73. n. 113. & 114. Fruſtra definivit contra alia Concilia, pag. 66. num. 96. fatetur, Pontificem Maximum præſtare Conciliis Generalibus, p. 36. n. 175.

Concilium Nicænum non aliter admittitur à Chalcedonenſi, quàm iuxta Interpretationem Sancti Leonis, pag. 13. num. 57. & 58. & pag. 51. num. 51. & 52 roboratur ab eodem Chalcedonenſi Auctoritate Pontificia, pag. 14. num. 61. & p. 68. n. 102. fruſtra allegatur à non excipientibus Doctrinam Pontificis Maximi, pag. 33. num. 160. illud malè interpretabantur Hæretici, pag. 66. n. 99. idem impugnatum fuiſſe à S. Leone impiè calumniati ſunt Hæretici quidam, p 4. n. 12.

Confeſſio Fidei mittenda erat ad Romanum Pontificem ab Archiepiſcopo Conſtantinopolis, p. 26. n. 119.

Confirmatio Pontificia neceſſaria.

ria ConciliisGeneralibus è ſententia Chalcedonenſis,pag.18. num.85. 86. 87. & 88. vt ipſa Concilia certam habeant firmitatem, p.18. nu.89. & p.61. n.84. & p. 62. num. 85. & 86. & pag.63.n.87.88. & 89.

Conſtantinopolitani Cives petunt à Pontifice Maximo Explicationem Fidei, & illum præferunt Concilio Generali, pag.30. n,152. & p. 87. n. 141. edocentur à S. Leone, pag.75. n. 123

Conſtantinopolitani Pręſules cõfirmandi erant a Pontifice Maximo, & ad illum mittere jubebantur Confeſſionem Fidei, p.26. n.118. & 119.

Conſtantinopolitanę Sedi favens Canon non creditur à Patribus Chalcedonenſibus contrarius voluntati Pontificię,p.16. n. 75. 76. 77. & 78. ejus Confirmatio petita à Leone. p.16. num.78. ab illo reiicitur, licet conditus a Generali Concilio, p.24.n.112. deſtrui potuit, & everſus fuit à Pontifice Maximo,pag.26. num.120.121.122. & 123. & pag.27.num.124. & 125.126.127. 128. 129. & 130.

Controverſiæ Fidei ſolvi debent à Pontifice Maximo, pag. 67. n.100. qui in hoc debet eſſe immunis à periculo Erroris, p.67.n.101

S. Cyrillus Alexandrinus non præcepit Epheſino Primo Cõcilio,ſicuti Sanctus Leo Secundo,pag.34.num. 166. cenſuit. meliùs frænari poſſe Iuvenalem Hieroſolymitanũ à Pontifice Maximo, quàm à Synodo Generali,p.34.n.167.

D

S. Damaſus Pontifex Maximus æquè Infallibilis cognitus à Concilio Chalcedonenſi, ac Synodi Generales, p. 44. n.30. ejus definitioni ſtaturum ſe ſpopondit S. Baſilius, pag. 71. n. 110.

Damnatio malarum Synodorum non eſſet Infallibilis, niſi fieret à Pontifice Maximo, p.66. num.96

Definitiones Pontificiæ vocari nequeunt in dubium, pag.74. num.118. & pag.75.num.120. & à p.37. n.1. uſque ad finem.

Deo ſoli poſtponitur Pontifex Maximus à Concilio Chalcedonenſi,pag.30.n.151

Diabolus ſolus, aut Antichriſtus audet impugnare Pontificiam Auctoritatem, pag. 4. n.12. et pag.41.n.16.ejus furiis impelluntur, qui repugnare audent Apoſtolicæ Sedi,p.76.n.125

Dioſcorus Patriarcha Alexandrinus Signifer Eutychetis Hæreſiarchæ damnatur à Synodò Chalcedonenſi, quia ſprevit Appellationem S. Flaviani à Concilio Generali ad Summũ Pontificem.p.13. num. 54. per ſummum nefas occultavit Epheſi Epiſtolam Pontificiam, p.32.n.158. et p.55.n.63. negare non audet, Pontificem Maximum præſtare Conciliis,

pag.

pag.38.n.174. & p. 36. n. 176. Eteumdem eſſe Infallibilem in declaranda Fide, p.89.n.162
Dominus Concilii dicitur Pontifex Maximus, p.7.n. 27.
Dorotheus Monachus Hæreticus ſolùm vrgetur à Conc. Chalcedonenſi ad recipiendam Epiſtolam S. Leonis, p.60.n.81.
Dux, & Auctor explicatæ Fidei dicitur Pontifex Maximus in Concilio Chalcedonenſi.p.45. n.31. & Dux,& Magiſter ejuſdem Synodi. p.83.n.149.

E

Eccleſia tota, etiã vnita in Conciliis, tradita curæ Sancti Leonis à Chriſto Domino è ſententia Synodi Chalcedonenſis. p.3.n. 10. ſolidata in Petro, & Succeſſoribus, p.4.n.11, Eccleſiæ Incommoda, quę ſequerentur, niſi Pontifex Maximus antecelleret Conciliis Generalibus. p.19.n.94. uſq; ad p.22. n.103. & niſi eſſet Infallibilis. p.64.n.90. uſq; ad p.72.n.111. Eccleſia laboraret Circulo vitioſo, niſi Pontifex Maximus præſtaret Conciliis. p.21.n.101. & niſi eſſet Infallibilis. pag.70. n.107. fuiſſet incerta per Tria Secula de Fidei Veritate, niſi data fuiſſet Pontificia Infallibilitas. p.69 n.105. Certum nihil haberet, niſi Papa præſtaret Conciliis. p. 20. n.97. Eccleſiæ non expediunt frequẽtia Concilia teſte S.Gregorio Nazianzeno, p.68.n.103. & SS. Leone Magno, Ambroſio, & aliis, p.70. n.108. & p. 71. n.109. & Epiſcopis plurium Græcarum Provinciarum, p.71. n.110.
Epheſinum Primum Concilium *V. Concilium Epheſinum Primum.*
Epheſinum Secundum Concilium. *V. Concilium Epheſinum Secundum.*
Epiri Epiſcopi non probant frequentiã Concilia, p.71.n.110.
Epiſcopi damnati à Secunda Generali Synodo Epheſina reſtituuntur ſuis Sedibus à S. Leone. p.11.n.44. & p.23.n.107.
Epiſtola S. Leonis ad S. Flavianum eſt Columna Veritatis è Sententia Synodi Chalcedonenſis, p.3. n.8. ei plaudit Synodus non minus, quàm Concilio Nicæno, & Epheſino Primo. p.53. n. 57. Ait, in Cælo ſcriptam fuiſſe à S. Petro, p.53.n.59. per ſummum nefas occultata fuit Epheſi à Dioſcoro, p.32.n.183. *V. Concilium Chalcedonenſe, & S. Leo.*
Epiſtolam S. Leonis impugnare non potuit Conc. Chalcedonenſe.p. 23. n. 106. demonſtratur, quod non inſtituerit ejus Examen. pag.54.n.61. & p 55. num 64.
Errores creſcerent, dum expectantur Generalia Concilia, niſi Pontifex Maximus eſſet Infallibilis, p.64. n.90.
Errori cuilibet Impenetrabilis dicitur Leo à Concilio Chalced. p 4.n.13. & p.43.n.26.
Eutychetem Archimaudritam Conſtantinopolitanum Hæ-

reſiarchã damnari jubet S. Leo, niſi reſipiſcat, p. 11. n. 44. & p. 23. 109. & ejus Perſonæ Iudicium reſervatur Legatis Pontificiis. p. 24. n. 110. & p. 53. n. 56. Eutyches à Leone damnatur. p. 52. 55
Eutychetis *Senſus hæreticus*, neque ſolùm textus verborum, condemnatur à Pontifice Maximo. pag. 22. n. 103. & p. 23. n. 104. & p. 72. n. 111. & 112, & p. 74. n. 117. & 118. & Ius ferendi hanc Cenſuram oritur ab Inſtitutione Divina. p. 49. n. 10.
Eutyches admonitus à S. Petro Chryſologo de Pontificia Infallibilitate. p. 38. n. 2. appellat ad S. Leonem tanquam Infallibilem. p. 35. n. 173. & p. 89. n. 160. videtur præſumere Pontificiam Infallibilitatem. pag. 89. n. 160. ſpondet ſe ſtaturum Leonis Definitioni. p. 89. n. 161.
Examen Epiſtolæ S. Leonis habitum non fuit à Concilio Chalc. p. 54. n. 61. & p. 55. n. 64.
Excommunicatio fertur à Concil. Chalced. in diſcedentes à Pontificia Explicatione Fidei. p. 14. n. 60. & 62. & in auſos contradicere Pontifici Maximo. p. 52. n. 54. & p. 53. n. 58. ſupponitur dari ex antiquo Canone Excommunicationem latæ Sententiæ contra negantes Pontificiam Infallibilitatem. p. 59. n. 79.
Expoſitio Fidei fieri nequit alia à Pontificia. p. 13. n. 55. & 56.

F

Fidei definiendi Forma traditur à Conciliis Generalibus à Pontifice Maximo. p. 31. n. 153. nec poteſt immutari, teſte Synodo Chalced. p. 31. n. 154. fieri nequit Expoſitio alia à Pontificia. p. 13. n. 55. & 56. ejus Forma traditur Conc. à Pontifice Maximo. p. 50. n. 47. & 48. ejus Definitio allata à Pontificiis Legatis ad Synodum Generalem. p. 74. n. 119. & p. 75. n. 121. ejus Formula ſcribitur à Concilio Chalc. ſicuti Legati juſſerant. pag. 16. num. 74.
Fidei declarandæ Poteſtatem accipiunt Concilia Generalia à Pontifice Maximo. p. 45. n. 33. qui eſt Fidei Iudex. p. 38. n. 4. & Norma. p. 49. n. 45. & Regula. p. 46. n. 36. & à Conc. Chalced. dicitur Servator Fidei. p. 5. n. 15. & p. 41. n. 14.
Fides ea cenſetur Catholica, quæ eſt conformis Pontificiæ. p. 48. n. 40. 41. & 43. & p. 57. n. 73. & p. 58. n. 74. 75. & 76. Fidei confirmatæ effectus tribuitur Pontifici Maximo à Concilio Chalcedonenſi. p. 63. n. 88.
Fidei Confeſſio mittenda erat ad Romanum Pontificem ab Archiepiſcopo Conſtantinopolis. p. 26. n. 120.
Fides Romana ſemper integerrima celebratur à S. Gregorio Nazianzeno. p. 71. n. 110
Fidei Symbolo comparatur Epiſtola S. Leonis ab Epiſcopis Galliæ. p. 85. num. 153.
Fidem veram declarari nolunt Hæretici. p. 67. n. 100. ejus Controverſiæ ſolvi debent à Pont. Maximo. p. 67. n. 100.

Filios

Filios Pontificis Maximi dicunt ſe omnes Patres in Concilio Chalced. p. 6. n.21. 22. 23. 24. & 25.

S. Flavianus Archiepiſc. Conſtantinopolitanus, & Martyr, damnatus à Concilio Generali EpheſinoSecundo oſtendit neceſſitatem Præfecturæ Pontificiorum Legatorum in Synodis. p.20,n.95. appellat à Synodo Gen. ad Pont.Max. nemine negãte hoc Ius appellãdi.p.13, n.54. & pag.28.n,131. & p.79. n.134. Teſtatur Pontificiam Infallibilitatem.pag.78. n.131. 132. & 133. ejus Fides ideo creditur Catholica à Concilio Chalced. quia conformisPontificiæ. p.12.n.51.& p.48.n,40. 41.& 42. ejus Fides damnata à Conc. Gen. defenſa à Pontifice Maximo. p.65. n, 95. idem improbat frequentia Concilia. p.64.n.91.

Florentius Sardium Epiſcopus teſtatur Pontificiam Infallibilitatem. p.50. n.49.

Forma Fidei definiendæ traditur Conc. Generalibus à Pontifice Maximo. pag.31. n. 153. & p.50.n.47.& 48. nec diverſa ab illa fieri poteſt Definitio. p.31. n.154.

G

Galla Placidia Auguſta teſtatur PontificatũMaximum inſtitutum fuiſſe à Chriſto Domino in S.Petro,& præſtare Conciliis Generalibus. p.2.n.6.& 7 & p.29.n.139.& 140.& Romanum Pontificem eſſe Iudicem Fidei Conciliorum Generaliũ. p.39. n.6. & agnoſcit periculum Schiſmatis, niſi Papa poſſit infringere Decreta Synodi Vniverſalis. p.66. n.98. & ſupponit Pontificiam Infallibilitatem. pag.81. n.143. & p. 82. n.144.

Galli Epiſc. in Synodo Nationali teſtãtur Pontificiam Infallibilitatem. p.85. n. 153. & pag. 86. n. 154. & comparant Epiſtolam Pontificiam Symbolo Fidei. ibid.

Græci in Conc. Chalced. appellant Leonem Vniverſalem Archiepiſc. & Patriarcham, & primo loco,& illuſtrioribusTitulis ipſum nominant, quàm Conc. p.9. n.40. & p.10. n.41. & præferunt Leonem Synodo ſicuti Regem Curiæ,p.10.n.42.

Græcum Authographum Conc. Chalced. aliquando habet majorem vim, quàm Latina Interpretatio. p.5.n.16.

S. Gregorius Nazianzenus ait, ſemper eſſe certamina ingenii in Conc. & ideo non expedire illorum frequentiam. pag.21. n.100. & p.68. n.103. & p. 70. n.108. commendat Romanam Fidem ſemper integerrimam. p.71.n.110.

H

Hæreſes invaleſcerent, niſi Pont. Maximus eſſet infallibilis.p.64 num. 90. 91.92.debet eſſe talis quia eædem frequenter inſurgunt.p.71.n.109. omnes exortæ ante Concilium Nicænum damnatæ ſunt à Pontificibus Ma-

Maximis. pag. 69. num. 105.

Hæretici ſoli repugnare poſſunt Pontifici Maximo. p. 15. n. 73. Hæretici Epiſc. Illyrici præferunt Pontificem Maximum Conc. Generali. p. 35. n. 171. aliquando non audent negare illius Infallibilitatem, ſicut eam non abnegarunt Illyrici, & Palæſtini. pag. 87. n. 157. eam negantes negant quoque Infallibilitatem Conc. Generalium pag. 88. n. 158. ſed ſi eam concedunt, fatentur ſe inſanos. p. 88, n. 159.

Hæretici provocant ab uno ad aliud Conc. quod peſſimè interpretantur. p. 21. n. 99. ſolùm interrogandi ſunt, an admittant doctrinam Pont. Maximi p. 33. n. 156. ſi eam reſpuunt, fruſtra allegant pro ſe S. Marcum, & Conc. Nicænum teſte Chalced. p. 58. n. 76. illis non præcipit Synodus, ut ſe ſubmittant Auctoritati ejuſdem Synodi, ſed S. Leonis Papæ. p. 58. n. 78. declarat excommunicatos per latam ſententiam eos, qui eidem repugnant. pagin. 59. n. 79. & 80. & p. 60. n. 81

Hæretici ſolùm aliqui, & non Conc. Chalced. dubitarunt de veritate doctrinæ S. Leonis. p. 54 n. 61.

Hæretici nolunt declarari veram Fidem. p. 67. n. 100. per ſummum nefas allegant pro ſe Generalia Concil. & criminantur Nova, quaſi auſa pugnare contra Vetuſta. p. 67. n. 100. & 101. eorum Calumnia fuit, quod S. Leo ſenſerit contra Concil. Nicænum. p. 4. n. 12. Hæretici Monachi poſthabent Concil. Chalcedonenſe Pontifici Maximo. p. 35, n. 172.

Hæreticus Senſus Propoſitionum damnatur a Pontifice Maximo p. 22. n. 103. & pag. 23. n. 104. & p. 40. n. 10. & pag. 72. n. 111. & p. 74. n. 117. & 118.

Helleſponti Epiſcopi damnant frequentia Conc. p. 71, n. 110.

I

Ibas Epiſc. Edeſſenus ſubſcribit Epiſtolæ Pontificiæ, & Definitioni Conc. Chalcedonenſis, & ideo abſolvitur. p. 86. n. 155.

Impenetrabilis cuilibet errori dicitur Pontifex Max. à Concil. Chalcedonenſi. p. 43. n. 26

Incommoda Eccleſiæ, quæ ſequerentur, niſi Pontifex Maximus Conciliis præſtaret. pag. 19. n. 94. vſque ad p. 22. n. 103. & niſi eſſet Infallibilis, p. 64. n. 90. vſque ad p. 72 n. 111.

Infallibilitas Conc. Generalium oritur à Pontificia. p. 42. n. 17. quæ comparatur illi Conc. Nicæni. p. 51. n. 50. & certè non eſt minor quàm Conciliorum Generalium. p. 47. num. 36. & & p. 55. n. 64.

Infallibilitas Pontificia Notoria erat in Antiqua Eccleſia. p. 37. n. 1. vſque ad fin. Libri. Aſſerta, vel ſuppoſita à Sancto Petro Chryſologo. p. 38. n. 2. & p. 79. n. 135. & 136. à Valentiniano. p. 38. n. 4. & p. 39. n. 5. & p. 66. n. 97. & p. 81. n. 142. & pag. 83. n. 149. & à Galla Placidia. p. 39 n. 6.

n.6. & p.66. n. 98. p.81. n.143. & p.82.n.144. & ab Anatolio. p.40.n,9. & p.86.n.155.& p.87. n.156. & à Marciano . pag.41. n.13. & p.82.n,145. & pag. 83. n.146.147. & 149. & à Cecropio. p.50.n.47. & à Maximo . p.57.n.70.& à Iuliano. pag.57. n.71. & à S. Flaviano. pag. 64. n.91. & p.78.n , 131, 132. 133. & p.79.nu. 134. & à Florentio Sardium Epiſc. p. 50.n.49. & à S.Pulcheria. p.79. num.137. & p.80.n.138. & à Theodoreto . p.80. n. 139. et à Iudicibus Secularibus Concilii.p.84.n.150. et 151. et p.85. n. 152. et à Civibus Conſtantinopolitanis . p.81.n.141. et à Ravennio. et aliis Epiſc. Galliæ in Concilio Nationali. p.85.n.153. & p.86. n.154.

Infallibilitas Pontificia aſſerta à S. Leone Magno. p.37. n.1. et p.40.n.10. et p.41. n.15. et 16. & p.42. n.17. et 18. et pag. 46. n.35. 36. et p.47.n.37. et p. 52. n.55. et p.53.n.56. et alibi paſſim,ac præſertim à p.72.n.111. uſque ad p.78.n.131. ubi p.72. n.111.oſtenditur, quod eidem S. Leoni vindicanti ſibi Infallibilitatem omnimoda Fides præſtanda eſt, et ex ejus Aſſertione infertur, quod eſſet Notoria . Et à Legatis Pontificiis p.48.n.39. et 42. et p.49. n,43.

Infallibilitas Pontificia ſuppoſita à SS.Athanaſio,Baſilio,et Gregorio Nazianzeno. p.71.n.110 eam aliquando negare anſi nō ſunt Hæretici,p.87.n.157. eam negantes lapſi ſunt in alias Hæreſes. p.88. n.158. & 159. præſumpta fuit ab ipſo Eutychete p.89. n.160. et 161. et videtur admiſſa à Dioſcoro . pag. 89. num.162. eam negantes olim erant excommunicati per latam Sententiam, p.59.n.79.

Infallibilitas Pontificia aſſerta , vel ſuppoſita à Conc. Chalcedonenſi. p.38.n.3. et p. 39. n.7. et p.40.n.11. et p.42. nu. 12. et 14. et p.43.n.20. 22. 24. 25.26. et 27. et p.44. n.28.29. et 30. et p. 45. n. 31. 32. et 33. et p. 46. n.34. et p.47. n. 38. et pag. 48. n.41. et pag.49. n. 44. et 45. et p.50. n.46. et 48. et p.51. n.50. 51. et 52. et p.52.n.53. et 54. et p.53. n. 57. 58. 59. 60. et p. 54. n.61. et 62. et p. 55. nu. 63. et 64. et p.56. n.66. et p.57.n. 68. 69.72. et 73. et p.58. n.74. 75. et 76. et p.59. n. 77. 78. 79. 80. et p.60.n.81. et 82. et pag. 61. n. 83. et 84. et p. 62. n, 85.et 86. et p. 63. n.87.88. et 89. et p.68. n.102. et p. 69. n.106. et p. 70. n. 107. et p.80. n.140. et p. 83. n.148.

Inſtitutio Divina Chriſti Domini in S.Petro ſtatuit Pontificiam Infallibilitatem. p.37.n.1 uſque ad p.42. n.19.

Inſtrumentum Pont. Max. ſunt Generalia Concilia . p.4.n.12. et p.25.n.113.

Interpres Concilii Generalis eſt Pontifex Maximus. p.66.n.99 et Interpres S.Petri.p.41.n.14

Iræ Divinæ Vaſa ſunt , qui contradicere audent Pont. Maximo.

mo. p.42.n.18.

S. Irenæus ait, ad Magiſterium Eccleſiæ Romanæ cōgregandas eſſe omnes alias, p.69.n.105

Iudex Conciliorum Generalium eſt Pontifex Maximus p.39.n.6 et p.66.n.97. Et eſt Iudex veræ Fidei. p.38.n.4.

Iudices Seculares Concilii vocant Leonem Synodi Patrem. p.6. n.24. exequuntur Mandatum Leonis Concilio præcipientis. p.12.n.50. cenſent, Concilium teneri ad confirmandam Doctrinam Pont. Maximi, ut Superioris. p.30.n.149. eumdem ſupponunt Infallibilem. p.84. n.150. et 151. et p.85.n.152.

S. Iulium Pont. Maximum appellat S. Athanaſius damnatus à Conc. Generali. p.71.n.110.

Iulianus Epiſc. Hypepenſis ſupponit, majorem eſſe Auctoritatem Pontificis Max., quàm Concilii Generalis. p.31.n.155 & nullus è Concilio hoc negat p.32.n.156. idem petit, à Legatis Pontificiis ferri Sententiam contra Dioſcorum. p.57. n.71. et 71.

Juvenalis Præſul Hieroſolymitanus creditur Catholicus, quia facto probat neceſſitatem obediendi S. Leoni. p.12.n.53. præfert Pontificem Max. Concil. Generalibus. p.35. n.170. ejus impia Sententia in Conciliabulo Epheſino. p.67. n.100.

L

Latina Interpretatio Conc. Chalcedonenſis aliquando caret vi Græci Autographi. p.5.nu.18.

Legati Pontificii in Concil. Generalibus non ſunt magis Inſtrumentum Pontificis Maximi, quàm ipſa Concilia. p.1. n.1. et p.2. n. 2. 3. et 4. jubent Synodo Chalcedonenſi ipſis obedienti. p.11.n.45. appellant Romanam Caput omnium Eccleſiarum. pag.11.n.46. iterum inculcant præcepta Pontificia. p.11. n.48. et Conciliū illis paret. p.12.num.49. et 50. Edicunt, neceſſariò damnandos, quos damnavit Leo. p.12. n.51. et 52. affirmant, ſe Conc. præſidere, ideoque neceſſariò ſibi obediendum. pag.14.n.64. iterum Concilio jubent. p. 15. n.66. et 67. vetant, quidpiam addi, vel minui è Pontificia declaratione. p.15. n.68. et 69. rurſus Concilio præcipiunt. p.15.n.70.71. et 72. ipſis Concilium obedit in ſcribenda Formula Fidei. p.26.nu.74. ſi ſemel ipſis non obſecuta eſt Synodus, putavit eos incongruè interpretari voluntatem Leonis. p.16. n.77. Dioſcorus Patriarcha Alexandrinus à Legatis prohibetur ſedere in Synodo. p.11. n.45. et ideo excluditur à ſubſelliis. p.12. n.49.

Legati minantur diſſolutionem Concilii Chalced. et aliud in Occidente celebrandum à Pontifice Maximo. p.17. n.79. 80. et p.56.n.67. et nullus Patrum negat hanc Pontificiam Poteſtatem, p.17.n.80. et p.57. n.68. Marcianus Imperator eam fatetur. p.17. n.81. Neque

Patres

Patres reclamant. p.17. nu.82. Legati neceſſariò præeſſe debent Synodis,& illas in officio continere. p. 19. n. 94. attulerant ad Concilium Generale definitionem Fidei. pag. 74. n.119. & p.75.n.121.

S. Leo, Magnus Pontifex Maximus appellatur in Concilio Chalced. Rectæ Fidei fundamentum. p. 1. n. 1. & Cuſtos totius Eccleſiæ inſtitutus à Chriſto Domino. pag. 3. n.10. & Impenetrabilis omni Errori p.4.n.13.& Magiſter Concilii. p.4.n.13.& p. 5, n. 14. 15. 16. & Interpres vocis S.Petri. p. 5. n.14. & Servator Fidei. pag.5. n.15.& Inchoator, & Dux, & Auctor tanti boni, ſcilicet explicatæ Fidei. p.5. n. 16. & Caput Membrorum Concil. p.5. n.17.& 18. & Auctor Poteſtatis, quæ Concilio inerat. p. 6. num. 19. & 20. & Pater ipſius Concilii. pag.6.n.21. 22.23.24. & 25.nullus viventium præter ipſum,& alios Pontifices Maximos, vocatus eſt Pater in Synodis Generalibus. p.7. n.26. & Dominus Concilii p.7.n.27. & 28. & Vniverſalis Eccleſiæ Papa. p.7. n. 29. & 30. & p. 8. n. 31. 32.33. 34. 35. 36. & 37. Et Catholicus, ideſt Vniverſalis, Papa. p. 9. n. 38. 39. & 40. & primo loco,& illuſtrioribus Titulis, quàm totum Concil. appellatur in ipſo Conc. p. 10. n.41. & 42. ipſe quoque vocat ſe Epiſcopum Vniverſalis Eccleſiæ. p.10.n.43.

S. Leo vetat Concilio audaciam diſputandi contra Doctrinam à ſe declaratam. p.11.num.44. jubet plurima Synodo Chalc. per ſuos Legatos. p.11.n.45. & 48. & p.12. n.49. ejus Mandatum Iudices exequuntur p.12. n.50. illi neceſſariò obediendū à Synodo. p.12.num.51. & 52. Catholici cenſentur, qui ei obediunt. p.12. n.53. Dioſcorus auſus contemnere Appellationem à Concilio Generali ad Leonem damnatur à Chalc. p. 13. num.54. negat Synodus aliter explicari poſſe Fidem, ac explicuerat Leo. p.13.num.55. non aliter excipitur à Chalced. Concilium Nicænum, quàm juxta Leonis Interpretationē. p.13. n.57. & 58. confirmatur à Chalcedonenſi Epheſinum primū ob Auctoritatem Leonis.p.14.n.59.Synodus excommunicat negantes ejus Interpretationem. p.14. n. 60. & 62. tribuit ruinam Epheſini Conciliabuli recuſato ejus Magiſterio. p. 14. n.63. Hæretici dicuntur, qui ei repugnare audent. pag.15. num. 73. iterum Synodus illi paret. p. 16. n.74. catenus aliquid indulget Anatolio, quatenus putat, ſe à Leo. ne non prohiberi. p. 16. n. 75. 76. 77. & 78.

S. Leo diſſolvere poterat Conc. Chalcedonenſe, & aliud in Occidente celebrare. p.17.n.79 hoc fatetur Marcianus Cæſar. p.17.n.81. neque negant Chalcedonenſes Patres. p. 17. n.82.

reiicit

rejicit Epheſinam Synodum Secundam. p.18.num.90. quæ ideo rejicitur à Chalcedonenſi & ab Vniverſa Eccleſia. p. 19. n.91.& 92. Leoni loquenti de ſua Auctoritate omnino præſtanda eſt fides, p.22.num.103. ipſe jubet Concil. Damnationem Eutychetis. p. 22. n. 103. & p. 23. n.104: & 105. & alia præcipit. p.23.nu. 106. 107. & 108. & 109, & p. 24. num.110. ex Decretis Epheſinis ſeparat ea,quæ probat,ab iis,quę damnat. p.24.n.111. rejicit Canonem faventem Sedi Conſtantinopolitanæ. p.24. n.112. vtitur Concilio tanquam Inſtrumento ſuæ Poteſtatis. p. 25. num.113. affirmat, nullum ſibi poſſe contradicere. p.25.n.114. & ſibi obediendum eſſe à Synodo p.25.num.115.ait,Inobedientiam Synodi Secundæ Epheſinæ fuiſſe contra omnium Canonum diſciplinam. p. 25. n.116. jubet ad ſe mitti Confeſſionem Fidei ab Anatolio Conſtantinopolitano. pag. 26. n.119. ait, à ſe deſtrui poſſe id, quod decreverat Synodus Generalis. p. 26. n. 120. decernit, præferri Canones Nicænos Chalcedonenſibus p.26.n.121. & p.27. nn.130. declarat, ſuos Legatos jure obſtitiſſe Concil. Chalcedonenſi quoad Canonem de Sede Conſtantinopolitana. p.26.n.122. negat,illum à ſe confirmandum, licet ſancitum à Conc. Generali. p.26, n. 123. aut probandum alium tributum Concilio Conſtantinopolitano. p.27. n.124. jubet Chalcedonenſi, ne convellat Canones Nicænos. p.27.n.127 deſtruit Canonem Chalcedonenſem. p.27. n.129.

S. Leo comparatur S. Petro à Conc. Chalced. pag 38. n.3. & & p.44. n.29. dãmnat Senſum Hæreticum Eutychetis Iure orto ex Inſtitutione Divina. p.40. n.10. & p. 22. nu. 103. & p.23. n.104. & p.72. num. 111. & p. 74. num.117. & 118. vetat Concilio audaciam diſputandi. p.46. n.35. jubet iterum damnari Neſtorium. p. 47. n. 37. & rurſus Eutychetem. p.52.n.55. & p.72, n. 111. & 112. reſervat ſuis Legatis Iudicium quoad illius Perſonam,p.55. num.56. improbat frequentiã Concilia. p.70. n. 108. & p. 71. nu. 109. oſtendit ſe Magiſtrum Vniverſalis Eccleſiæ, & Conc. Generalis. p.74. n.119. & p.75.n.120 121. 122. 123. & 124, & p. 76. n.126. & 128. negat, à ſe errari potuiſſe, p.77.n.129. præſumit, nihil aliud actum à Synodo Chalcedonenſi, niſi ut ſubſcriberet ſuæ Epiſtolæ, eamque publicaret.p.77. n.130.

S. Leonis Epiſtola ad S. Flavianum eſt Columna Veritatis è Sententia Synodi Chalcedonenſis.p.3, n.8. quæ illi plaudit non minus, quàm Nicæno, & Epheſino Primo Conc. p. 53. n.57. dicitur ſcripta in Cælo à S. Petro. p.53. nu.59. eſt Fidei Regula. p.46. n.36. ex ea non lecta

lecta orta fuit ruina Conciliabuli Epheſini. p.73.n. 113. per illam amputati fuiſſent Errores omnes. p.73.n.114. 115. & 116. dubitari nequit de rebus in ea declaratis. p.74.n.118.
S. Leonis Infallibilitas. *Vide Infallibilitas Pontificia*.
S. Leonis Præſtantia ſupra Concilium Generale. *Vide Concilia Generalia præferunt ſibi ipſis Pontificem Maximum.*
Leo Imperator inſtruitur in Fide à S. Leone Magno Pontif. Max. p. 77.n.129.
Lucentius Epiſ. AſculanusPontificius Legatus in Concilio Chalcedonenſi appellat Sanctum Leonem Vniverſalis Eccleſiæ Papam.p.9.n.36. probat eſſe Catholicam Flaviani Fidem,quia erat conformisPontificiæ non obnoxiæ Errori. pag, 48. n. 42. ait,neceſſariò à Synodo obediendũ eſſe Pontifici Maximo, quem Synodo ipſi antecellere præſumit. pagin.49.n.43. *V. Legati Pontificii*

M

Magiſter Conc.exiſtimatur Pontifex Max. à Synodo Chalcedonenſi. p.4. n.13. & pag.5. n.14.15.16. & p.32. nu.158. & p,33. n.161. & 164. & pag.66. n.99. & Magiſter,& Dux Concilii. p.83.nu. 149. & Magiſter Veritatis. p.41.n.14
Magiſterium Eccleſiæ Romanæ ab omnibus aliis quærendum eſt,teſte S. Iræneo. p.69.n.105.
Marcianus Imperator ait, obediendum eſſe Pontifici Maximo celebrando aliam Synodum in Occidente, niſi Chalcedonenſis pareat Legatis Apoſtolicis. p.17. n.81. ipſum Concilium Chalcedonenſe celebrandum dicit Auctore S. Leone, & ab eo declaranda eſſe illa, quæ Leo decernet, p.29. n. 142. & 143. prius Latinè, quam Græcè, alloquitur Synodum,in qua erant Quinque tantùm Ritus Latini, & pluſquam Sexcenti Græci.pagina 29.n.144. cenſet, perinde obſtrictos eſſe Chalcedonenſes Patres ad ſequendum Magiſterium Leonis, & Nicæni Concilii. pagina 30. numer. 145.& 146.petit Confirmationem Canonis editi à Concilio àLeone tanquam præſtante eidem Concilio. p.30.n.147 ſcribit confirmatam à Concil. fuiſſe Fidem Auctoritate Sancti Leonis, cujus Decreta publicanda ſolùm eſſent à Synodo ipſi ſubjecta.p.30.n.148. & p. 82. n. 145. & p.83. nu. 149. comparat Infallibilitatem Pôtificiam cum illa Concil. Nicæni. p.83.n.146. & 147. ſupponit Pontificem Maximum fuiſſe Magiſtrum, & Ducem Concilii. p.83,n.149.
Maximus Patriarcha Antiochenus ſupponit, majorem eſſe Auctoritatem Pontificis Maximi, quàm Concilii Generalis. p. 32. n. 155. & nullus è Concilio hoc negat. pag. 32. n. 156. & vocat Leonem Pa-

trem ipſius Concilii Generalis. p. 32. nu. 157. profitetur, conformitatem cum Leone eſſe Argumentum certiſſimum Veræ Fidei. p.57. n.70. æquè Infallibilem putat Pontificem Maximum, ac Generale Concilium. pag.76. numer. 128.

Membra Romani Pontif. tanquam Capitis dicunt ſe omnes Patres in Concilio Chalcedonenſi. p.5. n.17. & 18. & pagin.45. num. 32. & pag. 46. n. 34.

N

Neſtorium Antiſtitem Conſtantinopolitanum Hęreſiarcham damnari jubet S. Leo Pontif. Max. pag.11. n.44. & pag. 23. n.108. & p.47.n.37. ejus damnatio facta à S.Leone præfertur illi, quæ prodivit à Concilio Generali Epheſino Primo. p.25.n.117

Nicæni Canones à S. Leone præferuntur Chalcedonenſibus. p.26. n.121. & 122. & pag.27. n.124. 126. 127. 128. & 130. eoſdem tamen Canones Nicænos potuiſſet Leo validè infringere. p.27. n.126.

Nicænum Concilium. *V. Concilium Nicænum.*

Norma Fidei eſt doctrina Pontificis Maximi. p. 49. n.45.

Notorietas in Antiqua Eccleſia Præſtantiæ Pontificis Maximi ſupra Generalia Concilia è ſententia omnium, ac præcipuè ipſorum Conciliorum à pag.1. nu.1. vſque ad pag.36. n.176.

Notorietas in Antiqua Eccleſia Infallibilitatis Pontif. Maximi declarantis Fidem. à p. 37. n.1. uſque ad finem Libri.

O

Organum, ac Tuba Pontif. Maximi eſt Concilium Generale: ipſe autem Pontifex eſt Animus, ac Vita Concilij. p.77. n.130.

Orientalis Eccleſia acquieſcebat Romanis Declarationibus circa Fidem. pag.78. n.131. 132. & 133. & p.81. n.141.

P

Papa Catholicus, ideſt Vniverſalis, eſt Pontifex Maximus. p.43. n. 21. *V. Pontifex Maximus. S. Leo. Concilia Generalia. Concilium Chalcedonenſe.*

Paſchaſinus Epiſcopus Lilybetanus Pontificius Legatus in Concilio Chalcedonenſi appellat S. Leonem Vniverſalis Eccleſiæ Papam. p. 8. n. 31. & Catholicum, ſive Vniverſalem, Papam. p.9. n.38. & Munus Pontificium vocat Apoſtolatum. p.42. n. 19. & vetat Synodo diſceſſionem à Præcepto Pontificio. p. 48. n. 39. probat eſſe Catholicam Sancti Flaviani Fidem, quia erat conformis Pontificiæ. pag.48. nu.40. & 41. Concilio præci-

pit..

pit. p.48.num. 39, ait, dubitari non poſſe de Pontificia Infallibilitate. p.56. n.65. & nemo Patrum hoc negat. p.56 n 66. V. *Legati Apoſtolici.*

Pater Concilii dicitur Pontifex Maximus. p.6. n.21, 22. 23. 24. 25. & p.32. nu, 157. & nullus viventium præter Pontificem Maximum vocatur Pater in Chalcedonenſi, vel in aliis Conciliis p.7. nu, 26. & Pater noſter Sanctiſſimus, & Sacrorum Princeps. p.35.n.171.

S. Petrus eſt rectæ Fidei Fundamentum. p.1. nu.1. & eſt Cuſtos totius Eccleſiæ è ſententia Concilii Chalcedonenſis, p.3.n.10. ejus vocis Interpres dicitur S. Leo à Synodo Chalcedonenſi. p.5.n.14. S. Petrus, & ejus Succeſſores juſsi à Chriſto Domino præeſſe toti Eccleſiæ etiam unitæ in Conciliis p.2. n.5.6. & 7

S. Petri electio in Summum Pontificem facta à Chriſto Domino infert Pontificiam Præſtantiam ſupra Concilia. p.1.n.1. uſque ad p.4. n.13. & Pontificiam Infallibilitatem. p.37.n.1. uſque ad p.42, n.19. S. Petrus adhuc præſidet in propria Sede. p.38. num.2. illi comparatur Leo à Concilio Chalcedonenſi. p.38. nu.3. & p.44.n.29. Petri Succeſſor eſt Pontifex Maximus, per quem Petrus ipſe loquitur. pag. 39. n.7, & p.40, nu. 8. 9. & 11. & p. 41.nu.13.14. 15. & 16. promiſſio Divina de Infallibili Petri Fide. p,44. nu. 29. Petri Sedes dat robur Generalibus Conciliis. p. 69. nu. 106. V*ide Pontifex Maximus. Concilia Generalia. Concilium Chalcedonenſe*,

S. Petrus Chryſologus teſtatur Pontificiam Infallibilitatem. p.38.n.2. & p.79. num. 135. & 136.

Phaſidis Epiſcopi improbant frequentia Conc. p,71.n.110.

Piſidiæ Epiſc. damnant frequentia Concilia. p.71.n.110.

Pontifex Maximus utitur Synodis Generalibus tanquam Inſtrumento ſuæ Poteſtatis. p.1. n.1. & p.2.nu.2.3. & 4. & p.4. n.12. & p.25. n. 113, & eſt Iudex Conciliorum Generalium p.2.n.5.6. & 7, & p 39. n.6. & p.66.n.97. & Magiſter. pag. 4. n.13. & 14. 15. & 16. & p.32 n.158. & Magiſter, & Dux. p.33.n.161. & p.38.n.3. & pagin.43 n.27. & impenetrabilis omni errori. p.4.n.13.& p.43. n.26. & Interpres vocis S. Petri. p.5.n.14.& Interpres Concilii. pag.66.n,99. & Servator Fidei. p.5.n.15. & Inchoator, & Dux, & Auctor tanti boni, ſcilicet explicatæ Fidei, pag.5. n. 16. & Caput Membrorum Concil. p.5 n.17. & 18. & Auctor Poteſtatis, quæ ipſi Concilio inerat. p.6.n.19. & 20. & Pater Concilii p. 6.n. 21. 22. 23. 24. & 25. & pag.32.n,157. & nullus viventium præter ipſum vocatur Pater in Concil. Generalibus. p.7. n.26. & Dominus Concilii. p.7. n. 27. &

28. & Vniverſalis Eccleſiæ Papa. p.7.n.29. & 30. & p.8.n.31 32.33.34.35. & p.9,n.36. & 37 & Catholicus, ſive Vniverſalis, Papa p.9.n.38. 39. & 40. & p.43. n.21.22. 23. 24. & 25. & primo loco, & illuſtrioribus Titulis appellatur in Concil. Chalcedonenſi, quàm ipſum Concilium. p.10. n.41. & 42.

Pontifex Maximus eſt Succeſſor S. Petri. p.1.n.1. uſque ad p.4. n.13. & p.39.n.7. & p. 40.n.8. 9. & 11. & p. 41. n. 13. 14.15. & 16. à Concilio Chalcedonenſi creditur addere vim Epheſino Primo. p.17. nu.87. quia rejecit Epheſinam Synodum Secundam, illam rejecit Chalcedonenſis, & Vniverſa Eccleſia. p.19.n.91. & 92. Leges præſcribit Concilio Generali. p.23.n.104. 105. 106.107. 108. & 109. & p.24. n.110. ex Decretis Concilii quædam probat, & alia improbat, ſicut Rex improbat quædam ex decretis à ſuo Senatu. p. 24. num.111. & 112. & præſcribit Concilio Generali formam Fidei definiendæ. p. 31. n.153. quæ non poteſt immutari. p.31.n.154. & eſt præparatus Concilio ad Victoriam de Hæreſi. p.44. n. 28. confertur S.Petro. p.44. n.29. Eſt Dux, & Auctor Fidei explicatæ à Concilio. p.45. n.31. & Conc. Caput. p.45. n. 32. & pag.46. n.34. ab illo Concilia Generalia accipiunt Poteſtatem declarandi Fidem, pag.45. n.33. vetat Concilio audaciam diſputandi. pag.46.n.35. ſtatuit, ſuam Epiſtolam eſſe Fidei Regulam. p.46. n.36. jubet damnari Neſtorium, & Eutychetē, & reſervat ſuis Legatis Iudicium quoad Perſonas. p. 47. n.37. & p.52.num.55. & p.53. num. 56.

Pontifex Maximus recipit Appellationem omnium, etiam Hæreſiarcharum. p, 35. n.173. *V. Appellatio*. Illi ſemper credidit ſe obedire Conc. Chalc. p.57. n.69. & obedire tenebatur. p.49. n.43. & 44. Pontifex Maximus dat Conc. Generalibus Formam Fidei definiendæ. p. 50. nu.47. & 48. & Synodus confeſſa fuerat, vetitam eſſe Fidei explicationem. p.50. n.46. robur attribuit Concilijs Generalibus per ſuam Confirmationem. p.60.n.82. & p.61. nū.83. 84. & 86. etiam in iis, quæ ſpectant ad Diſciplinam, & Ordinem Sedium. pag. 63. n. 87. 88. & 89. ejus Auctoritate confirmatur Conc. Nicænum à Chalced. p.68. nu.102. eſt Animus, & Vita Concilii General. hoc autem eſt Organum, & Tuba Pontificis Max. p.77. n.130. decernit ea, quæ declaranda ſunt à Conc. Generali. p.85. n.145.

Pontificia Confirmatio eſt neceſſaria Conc. pag.61. n.84. & p.62. n.85. & 86. & p.63.n.87. 88. & 89.

Pontif. Maximus diſſolvere poteſt Concilia. *V. Concilia Gene-*

ralia, & S, Leo. Concilia ſunt Inſtrumentum Pontificiæ Poteſtatis. p.1. n.1, & pag.2.n.2. 3.& 4. & p.25. n.113. Pontificia Poteſtas orta ab Inſtitutione Chriſti Domini,p.1.n.1. vſque ad p.4.n.13. & p.37.n.1 uſque ad p.42.n.19. Pontificia Poteſtas à ſolo Antichriſto, aut Diabolo impugnari poteſt. p.4. n.12. Poteſtatis, quæ ineſt Concilio,dicitur Auctor S.Leo à Chalcedonenſi. p. 6. n. 19. & 20. Pontificium Munus eſt Apoſtolatus. pag. 42. num. 19. & pag. 43 .num. 20. Pontificiæ Doctrinæ ſubſcriptio eſt Argumentum certiſsimum veræ Fidei. p.57. nu.73. & p.58. n.74. 75. & 76. Pontificia Decreta vocari nequeunt in dubium. p.74. n.118.

Pontificia Præſtantia ſupra Cōcilia ab omnibus paſsim aſſerta,vel præſuppoſita, à p.1.n.1. uſque ad p. 36. n. 176. & præſertim. p.3. n.8. & p.28.n.131. & 132,133.& 134. & pag. 29. num. 139.140. 141. 142. 143. & 144.& p.30. n.145.147.148. 149.150. 151. & 152.& p. 31. n. 153. 154. & 155. & pag.32. n.156. & 158.& p.33. nu.159. 160. 161-162.163. & 164.ſupponitur ab ipſo Anatolio: pagina 34. num.168. & 169. & à Iuvenale. pag. 35. n.170. & ab Epiſcopis Illyrici Hæreticis. pag.35. n. 171. & à Monachis Hæreticis. pag.35. n.172. & ab Eutychete Hæreſiarcha. p.35. n.173. à Dioſcoro. p.35.n.174. & p.36. n.176. et ab Epheſino Conciliabulo.p.36.n.175. præfertur Concilio Pont. Max. à Græcis,ſicut Rex ſuæ Curiæ. p.10.n.42. Pontificia Antecellentia Coucil. Generalibus eſt neceſſaria ad bonum Eccleſiæ Regimen. p.19 n.94. uſque ad p.22.n.103. niſi daretur,Eccleſia laboraret Circulo vitioſo. p. 21. n. 101. *V. Concilia Generalia præferunt ſibi ipſis Pontificem Maximum.*

Pontificia Infallibilitas in declaranda Fide penitus Notoria in antiqua Eccleſia, et ab omnibus paſsim aſſerta, vel præſuppoſita,et præſertim à Concilio Chalced. à p.37. n.1. uſque ad finem Libri. Non minor Infallibilitate Conciliorū Generalium. p.44. num.30. et p.47.n.36. et p.51. num.50. et p.55.n.64.et p.83. n.146. 147. & 148. imò non aliter admittitur ut Infallibilis Doctrina Conciliorum,quàm iuxta Interpretationem Pontificiam. p.51. n.51,52. 53.Pontificiam Infallibilitatem negantes excommunicati olim erant per latam Sententiam. p.59. n.79. niſi daretur,Eccleſia laboraret Circulo vitioſo. p.70. n. 107. Pontifex Maximus, ut Infallibilis, damnavit omnes Hæreſes ante Concilium Nicænum p.69.n.105. *V. Concilia Generalia fatentur Pontificiam Infallibilitatem. Et Infallibilitas Pontificia.* Et *S.Leo.*

Præſides ConciliiGeneralis ſunt Le-

Legati Pontificii. p.14.n.64.

Princeps Sacrorum appellatur Pontifex Max. ab ipſis Hæreticis. p.35.n.171.

S. Pulcheria Auguſta inquit, à Concilio Chalcedonenſi declaranda eſſe illa,quæ Pontifex Maximus præſtans. Conc. definiverit,etiam quoad particulares Perſonas. p.28.n.132. petit à S. Leone Confirmationē Canonis faventis Sedi Conſtantinopolitanæ alioqui non valituri. pag.30.n.147. teſtatur Pontificiam Infallibilitatem. p.79.n.137. et p.80 n.138.

R

Ravennius, & alii Epiſc. Galliæ in Synodo Nationali teſtantur Pontificiam Infallibilitatem, et comparant Symbolo Fidei Epiſtolam S. Leonis. pag. 85. n.153. et p.86.n.154.

Regula Fidei pro Conc. Generali eſt Doctrina Pontificis Max. p.46.n.35.

Rex,etSenatus comparatur Pontifici Maximo,et Conc. Gen. p.24.n.111.

Romanæ Eccleſiæ Magiſterium ab omnibus aliis quærendum, teſte S. Iræneo. pag. 69. n.105. V. *Eccleſia Romana. S.Leo Pontifex Maximus.*

Romana Fides ſemper integerrima celebrata à S. Gregorio Nazianzeno. p.71.n.110.

Romanus Myrenſis Epiſc. ſupponit, Legatos Apoſtolicos præcipere poſſe Concil. p. 15. n.67.

S

Schiſmatis periculum imminet, niſi Pontifex Max. præſtet Conciliis Generalibus. p. 20. n.98. et niſi ſit Infallibilis, et poſſit irritare Decreta Synodorum, p.66.n.98.

Seculares Iudices exequuntur Mandatum Pontificis Maximi jubentis Conc. Generali.p.12. n.50. cenſent, Synodum teneri ad confirmandam Doctrinam Pontificiam.p.30.n.149. teſtantur Pontificiam Infallibilitatem.p.84. n. 150. 151. et p.85. n.152.

Senſus Hereticus Propoſitionum damnatur à Pont. Max. p.22. n.103. et p.23. n.104. et p.40. nu. 10.et p.72.n.111. et p.74. n.117. et 118.

Servator Fidei dicitur Pontifex Maximus à Conc. Chalcedonenſi. p.5.n. 15. et p.41.n.14.

Sol veritatis cenſetur Pontifex Max. ab Anatolio. p.76.n.127

Symbolo Fidei comparatur Epiſtola Pontificia ab Epiſcopis Galliæ. p.85.n.153.

Synodus. *V. Concilium.*

T

Theodoreto Epiſc. Cyri ſapientiſsimo Viro reſtituitur Sedes jubentibus Legatis Apoſtolicis, p.12. n.50. idem agnoſcit Præſtantiam Pontificis Maximi ſupra Generalia Concilia. p.28. nu.133. teſtatur Pontificiam Infallibilitatem. pag 80. n. 139. illi plaudit Synodus, quia fuit abſolutus à S.Leone. p.80.n.140.

Theodoſius Iunior Imperator

orat

orat S. Leonem,ut confirmet Electionem Anatolii Conſtantinopolitani factam à Concilio Generali. pag. 26.num. 18. non audet præferre Synodum Vniverſalem Pontifici Maximo. p.29.n. 141. confugit ad S. Leonem pro declaratione Fidei. p.37.n.1

Timotheus Ælurus Hæreticus Iræ Divinæ Vas,p.42.n.18

Tuba, & Organum Pont. Max. eſt Concilium Generale, ille autem eſt Animus, & Vita Concilii. p.77. n.130.

V

Valentinianus Imper. ait, Romanum Pontificem eſſe Iudicem Conciliorum General. ex Inſtitutione Divina. pag.2. n.5. & p.38.n.4. & p.39.n.5. & p.66 n.97. & Iudicem veræ Fidei. p.38.n,4. & p,39.nu.5. & præfert Pontif. Maximum Synodo Vniverſali. p. 28.n.134. & 135. & agnoſcit in illo verum Principatum ſupra Sacerdotes omnes,etiam unitos in Conciliis. p. 28.nu. 136. & ait, poſſe ad illum appellari à Sententia Synodi Generalis. p.29.n.137, & confirmatam à Concilio Chalcedonenſi fuiſſe Fidem Auctoritate Pontificis Maximi. p,30. n.148. & hunc eſse Infallibilem. p. 81. n.142.

& fuiſse Magiſtrum, & Ducem Concilii Generalis. p.83, n.149.

Vaſa Iræ Divinæ ſunt, qui contradicere audent Pontifici Maximo. p.42.n.18.

Veritati deeſset in Eccleſia certum Præſidium, niſi Pontifex eſset Infallibilis. p.65.n,95.

Vinea Chriſti, ideſt Vniverſalis Eccleſia, tributa Divinitus Cuſtodiæ S. Petri,& Succeſſorum è Sententia Conc. Chalcedonenſis. p.3.n.10,

Vita, & Animus Concilii eſt Pontifex Maximus, hujus autem Organum, & Tuba eſt ipſum Concilium. pagin.77. num.130.

Vniverſalis Eccleſiæ Papa dicitur Pontifex Maximus in Cõcilio Chalcedonenſi. p.7.n,29 & 30. & p. 8. n. 31. 32. 33. 34. 35. 36. & 37. & p. 10. nu.43. & Catholicus, ſive Vniverſalis, Papa. p.9. n. 38. 39. & 40. & p. 43. num. 21. 22. & 23 & iterum Vniverſalis Eccleſiæ Papa, p.43. n. 24. & 25.

X

Xyſti Pontificis Maximi Auctoritas roborat Concil. Epheſinum Primum è Sententia Chalcedonenſis. p.60.n.82. & ipſum Chalcedonenſe. p. 61. num.83.

F I N I S.

Ad eximii hujus Operis Auctorem.

I A M B U S

JOANNIS STAI CYDONII.

PRæclare Scriptor, cui coruſcat Gratia,
Signumque Laurus inclytæ Victoriæ,
Et Lux in ipſo Nomine, & Cognomine,
Ut delicatam ſemitam prudens teris,
Atramque nemini catus inuris notam!
Ut Veteris Ævi imaginem miris modis
Præbes videndam, inque abditos rerum ſinus
Pervadis acer ingenj! Omnibus patet,
Quæ vis latebat condita in loquentium
Præſumptione Patrum, & in Patris Patrum.
Hunc Cætibus præſtare plurimi Sacris
Oſtenderant, errare nec poſſe in Fide
Ediſſerenda; utrumque ſed Notorium
Olim hoc decus fuiſſe Romani Patris
Nullus diſertis ante te coloribus
In luce ſtatuit. Omnibus at olim hoc decus
Utrumque Notum ſi fuit, de illo haud licet
Ambigere poſthac. Quantum ob hoc Opus tibi
Debemus omnes! Ipſa ſed præ cæteris
Obſtricta quantum eſt Græcia, innumeris tibi
Nominibus aliis nexa! Chalcedon modò
Per te revixit: arte nunc Grajos nova
Sapere docent Chalcedone coacti Patres.
Centena ſunt, beante quæ illos vulnere
Intorta Synodi tela de pharetra petunt.
An Copiam miramur, an Robur magis,
Telorum Acumen an magis animos rapit?
At me rapit, quod Acta Concilii omnibus
Poſtquam fuere centies, & millies
Objecta, Primus Ipſe ab hoc Sacro Mari
Tot Margaritas eruis. Velut aliud
Cum Mare pateret omnibus, Primus Novi
Columbus Orbis vidit ignotas plagas.

ANT 1741181

3607

IX
D30

BIB